

Isaiah

Chapter 1

¹ὄρασις ἣν εἶδεν ἡσαίας υἱὸς ἀμὼς ἣν εἶδεν κατὰ τῆς ἰουδαίας καὶ κατὰ ἱερουσαλὴμ ἐν βασιλείᾳ οὐ ζοῦ καὶ ἰωαθάμ καὶ ἀχαζ καὶ ἐζεκιὺ οἱ ἐβασίλευσαν τῆς ἰουδαίας² ἀκούε οὐρανε καὶ ἐνωτίζου γῆ ὅτι κύριος ἐλάλησεν υἱοὺς ἐγεννήσα καὶ ὑψώσα αὐτοὶ δὲ με ἠθετήσαν³ ἐγὼ βουὸν τὸν κτησαμένον καὶ ὄνοσ τὴν φάτνην τοῦ κυρίου αὐτοῦ ἰσραὴλ δὲ με οὐκ ἐγὼ καὶ ὁ λαὸς με οὐ συνήκεν⁴ οὐαὶ ἔθνος ἀμάρτων λαὸς πληρὴς ἀμαρτιῶν σπέρμα πονηρὸν υἱοὶ ἀνομοὶ ἐγκατέλιπατε τὸν κύριον καὶ παρωργίσατε τὸν ἅγιον τοῦ ἰσραὴλ⁵ ἐτι πληγήτε προστιθέντες ἀνομίαν πᾶσα κεφαλὴ εἰς πόνον καὶ πᾶσα καρδία εἰς λυπὴν⁶ ἀπο ποδῶν ἕως κεφαλῆς οὐτε τραῦμα οὐτε μῶλωψ οὐτε πληγὴ φλεγμαινοῦσα οὐκ ἐστὶν μάλαιγμα ἐπιθεῖναι οὐτε ἐλαίον οὐτε καταδεσμούς⁷ ἡ γῆ ὑμῶν ἐρημὸς αἱ πόλεις ὑμῶν πυρκαῖστοι τὴν χώραν ὑμῶν ἐνωπίον ὑμῶν ἀλλοτρίοι κατέσθουσιν αὐτήν καὶ ἠρημῶται κατεστραμμένη ὑπὸ λαῶν ἀλλοτρίων⁸ ἐγκαταλειφθήσεται ἡ θυγατὴρ σιών ὡς σκηνὴ ἐν ἀμπελῶνι καὶ ὡς ὀπωροφύλακιον ἐν σικυηράτῳ ὡς πόλις πολιορκουμένη⁹ καὶ εἰ μὴ κύριος σαβαὼθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα ὡς σοδομᾶ ἀν ἐγενήθημεν καὶ ὡς γομορρᾶ ἀν ὠμοιωθήμεν¹⁰ ἀκούσατε λόγον κυρίου ἀρχόντες σοδομῶν προσέχετε τὸν ὄμον θεοῦ λαὸς γομορρᾶς¹¹ τί μοι πλῆθος τῶν θυσιῶν ὑμῶν λέγει κύριος πληρὴς εἰμι ὀλοκαυτωμάτων κριῶν καὶ στεαρ ἄρνων καὶ αἷμα ταύρων καὶ τραγῶν οὐ βουλομαι¹² οὐδ' ἐὰν ἐρχῆσθε ὀφθῆναι μοι τίς γὰρ ἐξεζήτησεν ταῦτα ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν πατεῖν τὴν αὐλὴν μου¹³ οὐ προσθήσεσθε ἐὰν φερῆτε σέμι δαλὶν ματαῖον θυμίαμα βδέλυγμα μοι ἐστὶν τὰς νομηνίας ὑμῶν καὶ τὰ σαββάτα καὶ ἡμέραν μεγάλην οὐκ ἀνεχομαι νηστείαν καὶ ἀργίαν¹⁴ καὶ τὰς νομηνίας ὑμῶν καὶ τὰς εορτάς ὑμῶν μισεῖ ἡ ψυχὴ μου ἐγενήθητε μοι εἰς πλῆσμον ὅσον ἐκτείνετε τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν¹⁵ ὅταν τὰς χεῖρας ἐκτείνετε πρὸς μέ ε ἀποστρέψω τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀφ' ὑμῶν καὶ ἐὰν πληθύνητε τὴν δεήσιν οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν αἱ γὰρ χεῖρες ὑμῶν αἱματὸς πληρεῖς¹⁶ λούσασθε καθαροὶ γενεσθε ἀφέλετε τὰς πονηρίας ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν¹⁷ μαθετε καλὸν ποιεῖν ἐκζητήσατε κρίσιν ρύσασθε ἀδικουμένον κρινάτε ὀρφανῶν καὶ δικαιοῦσατε χηρᾶν¹⁸ καὶ δευτε καὶ διελεγχθῶμεν λέγει κύριος καὶ ἐὰν ὦσιν αἱ ἀμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινίκων ὡς χιόνα λευκανῶν ἐὰν δὲ ὦσιν ὡς κοκκίνων ὡς ἐρίων λευκανῶν¹⁹ καὶ ἐὰν θελήτε καὶ εἰσακουσῆτε μου τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φαγεσθε²⁰ ἐὰν δὲ μὴ θελήτε μὴδὲ εἰσακουσῆτε μου μάχαιρα ὑμᾶς κατεδέεται τὸ γὰρ στόμα κυρίου ἐλάλησεν ταῦτα²¹ πῶς ἐγενετο πορνὴ πόλις πιστὴ σιών πληρὴς κρίσεως ἐν ἡ δικαιοσύνη ἐκοιμήθη ἐν αὐτῇ νῦν δὲ φονεῦται²² τὸ ἀργυρίον ὑμῶν ἀδοκίμον οἱ κληροῦ σου μισγοῦσι τὸν οἶνον ὕδατι²³ οἱ ἀρχόντες σου ἀπειθοῦσιν κ οἰνωνοὶ κλεπτῶν ἀγαπῶντες δῶρα διωκόντες ἀνταποδομὰ ὀρφανοῖς οὐ κρινόντες καὶ κρίσιν χηρῶν οὐ προσεχόντες²⁴ διὰ τοῦτο ταδὲ λέγει ὁ δεσποτὴς κύριος σαβαὼθ οὐαὶ οἱ ἰσχυρόντες ἰσραὴλ οὐ παύσεται γὰρ μου ὁ θυμὸς ἐν τοῖς ὑπεναντιοῖς καὶ κρίσιν ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ποιήσω²⁵ καὶ ἐπάξω τὴν χεῖρα μου ἐπὶ σε καὶ πυρῶσω σε εἰς καθάρων τοὺς δὲ ἀπειθόντας ἀπολέσω καὶ ἀφελῶ πάντα ἀνομοῦς ἀπὸ σου καὶ πάντα ὑπερηφάνους ταπεινώσω²⁶ καὶ ἐπιστήσω τοὺς κριτὰς σου ὡς τὸ πρότερον καὶ τὸ ὑς συμβούλους σου ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς καὶ μετὰ ταῦτα κληθήσῃ πόλις δικαιοσύνης μητροπόλις πιστῆ σιών²⁷ μετὰ γὰρ κρίματος σῶθήσεται ἡ αἰχμαλωσία αὐτῆς καὶ μετὰ ἐλεημοσύνης²⁸ καὶ συντριβήσονται οἱ ἀνομοὶ καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀμὰ καὶ οἱ ἐγκαταλείποντες τὸν κύριον συντελεσθήσονται²⁹ διότι αἰσχυνήσονται ἐπὶ τοῖς εἰδωλοῖς αὐτῶν αὐτοὶ ἠβούλοντο καὶ ἐπησχυνθήσαν ἐπὶ τοῖς κηποῖς αὐτῶν ἀ ἐπεθυμήσαν³⁰ ἐσονται γὰρ ὡς τερεβίνθος ἀποβελήκῃα τὰ φύλλα καὶ ὡς παραδείσος ὕδωρ μὴ ἐχῶν³¹ καὶ ἐστὶ ἡ ἰσχύς αὐτῶν ὡς καλάμη στίππου καὶ αἱ ἐργασίαι αὐτῶν ὡς σπινθήρες πυρὸς καὶ κατὰ καυθήσονται οἱ ἀνομοὶ καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀμὰ καὶ οὐκ ἐστὶ ὁ σβέσων

Chapter 2

¹ὁ λόγος ὁ γινόμενος παρὰ κυρίου πρὸς ἡσαϊαν υἱὸν ἀμὼς περὶ τῆς ἰουδαίας καὶ περὶ ἱερουσαλὴμ² ὅτι ἐστὶ ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐμφάνεσ τὸ ὄρος κυρίου καὶ ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ ἐπ' ἀκρῶν τῶν ὄρων ἔσονται καὶ ὑψωθήσεται ὑπερᾶνω τῶν βουνῶν καὶ ἤξουσιν ἐπ' αὐτὸ πάντα τὰ ἔθνη³ καὶ πορευσονται ἔθνη πολλὰ καὶ ἐρουσὶν δευτε καὶ ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος κυρίου καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἰακώβ καὶ ἀναγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ καὶ πορευσομεθα ἐν αὐτῇ ἐκ γὰρ σιών ἐξελεύσεται νόμος καὶ λόγος κυρίου⁴ ἐξ ἱερουσαλὴμ⁴ καὶ κρινεῖ ἀνα μέσον τῶν ἐθνῶν καὶ ἐλεγεῖ λαὸν πολὺν καὶ συγκοψοῦσιν τὰς μάχαιρας αὐτῶν εἰς ἀροτρά καὶ τὰς ζιβυνας αὐτῶν εἰς δρέπανα καὶ οὐ λημψεται ἐτι ἔθνος ἐπ' ἔθνος μάχαιραν καὶ οὐ μὴ μαθῶσιν ἐτι πολεμεῖν⁵ καὶ νῦν ὁ οἶκος τοῦ ἰακώβ δευτε πορευθῶμεν τῷ φωτὶ κυρίου⁶ ἀνήκεν γὰρ τὸν λαὸν αὐτοῦ τὸν οἶκον τοῦ ἰσραὴλ ὅτι ἐνεπλήσθη ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς ἡ χώρα αὐτῶν κληρονομῶν ὡς ἡ τῶν ἀλλοφύλων καὶ τέκνα πολλὰ ἀλλοφύλα ἐγενήθη αὐτοῖς⁷ ἐνεπλήσθη γὰρ ἡ χώρα αὐτῶν ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τῶν θησαυρῶν αὐτῶν καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ ἰπῶν καὶ

ουκ ην αριθμος των αρματων αυτων⁸ και ενεπλησθη η γη βδελυγματων των εργαων των χειρων αυτων και προσεκυνησαν οις εποιησαν οι δακτυλοι αυτων⁹ και εκυψεν ανθρωπος και εταπεινωθη ανηρ και ο υμη ανησω αυτους¹⁰ και νυν εισελθετε εισ τας πετρας και κρυπτεσθε εισ την γην απο προσωπου του φοβου κυριου και απο της δοξης της ισχυος αυτου οταν αναστη θραυσαι την γην¹¹ οι γαρ οφθαλμοι κυριου υψηλοι ο δε ανθρωπος ταπεινος και ταπεινωθησεται το υψος των ανθρωπων και υψωθησεται κυριος μονος εν τη ημερα εκεινη¹² ημερα γαρ κυριου σαβαωθ επι παντα υβριστην και υπερηφανον και επι παντα υψηλον και μετεωρον και ταπεινωθησονται¹³ και επι πασαν κεδρον του λιβανου των υψηλων και μετεωρων και επι παν δενδρον βαλανου βασαν¹⁴ και επι παν ορος και επι παντα βουνον υψηλον¹⁵ και επι παντα πυργον υψηλον και επι παν τειχος υψηλον¹⁶ και επι παν πλοιον θαλασσης και επι πασαν θεαν πλοιων καλλουσ¹⁷ και ταπεινωθησεται πας ανθρωπος και πεσειται υψος ανθρωπων και υψωθησεται κυριος μονος εν τη ημερα εκεινη¹⁸ και τα χειροποιητα παντα κατακρυψουσιν¹⁹ εισενεγκαντες εισ τα σπηλαια και εισ τας σχισμας των πετρων και εισ τας τρωγλας της γης απο προσωπου του φοβου κυριου και απο της δοξης της ισχυος αυτου οταν αναστη θραυσαι την γην²⁰ τη γαρ ημερα εκεινη εκβαλει ανθρωπος τα βδελυγματα αυτου τα αργυρα και τα χρυσα εποιησαν προσκυνειν τοις μαιταιοις και ταις νυκτερισιν²¹ του εισελθειν εισ τας τρωγλας της στερεας πετρας και εισ τας σχισμας των πετρων απο προσωπου του φοβου κυριου και απο της δοξης της ισχυος αυτου οταν αναστη θραυσαι την γην

Chapter 3

¹ιδου δη ο δεσποτης κυριος σαβαωθ αφελει απο της ιουδαιας και απο ιερουσαλημ ισχυοντα και ισχυουσιν ισχυν αρτου και ισχυν υδατος² γιγαντα και ισχυοντα και ανθρωπον πολεμιστην και δικαστην και προφητην και στοχαστην και πρεσβυτερον³ και πεντηκονταρχον και θαυμαστον συμβουλον και σοφον αρχιτεκτονα και συνετον ακροατην⁴ και επιστησω νεανισκους αρχοντας αυτων και εμπαικτα κυριευουσιν αυτων⁵ και συμπεσειται ο λαος ανθρωπος προσ ανθρωπον και ανθρωπος προσ τον πλησιον αυτου προσκοψει το παιδιον προσ τον πρεσβυτην ο ατιμος προσ τον εντιμον⁶ οτι επιλημψεται ανθρωπος του αδελφου αυτου η του οικειου του πατρος αυτου λεγων ιματιον εχεις αρχηγος ημων γενοσθαι και το βρωμα το εμον υπο σε εστω⁷ και αποκριθεις ερει εν τη ημερα εκεινη ουκ εσομαι σου αρχηγος ου γαρ εστιν εν τω οικω μου αρτος ουδε ιματιον ουκ εσομαι αρχηγος του λαου τουτου⁸ οτι ανειται ιερουσαλημ και η ιουδαια συμπεπτωκεν και αι γλωσσαι αυτων μετα ανομιας τα προσ κυριον απειθουντες διοτι νυν εταπεινωθη η δοξα αυτων⁹ και η αισχυνη του προσωπου αυτων αντεστη αυτοις την δε αμαρτιαν αυτων ως σοδομων ανηγγειλαν και ενεφανισαν ουαι τη ψυχη αυτων διοτι βεβουλευνται βουλην πονηραν καθ' εαυτων¹⁰ ειποντες δησωμεν τον δικαιον οτι δυσχρηστος ημιν εστιν τοις τα γεννηματα των εργαων αυτων φαγονται¹¹ ουαι τω ανομω πονηρα κατα τα εργα των χειρων αυτου συμβησεται αυτω¹² λαος μου οι πρακτορες υμων καλαμωνται υμας και οι απαιτουντες κυριευουσιν υμων λαος μου οι μακαριζοντες υμας πλανωσιν υμας και τον τριβον των ποδων υμων ταρασσουσιν¹³ αλλα νυν καταστησεται εισ κρισιν κυριος και στησει εισ κρισιν τον λαον αυτου¹⁴ αυτος κυριος εισ κρισιν ηξει μετα των πρεσβυτερων του λαου και μετα των αρχοντων αυτου υμεις δε τι ενεπυρισατε τον αμπελων μου και η αρπαγη του πτωχου εν τοις οικοις υμων¹⁵ τι υμεις αδικειτε τον λαον μου και το προσωπον των πτωχων καταισχυνετε¹⁶ ταδε λεγει κυριος ανθ' ον υψωθησαν αι θυγατερες σιων και επορευθησαν υψηλω τραχηλω και εν νευμασιν οφθαλμων και τη πορεια των ποδων αμα συρουσαι τους χιτωνας και τοις ποσιν αμα παιζουσιν¹⁷ και ταπεινωσει ο θεος αρχουσας θυγατερας σιων και κυριος αποκλυσει το σχημα αυτων¹⁸ εν τη ημερα εκεινη και αφελει κυριος την δοξαν του ιματισμου αυτων και τους κοσμουσ αυτων και τα εμπλοκια και τους κοσσυμβους και τους μηνισκους¹⁹ και το καθεμα και τον κοσμον του προσωπου αυτων²⁰ και την συνθεσιν του κοσμου της δοξης και τους χλιδωνας και τα ψελια και το εμπλοκιον και τα περιδεξια και τους δακτυλιουσ και τα ενωτια²¹ και τα περιπορφυρα και τα μεσοπορφυρα²² και τα επιβληματα τα κατα την οικιαν και τα διαφανη λακωνικα²³ και τα βυσσινα και τα υακινθινα και τα κοκκινα και την βυσσον συν χρυσιω και υακινθω συγκαθυφασμενα και θεριστρα κατακλιτα²⁴ και εσται αντι οσμησ ηδειασ κονιορτος και αντι ζωνησ σχοινω ζωση και αντι του κοσμου της κεφαλης του χρυσιου φαλακρωμα εξεισ δια τα εργα σου και αντι του χιτωνος του μεσοπορφυρου περιζωση σακκον²⁵ και ο υιος σου ο καλλιστος ον αγαπας μαχαιρα πεσειται και οι ισχυοντες υμων μαχαιρα πεσουνται²⁶ και ταπεινωθησονται και πενηθουσιν αι θηκαι του κοσμου υμων και καταλειφθησ μονη και εισ την γην εδαφισθησ

Chapter 4

¹και επιλημψονται επτα γυναικες ανθρωπου ενος λεγουσαι τον αρτον ημων φαγομεθα και τα ιματια ημων περιβαλουμεθα πλην το ονομα τοσον κεκλησθω εφ' ημας αφελε τον ονειδισμον ημων² τη δε ημερα εκεινη επιλαμψει ο θεος εν βουλη μετα δοξης επι της γης του υψωσαι και δοξασαι το καταλειφθεν του ισραηλ³ και εσται το υπολειφθεν εν σιων και το καταλειφθεν εν ιερουσαλημ αγιοι κληθησονται

παντες οι γραφεντες εις ζωνην εν ιερουσαλημ⁴ οτι εκπλυνει κυριος τον ρυπον των υιων και των θυγατερων σιων και το αιμα εκκαθαριει εκ μεσου αυτων εν πνευματι κρισεως και πνευματι καυσεως⁵ και ηξει και εσται πας τοπος του ορους σιων και παντα τα περικυκλω αυτης σκιασει νεφελη ημερας και ωσκαπνου και ωσ φωτος πυρος καιομενου νυκτος παση τη δοξη σκεπασθησεται⁶ και εσται εις σκιαν απο καυματος και εν σκεπη και εν αποκρυφω απο σκληροτητος και υετου

Chapter 5

¹ασω δη τω ηγαπημενω ασμα του αγαπητου τω αμπελωνι μου αμπελων εγενηθη τω ηγαπημενω εν κερατι εν τοπω πιονι² και φραγμαον περιεθηκα και εχαρακωσα και εφυτευσα αμπελον σωρηχ και ωκοδομησα πυργον εν μεσω αυτου και προληνιον ωρυξα εν αυτω και εμεινα του ποιησαι σταφυλην εποιησεν δε ακανθασ³ και νυν ανθρωπος του ιουδα και οι ενοικουντες εν ιερουσαλημ κρινατε εν εμοι και αναμεσον του αμπελωνος μου⁴ τι ποιησω ετι τω αμπελωνι μου και ουκ εποιησα αυτω διοτι εμεινα του ποιησαι σταφυλην εποιησεν δε ακανθασ⁵ νυν δε αναγγελω υμιν τι ποιησω τω αμπελωνι μου αφελω τον φραγμαον αυτου και εσται εις διαρπαγην και καθελω τον τοιχον αυτου και εσται εις καταπατημα⁶ και ανησω τον αμπελωνα μου και ου μη τμηθη ουδε μη σκαφη και αναβησεται εις αυτον ωσ εις χερσον ακανθα και ταισ νεφελαισ εντελουμαι του μη βρεξαι εις αυτον υετον⁷ ο γαρ αμπελων κυριου σαβαωθ οικος του ισραηλ εστιν και ανθρωπος του ιουδα νεοφυτον ηγαπημενον εμεινα του ποιησαι κρισιν εποιησεν δε ανομιαν και ου δικαιοσυνην αλλα κραυγην⁸ ουαι οι συναπτοντες οικιαν προς οικιαν και αγρον προς αγρον εγγιζοντες ινα του πλησιον αφελωνται τι μη οικησετε μονοι επι της γησ⁹ ηκουσθη γαρ εις τα ωτα κυριου σαβαωθ ταυτα εαν γαρ γενωνται οικiai πολλai εις ερημον εσονται μεγαλai και καλai και ουκ εσονται οι ενοικουντες εν αυταισ¹⁰ ου γαρ εργωνται δεκα ζευγη βοων ποιησει κεραμιον εν και ο σπειρων αρταβασ εξ ποιησει μετρα τρια¹¹ ουαι οι εγειρομενοι το πρωι και το σικερα διωκοντες οι μενοντες το οψε ο γαρ οινος αυτους συγκαυσει¹² μετα γαρ κιθαρας και ψαλτηριου και τυμπανων και αυλων τον οινον πινουσιν τα δε εργα κυριου ουκ εμβλεπουσιν και τα εργα των χειρων αυτου ου κατανουουσιν¹³ τοιουν αιχμαλωτος ο λαος μου εγενηθη δια το μη ειδεναι αυτους τον κυριον και πληθος εγενηθη νεκρων δια λιμον και διψαν υδατος¹⁴ και επλατυνεν ο αδησ την ψυχην αυτου και διηνοιξεν το στομα αυτου του μη διαλιπειν και καταβησονται οι ενδοξοι και οι μεγαλοι και οι πλουσιοι και οι λαιμοι αυτης¹⁵ και ταπεινωθησεται ανθρωπος και ατιμασθησεται ανηρ και οι οφθαλμοι οι μετεωροι ταπεινωθησονται¹⁶ και υψωθησεται κυριος σαβαωθ εν κριματι και ο θεος ο αγιος δοξασθησεται εν δικαιοσυνη¹⁷ και βοσκηθησονται οι διηρπασμενοι ωσ ταυροι και τασ ερημους των απειλημμενων αρνες φαγονται¹⁸ ουαι οι επισπωμενοι τασ αμαρτιασ ωσ σχοινω μακρω και ωσ ζυγου ιμαντι δαμαλεωσ τασ ανομιασ¹⁹ οι λεγοντες το ταχος εγγισατω α ποιησει ινα ιδωμεν και ελθατω η βουλη του αγιου ισραηλ ινα γνωμεν²⁰ ουαι οι λεγοντες το πονηρον καλον και το καλον πονηρον οι τιθεντες το σκοτος φως και το φως σκοτος οι τιθεντες το πικρον γλυκυ και το γλυκυ πικρον²¹ ουαι οι συνετοι εν εαυτοισ και ενωπιον εαυτων επιστημονες²² ουαι οι ισχυοντες υμων οι τον οινον πινοντες και οι δυνασται οι κεραννυντες το σικερα²³ οι δικαιουντες τον ασεβη ενεκεν δωρων και το δικαιον του δικαιου αιροντες²⁴ δια τουτ ον τροπον καυθησεται καλαμη υπο ανθρακος πυρος και συγκαυθησεται υπο φλογος ανειμενης η ριζα αυτων ωσ χνουσ εσται και το ανθος αυτων ωσ κονιορτος αναβησεται ου γαρ ηθελησαν τον νομον κυριου σαβαωθ αλλα το λογιον του αγιου ισραηλ παρωξυναν²⁵ και εθυμωθη οργη κυριος σαβαωθ επι τον λαον αυτου και επεβαλεν την χειρα αυτου επ' αυτους και επαταξεν αυτους και παρωξυνθη τα ορη και εγενηθη τα θνησιμαια αυτων ωσ κοπρια εν μεσω οδου και εν πασι τουτοισ ουκ απεστραφη ο θυμος αλλ' επι η χειρ υψηλη²⁶ τοιγαρουν αρει συσσημον εν τοισ εθνεσιν τοισ μακραν και συριει αυτο ισ απ' ακρου της γησ και ιδου ταχυ κουφωσ ερχονται²⁷ ου πεινασουσιν ουδε κοπιασουσιν ουδε νυσταξουσιν ουδε κοιμηθησονται ουδε λυσουσιν τασ ζωνασ αυτων απο της οσφυος αυτων ουδε μη ραγωσιν οι ιμαντες των υποδηματων αυτων²⁸ ων τα βελη οξεια εστιν και τα τοξα αυτων εντεταμενα οι ποδες των ιππων αυτων ωσ στερεα πετρα ελογισθησαν οι τροχοι των αρματων αυτων ωσ καταγιωσ²⁹ ορμωσιν ωσ λεοντες και παρεστηκαν ωσ σκυμνος λεοντος και επιλημψεται και βοησει ωσ θηριου και εκβαλει και ουκ εσται ο ρυομενος αυτουσ³⁰ και βοησει δι' αυτους εν τη ημερα εκεινη ωσ φωνη θαλασσης κυμαινουσης και εμβλεψονται εις την γην και ιδου σκοτος σκληρον εν τη απορια αυτων

Chapter 6

¹και εγενετο του ενιαυτου ου απεθανεν οζιασ ο βασιλευσ ειδον τον κυριον καθημενον επι θρονου υψηλου και επηρμενου και πληρησ ο οικος της δοξης αυτου² και σεραφιν ειστηκεισαν κυκλω αυτου εξ περυγες τω ενι και εξ περυγες τω ενι και ταισ μεν δυσιν κατεκαλυπτον το προσωπον και ταισ δυσιν κατεκαλυπτον τους ποδασ και ταισ δυσιν επεταντο³ και εκεκραγον ετερος προς τον ετερον και ελεγον αγιος αγιος αγιος κυριος σαβαωθ πληρησ πασα η γη της δοξης αυτου⁴ και επηρθη το υπερθυρον απο της φωνης ησ εκεκραγον και ο οικος επλησθη καπνου⁵ και ειπα ω ταλασ εγω οτι κατανευγμαι οτι ανθρωπος ων και ακαθαρτα χειλη εχων εν μεσω λαου ακαθαρτα χειλη εχοντος εγω οικω και τον βασ

ίλα κυριον σαβαωθ ειδον τοις οφθαλμοις μου⁶ και απεσταλη προς με εν των σεραφιν και εν τη χειρι ειχεν ανθρακα ον τη λαβιδι ελαβεν απο του θυσιαστηριου⁷ και ηψατο του στοματος μου και ειπεν ιδο υ ηψατο τουτο των χειλεων σου και αφελει τας ανομιαι σου και τας αμαρτιας σου περικαθαριει⁸ και ηκουσα της φωνης κυριου λεγοντος τινα αποστειλω και τις πορευσεται προς τον λαον τουτον και ειπα ιδου εμι εγω αποστειλων με⁹ και ειπεν πορευθητι και ειπον τω λαω τουτω ακοη ακουσετε και ου μη συνητε και βλεποντες βλεψετε και ου μη ιδητε¹⁰ επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοις ωσιν αυτων βαρεωσ ηκουσαν και τους οφθαλμους αυτων εκαμμυσαν μηποτε ιδωσιν τοις οφθαλμοις και τοις ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασομαι αυτους¹¹ και ειπα εωσ ποτε κυριε και ειπεν εωσ αν ερημωθωσιν πολεις παρα το μη κατοικεισθαι και οικoi παρα το μη ειναι ανθρωπους και η γη καταλειφθησεται ερημος¹² και μετα ταυτα μακρυνει ο θεος τους ανθρωπους και οι καταλειφθεντες πληθυνθησονται επι της γης¹³ και ετι επ' αυτης εστιν το επιδεκατον και παλιν εσται εις προνομην ωσ τερειβινθος και ωσ βαλανος οταν εκπεση απο της θηκης αυτης

Chapter 7

¹και εγενετο εν ταις ημεραις αχαζ του ιωαθαμ του υιου οζιου βασιλεωσ ιουδα ανεβη ραασσων βασιλευσ αραμ και φακεε υιοσ ρομελιου βασιλευσ ισραηλ επι ιερουσαλημ πολεμησαι αυτην και ουκ ηδυνηθησαν πολιορκησαι αυτην² και ανηγγελη εις τον οικον δαυιδ λεγοντες συνεφωνησεν αραμ προς τον εφραιμ και εξεστη η ψυχη αυτου και η ψυχη του λαου αυτου ον τροπον οταν εν δρυμω ξυλον υπο πνευματοσ σαλευθη³ και ειπεν κυριος προς ησαιαν εξελθε εις συναντησιν αχαζ συ και ο καταλειφθεις ιασουβ ο υιοσ σου προς την κολυμβηθραν της ανω οδου του αγρου του γναφεωσ⁴ και ερεις αυτω φυλαξαι του ησυχασαι και μη φοβου μηδε η ψυχη σου ασθενειτω απο των δυο ξυλων των δαλων των κεννιζομενων τουτων οταν γαρ οργη του θυμου μου γενηται παλιν ιασομαι⁵ και ο υιοσ του αραμ και ο υιοσ του ρομελιου οτι εβουλευσαντο βουλην πονηραν περι σου λεγοντες⁶ αναβησομεθα εις την ιουδαιαν και συλλαλησαντες αυτοις αποστρεψομεν αυτους προς ημασ και βασιλευσομεν αυτησ τον υιον ταβελ⁷ ταδε λεγει κυριος σαβαωθ ου μη εμμεινη η βουλη αυτη ουδε εσται⁸ αλλ' η κεφαλη αραμ δαμασκος αλλ' ετι εξηκοντα και πεντε ετων εκλειψει η βασιλεια εφραιμ απο λαου⁹ και η κεφαλη εφραιμ σομορων και η κεφαλη σομορων υιοσ του ρομελιου και εαν μη πιστευσητε ουδε μη συνητε¹⁰ και προσεθε το κυριος λαλησαι τω αχαζ λεγων¹¹ αιτησαι σεαυτω σημειον παρα κυριου θεου σου εις βαθος η εις υψοσ¹² και ειπεν αχαζ ου μη αιτησω ουδ' ου μη πειρασω κυριον¹³ και ειπεν ακουσατε δη οικοσ δαυιδ μη μικρον υμιν αγωνα παρεχειν ανθρωποισ και πως κυριω παρεχετε αγωνα¹⁴ δια τουτο δωσει κυριος αυτωσ υμιν σημειον ιδου η παρθενοσ εν γαστρι εξει και τεξεται υιον και καλεσεισ το ονομα αυτου εμμανουηλ¹⁵ βουτυρον και μελι φαγεται πριν η γνωμαι αυτον η προελεσθαι πονηρα εκλεξεται το αγαθον¹⁶ διοτι πριν η γνωμαι το παιδιον αγαθον η κακον απειθει πονηρια του εκλεξασθαι το αγαθον και καταλειφθησεται η γη ην συ φοβη απο προσωπου των δυο βασιλεων¹⁷ αλλα επαξει ο θεοσ επι σε και επι τον λαον σου και επι τον οικον του πατροσ σου ημερασ αι ουπω ηκασιν αφ' ησ ημερασ αφειλεν εφραιμ απο ιουδα τον βασιλεα των ασσυριων¹⁸ και εσται εν τη ημερα εκεινη συρει κυριος μυιαισ ο κυριευει μερουσ ποταμου αιγυπτου και τη μελισση η εστιν εν χωρα ασσυριων¹⁹ και ελευσονται παντες και αναπαυσονται εν ταις φαραγξι της χωρασ και εν ταις τραγλαισ των πετρων και εις τα σπηλαια και εις πασασ ραγαδα και εν παντι ξυλω²⁰ εν τη ημερα εκεινη ξυρησει κυριος τω ξυρω τω μεγαλω και μεμεθυσμενω ο εστιν περαν του ποταμου βασιλεωσ ασσυριων την κεφαλην και τας τριχασ των ποδων και τον πωγωνα αφελει²¹ και εσται εν τη ημερα εκεινη θρεψει ανθρωποσ δαμαλιν βοων και δυο προβατα²² και εσται απο του πλειστον ποιειν γαλα βουτυρον και μελι φαγεται πασ ο καταλειφθεις επι της γης²³ και εσται εν τη ημερα εκεινη πασ τοποσ ου εαν ωσιν χιλιαι αμπελοι χιλιων σικλων εις χερσον εσονται και εις ακανθαν²⁴ μετα βελουσ και τοξευματοσ εισελευσονται εκει οτι χερσοσ και ακανθα εσται πασα η γη²⁵ και παν οροσ αροτριωμενον αροτριαθησεται και ου μη επελθη εκει φοβοσ εσται γαρ απο της χερσου και ακανθησ εις βοσκημα προβατου και εις καταπατημα βοοσ

Chapter 8

¹και ειπεν κυριος προς με λαβε σεαυτω τομον καινου μεγαλου και γραψον εις αυτον γραφιδι ανθρωπου του οξεωσ προνομην ποιησαι σκυλων παρεστιν γαρ² και μαρτυρασ μοι ποιησον πιστουσ ανθρωπουσ τον ουριαν και τον ζαχαριαν υιον βαραχιου³ και προσηλθον προς την προφητιν και εν γαστρι ελαβεν και ετεκεν υιον και ειπεν κυριος μοι καλεσον το ονομα αυτου ταχεωσ σκυλευσον οξεωσ προνομην⁴ διοτι πριν η γνωμαι το παιδιον καλειν πατερα η μητερα λημψεται δυναμιν δαμασκου και τα σκυλα σαμαρειασ εναντι βασιλεωσ ασσυριων⁵ και προσεθετο κυριος λαλησαι μοι ετι⁶ δια το μη βουλεσθαι τον λαον τουτον το υδωρ του σιλωαμ το πορευομενον ησυχη αλλα βουλεσθαι εχειν τον ραασσων και τον υιον ρομελιου βασιλεα αφ' υμων⁷ δια τουτο ιδου αναγει κυριος εφ' υμασ το υδωρ του ποταμου το ισχυρον και το πολυ τον βασιλεα των ασσυριων και την δοξαν αυτου και αναβησεται επι πασαν φαραγγα υμων και περιπατησει επι παν τειχοσ υμων⁸ και αφελει απο της ιουδαιασ ανθρωπον οσ δυνη

σεται κεφαλὴν αὐραὶ ἡ δύνατον συντελεσασθαι τι καὶ ἐστὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ ὥστε πληρῶσαι τὸ πλᾶτος τῆς χώρας σου μεθ' ἡμῶν ὁ θεὸς⁹ γίνωτε ἔθνη καὶ ἠττάσθε ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς ἰσχυροῦτε ἠττάσθε εἰν γὰρ πάλιν ἰσχυρήτε πάλιν ἠττήθησθε¹⁰ καὶ ἡν ἂν βουλευσῆσθε βουλὴν διασκεδάσει κύριος καὶ λόγον ὄν εἰν λαλήσητε οὐ μὴ ἐμμεῖν ὑμῖν ὅτι μεθ' ἡμῶν κύριος ὁ θεὸς¹¹ οὕτως λέγει κύριος τῆ ἰσχυρὰ χεὶρ ἀπειθουσὶν τῆ πορεία τῆς ὁδοῦ τοῦ λαοῦ τούτου λέγοντες¹² μήποτε εἶπητε σκλήρον παν γὰρ ὁ εἰν εἶπη ὁ λαὸς οὗτος σκλήρον ἐστὶν τὸν δε φόβον αὐτοῦ οὐ μὴ φοβήθητε οὐδε μὴ ταραχθῆτε¹³ κύριον αὐτὸν ἀγιάσατε καὶ αὐτὸς ἐστὶ σου φόβος¹⁴ καὶ εἰν ἐπ' αὐτῶ πεποιθὼς ἡς ἐστὶ σοὶ εἰς ἀγίασμα καὶ οὐχ ὡς λίθου προσκομματὶ συναντήσεσθε αὐτῶ οὐδε ὡς πέτρας πτωματὶ ὁ δε οἰκός ἰακώβ ἐν παγίδι καὶ ἐν κοιλάσματι ἐγκαθημένοι ἐν ἱερουσαλήμ¹⁵ διὰ τούτου ἀδυνατήσουσιν ἐν αὐτοῖς πολλοὶ καὶ πέσουνται καὶ συντριβήσονται καὶ ἐγγιουσὶν καὶ ἀλώσονται ἀνθρώποι ἐν ἀσφάλειᾳ ὀντες¹⁶ τότε φανεροὶ ἐσονται οἱ σφραγιζόμενοι τὸν νόμον τοῦ μὴ μαθεῖν¹⁷ καὶ εἰν μενῶ τὸν θεὸν τὸν ἀποστρεψάντα τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπο τοῦ οἴκου ἰακώβ καὶ πεποιθὼς ἐσομαι ἐπ' αὐτῶ¹⁸ ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παῖδια ἂ μοι ἐδῶκεν ὁ θεὸς καὶ ἐστὶ εἰς σημεῖα καὶ τεράτα ἐν τῶ οἴκῳ ἰσραὴλ παρὰ κυρίου σαβαωθ ὁσ κατοικεῖ ἐν τῶ ὄρει σιών¹⁹ καὶ εἰν εἰπῶσιν πρὸς ὑμᾶς ζητήσατε τοὺς ἀπο τῆς γῆς φῶνουντας καὶ τοὺς ἐγγαστριμυθοὺς τοὺς κενολογούντας οἱ ἐκ τῆς κοιλίας φῶνουσὶν οὐκ ἔθνος πρὸς θεὸν αὐτοῦ τὶ ἐκζητοῦσιν περὶ τῶν ζῶντων τοὺς νεκροῦς²⁰ νόμον γὰρ εἰς βοήθειαν ἐδῶκεν ἵνα εἰπῶσιν οὐχ ὡς τὸ ῥῆμα τούτου περὶ οὐ οὐκ ἐστὶν δῶρα δούνα περὶ αὐτοῦ²¹ καὶ ἤξει ἐφ' ὑμᾶς σκλήρα λιμὸς καὶ ἐστὶ ὡς ἂν πεινασῆτε λυπηθήσεσθε καὶ κακῶς ἐρεῖτε τὸν ἀρχόντα καὶ τὰ παταχρα καὶ ἀναβλέψονται εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνω²² καὶ εἰς τὴν γῆν κατῶ ἐμβλέψονται καὶ ἰδοὺ θλίψις καὶ στενοχωρία καὶ σκοτὸς ἀπορία στενὴ καὶ σκοτὸς ὥστε μὴ βλέπειν²³ καὶ οὐκ ἀπορηθήσεται ὁ ἐν στενοχωρίᾳ ὢν ἕως καιροῦ τούτου πρῶτον ποιεῖ ταχὺ ποιεῖ χώρα ζαβουλῶν ἡ γῆ νεφθαλίμ ὁδὸν θαλάσσης καὶ οἱ λοιποὶ οἱ τὴν παραλίαν κατοικοῦντες καὶ πέραν τοῦ ἰορδάνου γαλιλαία τῶν ἐθνῶν τὰ μέρη τῆς ἰουδαίας

Chapter 9

¹ ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν σκοτει ἰδετε φῶς μέγα οἱ κατοικοῦντες ἐν χώρα καὶ σκία θανάτου φῶς λαμψεῖ ἐφ' ὑμᾶς² τὸ πλεῖστον τοῦ λαοῦ ὁ κατήγαγες ἐν εὐφροσυνῇ σου καὶ εὐφρανθήσονται ἐνώπιόν σου ὡς οἱ εὐφραίνόμενοι ἐν ἀμῆτῳ καὶ ὄν τροπὸν οἱ διαιρούμενοι σκυλα³ διότι ἀφηρητὰ ὁ ζυγὸς ὁ ἐπ' αὐτῶν κείμενος καὶ ἡ ραβδὸς ἡ ἐπὶ τοῦ τραχήλου αὐτῶν τὴν γὰρ ραβδὸν τῶν ἀπαιτούντων διεσκεδάσεν κύριος ὡς τῆ ἡμέρα τῆ ἐπι μαδιάμ⁴ ὅτι πᾶσαν στολὴν ἐπισυνηγμένην δολῶ καὶ ἱματίον μετὰ καταλλαγῆς ἀποτεισουσὶν καὶ θελήσουσιν εἰ ἐγενήθησαν πυρκαυστοὶ⁵ ὅτι παῖδιον ἐγεννήθη ἡμῖν υἱὸς καὶ ἐδοθη ἡμῖν οὐ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ μεγάλης βουλής ἀγγελὸς ἐγὼ γὰρ ἀξῶ εἰρηνὴν ἐπὶ τοὺς ἀρχόντας εἰρηνὴν καὶ υγίειαν αὐτῶ⁶ μεγάλη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ καὶ τῆς εἰρηνης αὐτοῦ οὐκ ἐστὶν ὄριον ἐπὶ τὸν θρόνον δαυὶδ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ κατορθῶσαι αὐτὴν καὶ ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς ἐν δικαιοσυνῇ καὶ ἐν κρίματι ἀπο τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον ὁ ζῆλος κυρίου σαβαωθ ποιήσει ταῦτα⁷ θάνατον ἀπεστείλεν κύριος ἐπὶ ἰακώβ καὶ ἦλθεν ἐπὶ ἰσραὴλ⁸ καὶ γνῶσονται πᾶς ὁ λαὸς τοῦ ἐφραὶμ καὶ οἱ ἐγκαθημένοι ἐν σαμαρεία ἐφ' ὑβρεὶ καὶ ὑψηλὴ καρδία λέγοντες⁹ πλινθοὶ πεπτώκασιν ἀλλὰ δευτε λαξυσῶμεν λίθους καὶ ἐκκοψῶμεν συκαμίνους καὶ κέδρους καὶ οἰκοδόμησῶμεν ἑαυτοῖς πυργὸν¹⁰ καὶ ράξει ὁ θεὸς τοὺς ἐπανιστανομένους ἐπ' ὄρος σιών ἐπ' αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν διασκεδάσει¹¹ συριαν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν καὶ τοὺς ἐλληνας ἀφ' ἡλίου δυσμῶν τοὺς κατεσθιοντάς τὸν ἰσραὴλ ὀλω τῶ στοματὶ ἐπὶ τούτοις πᾶσιν οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς ἀλλ' ἐτὶ ἡ χεὶρ ὑψηλῆ¹² καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἀπεστράφη ἕως ἐπλήγη καὶ τὸν κύριον οὐκ ἐξεζήτησαν¹³ καὶ ἀφείλεν κύριος ἀπο ἰσραὴλ κεφαλὴν καὶ οὐρανὸν μέγαν καὶ μικρὸν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ¹⁴ πρεσβυτὴν καὶ τοὺς τὰ πρόσωπα θαυμάζοντάς αὐτὴ ἡ ἀρχὴ καὶ προφήτην διδάσκοντα ἀνομα οὗτος ἡ οὐρα¹⁵ καὶ ἐσονται οἱ μακαρίζοντες τὸν λαὸν τούτον πλανῶντες καὶ πλανῶσιν ὡς καταπιῶσιν αὐτοὺς¹⁶ διὰ τούτου ἐπὶ τοὺς νεανίσκους αὐτῶν οὐκ εὐφρανθήσεται ὁ θεὸς καὶ τοὺς ὀρφανούς αὐτῶν καὶ τὰς χήρας αὐτῶν οὐκ ἐλεήσει ὅτι πάντες ἀνομοὶ καὶ πονηροὶ καὶ παν στομα λαλεῖ ἀδίκᾳ ἐπὶ πᾶσιν τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς ἀλλ' ἐτὶ ἡ χεὶρ ὑψηλῆ¹⁷ καὶ καυθήσεται ὡς πυρ ἡ ἀνομία καὶ ὡς ἀγρῶστις ξηρὰ βρωθήσεται ὑπο πύρρος καὶ καυθήσεται ἐν τοῖς δάσεσι τοῦ δρυμοῦ καὶ συγκαταφαγεται τὰ κυκλῶ τῶν βουνῶν πάντα¹⁸ διὰ θυμὸν ὀργῆς κυρίου συγκεκαῦται ἡ γῆ ὅλη καὶ ἐστὶ ὁ λαὸς ὡς ὑπο πύρρος κατακεκαυμένος ἀνθρώπος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐκ ἐλεήσει¹⁹ ἀλλὰ ἐκκλίνει εἰς τὰ δεξιά ὅτι πεινασεὶ καὶ φαγεται ἐκ τῶν ἀριστερῶν καὶ οὐ μὴ ἐμπλήσθῃ ἀνθρώπος ἐσθῶν τὰς σαρκὰς τοῦ βραχίονος αὐτοῦ²⁰ φαγεται γὰρ μανασσῆ τοῦ ἐφραὶμ καὶ ἐφραὶμ τοῦ μανασσῆ ὅτι ἀμα πολιορκήσουσιν τὸν ἰουδαν ἐπὶ τούτοις πᾶσιν οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς ἀλλ' ἐτὶ ἡ χεὶρ ὑψηλῆ

Chapter 10

¹ οὐαὶ τοῖς γραφουσὶν πονηρίαν γραφόντες γὰρ πονηρίαν γραφουσὶν² ἐκκλινόντες κρίσιν πτωχῶν ἀρπάζοντες κρίμα πενητῶν τοῦ λαοῦ μου ὥστε εἶναι αὐτοῖς χήραν εἰς ἀρπαγὴν καὶ ὀρφανὸν εἰς πρόνομην³ καὶ τί ποιήσουσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐπισκοπῆς ἡ γὰρ θλίψις ὑμῖν πορρωθὴν ἤξει καὶ πρὸς τίνα κατ

αφευξέσθε του βοηθηθηναι και που καταλειψετε την δοξαν υμων⁴ του μη εμπέσειν εις επαγωγην επι π
ασι τουτοις ουκ απεστραφη ο θυμος αλλ' επι η χειρ υψηλη⁵ ουαι ασσυριοις η ραβδος του θυμου μου
και οργησ εστιν εν ταις χερσιν αυτων⁶ την οργην μου εις εθνος ανομον αποστειλω και τω εμω λαω συ
νταξω ποιησαι σκυλα και προνομην και καταπατειν τας πολεις και θειναι αυτας εις κονιορτον⁷ αυ
τος δε ουχ ουτως ενεθυμηθη και τη ψυχη ουχ ουτως λελογισται αλλα απαλλαξει ο νους αυτου και το
υ εθνη εξολεθρευσαι ουκ ολιγα⁸ και εαν ειπωσιν αυτω συ μονος ει αρχων⁹ και ερει ουκ ελαβον την χω
ραν την επανω βαβυλωνος και χαλαννη ου ο πυργος ωκοδομηθη και ελαβον αραβιαν και δαμασκον
και σαμαρειαν¹⁰ ον τροπον ταυτας ελαβον εν τη χειρι μου και πασας τας αρχας λημψομαι ολολυξατ
ε τα γλυπτα εν ιερουσαλημ και εν σαμαρεια¹¹ ον τροπον γαρ εποιησα σαμαρεια και τοις χειροποιητοι
σ αυτης ουτως ποιησω και ιερουσαλημ και τοις ειδωλοις αυτης¹² και εσται οταν συντελεση κυριος
παντα ποιων εν τω ορει σιων και εν ιερουσαλημ επαξει επι τον νουν τον μεγαν τον αρχοντα των ασσυ
ριων και επι το υψος της δοξης των οφθαλμων αυτου¹³ ειπεν γαρ τη ισχυι ποιησω και τη σοφια της σ
υνεσεως αφελω ορια εθνων και την ισχυν αυτων προνομευσω και σεισω πολεις κατοικουμενας¹⁴ και
την οικουμενην ολην καταλημψομαι τη χειρι ως νοσσιαν και ως καταλειμμενα ωα αρω και ουκ εσ
τιν οσ διαφευζεται με η αντειπη μοι¹⁵ μη δοξασθησεται αξινη ανευ του κοπτοντος εν αυτη η υψωθησε
ται πριων ανευ του ελκοντος αυτον ωσαυτως εαν τις αρη ραβδον η ξυλον¹⁶ και ουχ ουτως αλλα απο
στελει κυριος σαβαωθ εις την σην τιμην ατιμιαν και εις την σην δοξαν πυρ καιιομενον καυθησεται¹⁷
και εσται το φως του ισραηλ εις πυρ και αγιασει αυτον εν πυρι καιιομενω και φαγεται ωσει χορτον τη
ν υλην τη ημερα εκεινη¹⁸ αποσβεσθησεται τα ορη και οι βουνοι και οι δρυμοι και καταφαγεται απο ψ
υχης εως σαρκων και εσται ο φευγων ως ο φευγων απο φλογος καιιομενης¹⁹ και οι καταλειφθεντες απ'
αυτων εσονται αριθμος και παιδιον γραψει αυτους²⁰ και εσται εν τη ημερα εκεινη ουκετι προστεθησ
εται το καταλειφθεν ισραηλ και οι σωθεντες του ιακωβ ουκετι μη πεποιθοτες ωσιν επι τους αδικησα
ντας αυτους αλλα εσονται πεποιθοτες επι τον θεον τον αγιον του ισραηλ τη αληθεια²¹ και εσται το κ
αταλειφθεν του ιακωβ επι θεον ισχυοντα²² και εαν γενηται ο λαος ισραηλ ως η αμμος της θαλασσης
το καταλειμμα αυτων σωθησεται λογον γαρ συντελων και συντεμων εν δικαιοσυνη²³ οτι λογον συντε
τημενον ποιησει ο θεος εν τη οικουμενη ολη²⁴ δια τουτο ταδε λεγει κυριος σαβαωθ μη φοβου ο λαος
μου οι κατοικουντες εν σιων απο ασσυριων οτι εν ραβδω παταξει σε πληγην γαρ εγω επαγω επι σε του
ιδειν οδον αιγυπτου²⁵ επι γαρ μικρον και παυσεται η οργη ο δε θυμος μου επι την βουλην αυτων²⁶ και
επεγερει ο θεος επ' αυτους κατα την πληγην την μαδιαμ εν τοπω θλιψεως και ο θυμος αυτου τη οδω τ
η κατα θαλασσαν εις την οδον την κατ' αιγυπτον²⁷ και εσται εν τη ημερα εκεινη αφαιρεθησεται ο φοβ
ος αυτου απο σου και ο ζυγος αυτου απο του ωμου σου και καταφθαρησεται ο ζυγος απο των ωμων
υμων²⁸ ηξει γαρ εις την πολιν αγγαι και παρελευσεται εις μαγεδω και εν μαχμασ θησει τα σκευη αυτο
υ²⁹ και παρελευσεται φαραγγα και ηξει εις αγγαι φοβος λημψεται ραμα πολιν σαουλ φευζεται³⁰ η θυγα
τηρ γαλλιμ επακουσεται λαισα επακουσεται αναθωθ³¹ εξεστη μαδεβηνα και οι κατοικουντες γιββιρ π
αρακαλειτε³² σημερον εν οδω του μειναι τη χειρι παρακαλειτε το ορος την θυγατερα σιων και οι βουν
οι οι εν ιερουσαλημ³³ ιδου γαρ ο δεσποτης κυριος σαβαωθ συνταρασσει τους ενδοξους μετα ισχυος
και οι υψηλοι τη υβρει συντριβησονται και οι υψηλοι ταπεινωθησονται³⁴ και πεσουνται οι υψηλοι μα
χαιρα ο δε λιβανος συν τοις υψηλοις πεσειται

Chapter 11

¹ και εξελευσεται ραβδος εκ της ριζης ιεσσα και ανθος εκ της ριζης αναβησεται² και αναπαυσεται
επ' αυτον πνευμα του θεου πνευμα σοφιας και συνεσεως πνευμα βουλης και ισχυος πνευμα γνωσεω
σ και ευσεβειας³ εμπλησει αυτον πνευμα φοβου θεου ου κατα την δοξαν κρινει ουδε κατα την λαλιαν
ελεγξει⁴ αλλα κρινει ταπεινω κρισιν και ελεγξει τους ταπεινους της γης και παταξει γην τω λογω του
στοματος αυτου και εν πνευματι δια χειλεων ανελοι ασεβη⁵ και εσται δικαιοσυνη εξωσμενος την οσφ
υν αυτου και αληθεια ειλημενος τας πλευρας⁶ και συμβοσκηθησεται λυκος μετα αρνος και παρδαλι
σ συναναπαυσεται εριφω και μοσχαιριον και ταυρος και λεων αμα βοσκηθησονται και παιδιον μικρο
ν αξει αυτους⁷ και βουσ και αρκος αμα βοσκηθησονται και αμα τα παιδια αυτων εσονται και λεων κ
αι βουσ αμα φαγονται αχυρα⁸ και παιδιον νηπιον επι τραγλην ασπιδων και επι κοιτην εκγονων ασπιδ
ων την χειρα επιβαλει⁹ και ου μη κακοποιησωσιν ουδε μη δυνωνται απολεσαι ουδενα επι το ορος το
αγιον μου οτι ενεπλησθη η συμπασα του γνωμαι τον κυριον ως υδωρ πολυ κατακαλυψαι θαλασσας¹⁰
και εσται εν τη ημερα εκεινη η ριζα του ιεσσα και ο ανισταμενος αρχειν εθνων επ' αυτω εθνη ελπι
ουσιν και εσται η αναπαυσις αυτου τιμη¹¹ και εσται τη ημερα εκεινη προσθησει κυριος του δειξει την
χειρα αυτου του ζηλωσαι το καταλειφθεν υπολοιπον του λαου ο αν καταλειφθη απο των ασσυριων κ
αι απο αιγυπτου και βαβυλωνιας και αιθιοπιας και απο αιλαμιτων και απο ηλιου ανατολων και εξ α
ραβιας¹² και αρει σημειον εις τα εθνη και συναξει τους απολομενους ισραηλ και τους διεσπαρμενου
σ του ιουδα συναξει εκ των τεσσαρων πτερυγων της γης¹³ και αφαιρεθησεται ο ζηλος εφραιμ και οι ε
χθροι ιουδα απολουνται εφραιμ ου ζηλωσει ιουδαν και ιουδασ ου θλιψει εφραιμ¹⁴ και πετασθησονται

εν πλοιοις αλλοφυλων θαλασσαν αμα προνομευσουσιν και τους αφ' ηλιου ανατολων και ιδουμαιαν και επι μωαβ πρωτον τας χειρας επιβαλουσιν οι δε υιοι αμμων πρωτοι υπακουσονται¹⁵ και ερημωσε κυριος την θαλασσαν αιγυπτου και επιβαλει την χειρα αυτου επι τον ποταμον πνευματι βιαιω και πα ταξει επτα φαραγγασ ωστε διαπορευεσθαι αυτον εν υποδημασιν¹⁶ και εσται διοδος τω καταλειφθεντι μ ου λαω εν αιγυπτω και εσται τω ισραηλ ως η ημερα οτε εξηλθεν εκ γης αιγυπτου

Chapter 12

¹και ερεις εν τη ημερα εκεινη ευλογησω σε κυριε διοτι ωργισθησ μοι και απεστρεψασ τον θυμον σου και ηλεησασ με² ιδου ο θεος μου σωτηρ μου κυριος πεποιθωσ εσομαι επ' αυτω και σωθησομαι εν αυτω και ου φοβηθησομαι διοτι η δοξα μου και η αινεσις μου κυριος και εγενετο μοι εις σωτηριαν³ και αντλησετε υδωρ μετ' ευφροσυνης εκ των πηγων του σωτηριου⁴ και ερεις εν τη ημερα εκεινη υμνείτε κυριον βοατε το ονομα αυτου αναγγειλατε εν τοις εθνεσιν τα ενδοξα αυτου μιμησθεσθε οτι υψωθη το ονομα αυτου⁵ υμνησατε το ονομα κυριου οτι υψηλα εποιησεν αναγγειλατε ταυτα εν παση τη γη⁶ αγαλλιασθε και ευφρανεσθε οι κατοικουντες σιων οτι υψωθη ο αγιος του ισραηλ εν μεσω αυτης

Chapter 13

¹ορασις ην ειδεν ησαιασ υιοσ αμωσ κατα βαβυλωνωσ² επ' ορους πεδινου αρατε σημειον υψωσατε την φωνην αυτοις μη φοβεισθε παρακαλειτε τη χειρι ανοιξατε οι αρχοντεσ³ εγω συντασσω και εγω αγω αυτους ηγιασμενοι εισιν και εγω αγω αυτους γιγαντεσ ερχονται πληρωσαι τον θυμον μου χαιροντεσ αμα και υβριζοντεσ⁴ φωνη εθνων πολλων επι των ορεων ομοια εθνων πολλων φωνη βασιλεων και εθνων συνηγμενων κυριος σαβαωθ εντεταλται εθνει οπλομαχω⁵ ερχεσθαι εκ γης πορρωθεν απ' ακρου θεμελιου του ουρανου κυριος και οι οπλομαχοι αυτου του καταφθειραι την οικουμενην ολην⁶ ολολυζετε εγγυσ γαρ η ημερα κυριου και συντριβη παρα του θεου ηξει⁷ δια τουτο πασα χειρ εκλυθησεται και πασα ψυχη ανθρωπου δειλιασει⁸ και ταραχθησονται οι πρεσβεισ και ωδινεσ αυτουσ εξουσιν ωσ γυναικοσ τικτουσησ και συμφορασουσιν ετεροσ προσ τον ετερον και εκστησονται και το προσωπον αυτων ωσ φλοξ μεταβαλουσιν⁹ ιδου γαρ ημερα κυριου ανιατοσ ερχεται θυμου και οργησ θειναι την οικουμενην ολην ερημον και τουσ αμαρτωλουσ απολεσαι εξ αυτησ¹⁰ οι γαρ αστερεσ του ουρανου και ο ωριων και πασ ο κοσμοσ του ουρανου το φωσ ου δωσουσιν και σκοτισθησεται του ηλιου ανατελλοντοσ και η σεληνη ου δωσει το φωσ αυτησ¹¹ και εντελουμαι τη οικουμενη ολη κακα και τοις ασεβεσιν τασ αμαρτιασ αυτων και απολω υβριν ανομων και υβριν υπερηφανων ταπεινωσω¹² και εσονται οι καταλελειμμενοι εντιμοι μαλλον η το χρυσιον το απυρον και ο ανθρωποσ μαλλον εντιμοσ εσται η ο λιθοσ ο εκ σουφιρ¹³ ο γαρ ουρανοσ θυμωθησεται και η γη σεισθησεται εκ των θεμελιων αυτησ δια θυμον οργησ κυριου σαβαωθ τη ημερα η αν επελθη ο θυμοσ αυτου¹⁴ και εσονται οι καταλελειμμενοι ωσ δορκαδιον φευγον και ωσ προβατον πλανωμενον και ουκ εσται ο συναγων ωστε ανθρωπον εις τον λαον αυτου αποστραφηναι και ανθρωπον εις την χωραν αυτου διωξα¹⁵ οσ γαρ αν αλω ηττηθησεται και οιτινεσ συνηγμενοι εισιν μαχαιρα πεσουνται¹⁶ και τα τεκνα αυτων ενωπιον αυτων ραξουσιν και τασ οικιασ αυτων προνομευσουσιν και τασ γυναικασ αυτων εξουσιν¹⁷ ιδου επεγειρω υμιν τουσ μηδουσ οι ου λογιζονται αργυριον ουδε χρυσιον χρειαν εχουσιν¹⁸ τοξευματα νεανισκων συντριψουσιν και τα τεκνα υμων ου μη ελεησωσιν ουδε επι τοις τεκνοισ ου φεισονται οι οφθαλμοι αυτων¹⁹ και εσται βαβυλων η καλειται ενδοξοσ υπο βασιλεωσ χαλδαιων ον τροπον κατεστρεψεν ο θεοσ σοδομα και γομορρα²⁰ ου κατοικηθησεται εις τον αιωνα χρονον ουδε μη εισελθωσιν εις αυτην δια πολλων γενεων ουδε μη διελθωσιν αυτην αραβεσ ουδε ποιμενεσ ου μη αναπαυσωνται εν αυτη²¹ και αναπαυσονται εκει θηρια και εμπλησθησονται αι οικιαι ηγου και αναπαυσονται εκει σειρηνεσ και δαιμονια εκει ορχησονται²² και ονοκενταυροι εκει κατοικησουσιν και νοσσοποιησουσιν εχινοι εν τοις οικοισ αυτων ταχυ ερχεται και ου χρονον λει

Chapter 14

¹και ελεησει κυριος τον ιακωβ και εκλεξεται ετι τον ισραηλ και αναπαυσονται επι τησ γησ αυτων και ο γιωρασ προστεθησεται προσ αυτουσ και προστεθησεται προσ τον οικον ιακωβ² και λημψονται αυτοουσ εθνη και εισαξουσιν εις τον τοπον αυτων και κατακληρονομησουσιν και πληθυνθησονται επι τησ γησ του θεου εις δουλουσ και δουλασ και εσονται αιχμαλωτοι οι αιχμαλωτευσαντεσ αυτουσ και κυριευθησονται οι κυριευσαντεσ αυτων³ και εσται εν τη ημερα εκεινη αναπαυσει σε ο θεοσ εκ τησ οδυνησ και του θυμου σου και τησ δουλειασ σου τησ σκληρασ ησ εδουλευσασ αυτοισ⁴ και λημψη τον θρηνον τουτον επι τον βασιλεα βαβυλωνωσ και ερεις εν τη ημερα εκεινη πως αναπεπαυται ο απαιτων και αναπεπαυται ο επισπουδαστησ⁵ συνετριψεν ο θεοσ τον ζυγον των αμαρτωλων τον ζυγον των αρχων των⁶ παταξασ εθνοσ θυμω πληγη ανιατω παιων εθνοσ πληγην θυμου η ουκ εφεισατο⁷ ανεπαυσατο επειθωσ πασα η γη βοα μετ' ευφροσυνησ⁸ και τα ξυλα του λιβανου ευφρανθησαν επι σοι και η κεδροσ του λιβανου αφ' ου συ κεκοιμησαι ουκ ανεβη ο κοπτων ημασ⁹ ο αδησ κατωθεν επικρανθη συναντησασ

σοι συνηγερθησαν σοι παντες οι γιγαντες οι αρξαντες της γης οι εγειραντες εκ των θρονων αυτων παντας βασιλεις εθνων¹⁰ παντες αποκριθησονται και ερουσιν σοι και συ εαλωσ ωσπερ και ημεις εν ημιν δε κατελογισθησ¹¹κατεβη δε εις αδου η δοξα σου η πολλη σου ευφροσυνη υποκατω σου στρωσουςιν σησιν και το κατακαλυμμα σου σκωληξ¹²πως εξεπεσεν εκ του ουρανου ο εωσφορος ο πρωι ανατελλων συνετριβη εις την γην ο αποστελλων προς παντα τα εθνη¹³συ δε ειπασ εν τη διανοια σου εις τον ουρανον αναβησομαι επανω των αστρων του ουρανου θησω τον θρονον μου καθιω εν ορει υψηλω επι τα ορη τα υψηλα τα προς βορραν¹⁴αναβησομαι επανω των νεφελων εσομαι ομοιος τω υψιστω¹⁵νυ δε εις αδου καταβηση και εις τα θεμελια της γης¹⁶οι ιδοντες σε θαυμασουσιν επι σοι και ερουσιν ο υτοσ ο ανθρωπος ο παροξυνων την γην σειων βασιλεις¹⁷ο θεις την οικουμενην ολην ερημον και τασ πολεις καθειλεν τουσ εν επαγωγη ουκ ελυσεν¹⁸παντες οι βασιλεις των εθνων εκοιμηθησαν εν τιμη ανθρωπος εν τω οικω αυτου¹⁹συ δε ριφηση εν τοισ ορεσιν ωσ νεκροσ εβδελυγμενοσ μετα πολλων τεθνηκτων εκκεκεντημενων μαχαιραισ καταβαινοντων εις αδου ον τροπον ιματιον εν αιματι πεφυρμενον ουκ εσται καθαρον²⁰ουτωσ ουδε συ εση καθαροσ διοτι την γην μου απωλεσασ και τον λαον μου απεκτεινας ου μη μεινησ εις τον αιωνα χρονον σπερμα πονηρον²¹ετοιμασον τα τεκνα σου σφαγηναι τασ αμαρτιασ του πατροσ σου ινα μη αναστωσιν και την γην κληρονομησωσιν και εμπλησωσι την γην πολλων²²και επαναστησομαι αυτοισ λεγει κυριοσ σαβαωθ και απολω αυτων ονομα και καταλειμμα και σπερμα ταδε λεγει κυριοσ²³και θησω την βαβυλωνιαν ερημον ωστε κατοικειν εχινουσ και εσται εις ο υδεν και θησω αυτην πηλου βαραθρον εις απωλειαν²⁴ταδε λεγει κυριοσ σαβαωθ ον τροπον ειρηκα ουτωσ εσται και ον τροπον βεβουλευμαι ουτωσ μενει²⁵τουσ απολεσαι τουσ ασσυριουσ απο της γης της εμης και απο των ορων μου και εσονται εις καταπατημα και αφαιρεθησεται απ' αυτων ο ζυγοσ αυτων και το κυδοσ αυτων απο των ωμων αφαιρεθησεται²⁶αυτη η βουλη ην βεβουλευται κυριοσ επι την οικουμενην ολην και αυτη η χειρ η υψηλη επι παντα τα εθνη της οικουμενης²⁷α γαρ ο θεοσ ο αγιοσ βεβουλευται τισ διασκεδασει και την χειρα την υψηλην τισ αποστρεψει²⁸του ετουσ ου απεθανεν αχαζ ο βασιλευσ εγενηθη το ρημα τουτο²⁹μη ευφρανθειητε παντες οι αλλοφυλοι συνετριβη γαρ ο ζυγοσ του παιοντοσ υμασ εκ γαρ σπερματοσ οφεων εξελευσεται εκγονα ασπιδων και τα εκγονα αυτων εξελευσονται οφεισ πετομενοι³⁰και βοσκηθησονται πτωχοι δι' αυτου πτωχοι δε ανδρεσ επ' ειρηνης αναπαυσονται ανελοι δε λιμω το σπερμα σου και το καταλειμμα σου ανελοι³¹ολολυζετε πυλαι πολεων κεκραγετωσαν πολεις τεταραγμεναι οι αλλοφυλοι παντες οτι καπνοσ απο βορρα ερχεται και ουκ εστιν του ειναι³²και τι αποκριθησονται βασιλεις εθνων οτι κυριοσ εθεμελιωσεν σιων και δι' αυτου σωθησονται οι τραπενοι του λαου

Chapter 15

¹το ρημα το κατα της μωαβιτιδοσ νυκτοσ απολειται η μωαβιτισ νυκτοσ γαρ απολειται το τειχοσ της μωαβιτιδοσ²λυπεισθε εφ' εαυτοισ απολειται γαρ και δηβων ου ο βωμοσ υμων εκει αναβησεσθε κλαιειν επι ναβαυ της μωαβιτιδοσ ολολυζετε επι πασησ κεφαλησ φαλακρωμα παντες βραχιονεσ κατατετημενοι³εν ταισ πλαταιαισ αυτησ περιζωσασθε σακκουσ και κοπτεσθε επι των δωματων αυτησ και εν ταισ ρυμαισ αυτησ παντεσ ολολυζετε μετα κλαυθμου⁴οτι κεκραγεν εσεβων και ελεαλη εωσ ιασσα η κουσθη η φωνη αυτων δια τουτο η οσφυσ της μωαβιτιδοσ βοα η ψυχη αυτησ γνωσεται⁵η καρδια της μωαβιτιδοσ βοα εν αυτη εωσ σηγωρ δαμαλισ γαρ εστιν τριετησ επι δε της αναβασεωσ της λουιθ προσσεκλαιοντεσ αναβησονται τη οδω αρωνιμ βοα συντριμμα και σεισμοσ⁶το υδωρ της νεμριμ ερημον εσται και ο χορτοσ αυτησ εκλειψει χορτοσ γαρ χλωροσ ουκ εσται⁷μη και ουτωσ μελλει σωθηναι επαξω γαρ επι την φαραγγα αραβασ και λημψονται αυτην⁸συνηψεν γαρ η βοη το οριον της μωαβιτιδοσ της αγαλλιμ και ολολυγμοσ αυτησ εωσ του φρεατοσ του αιλιμ⁹το δε υδωρ το ρεμμων πλησθησεται αιματοσ επαξω γαρ επι ρεμμων αραβασ και αρω το σπερμα μωαβ και αριηλ και το καταλοιπον αδαμα

Chapter 16

¹αποστελω ωσ ερπετα επι την γην μη πετρα ερημοσ εστιν το οροσ σιων²εση γαρ ωσ πετεινου ανιπταμενου νεοσσοσ αφηρημενοσ θυγατερ μωαβ επειτα δε αρνων³πλειονα βουλευου ποιεите σκεπην πενθουσ αυτη δια παντοσ εν μεσημβρινη σκοτια φευγουσιν εξεστησαν μη απαχθησ⁴παροικησουσιν σοι οι φυγαδεσ μωαβ εσονται σκεπη υμιν απο προσωπου διωκοντοσ οτι ηρθη η συμμαχια σου και ο αρχων απωλετο ο καταπατων επι της γης⁵και διορθωθησεται μετ' ελεουσ θρονοσ και καθιεται επ' αυτου μετα αληθειασ εν σκηνη δαυιδ κρινων και εκζητων κριμα και σπυδων δικαιοσυνην⁶ηκουσαμεν την υβριν μωαβ υβριστησ σφοδρα την υπερηφανιαν εξηρασ ουχ ουτωσ η μαντεια σου⁷ουχ ουτωσ ολολυξει μωαβ εν γαρ τη μωαβιτιδι παντεσ ολολυξουσιν τοισ κατοικουσιν δεσεθ μελετησεισ και ουκ εντραπηση⁸τα πεδια εσεβων πενθησει αμπελοσ σεβαμα καταπινοντεσ τα εθνη καταπατησατε τασ αμπελουσ αυτησ εωσ ιαζηρ ου μη συναψητε πλανηθητε την ερημον οι απεσταλμενοι εγκατελειφθησαν διεβησαν γαρ την ερημον⁹δια τουτο κλαυσομαι ωσ τον κλαυθμον ιαζηρ αμπελον σεβαμα τα δενδρα σου κατεβαλεν εσεβων και ελεαλη οτι επι τω θερισμω και επι τω τρυγητω σου καταπατησω και παντα πεσονται¹⁰κα

ι αρθησεται ευφροσυνη και αγαλλιαμα εκ των αμπελωνων σου και εν τοις αμπελωσιν σου ου μη ευφρανθησονται και ου μη πατησουσιν οινον εισ τα υποληνια πεπαυται γαρ¹¹ δια τουτο η κοιλια μου επι μωαβ ως κιθαρα ηχησει και τα εντος μου ωσει τειχος ο ενεκαινισα¹² και εσται εισ το εντραπηναι σε οτι εκοπιασεν μωαβ επι τοις βωμοις και εισελευσεται εισ τα χειροποιητα αυτης ωστε προσευξασθαι και ου μη δυναται εξελεσθαι αυτον¹³ τουτο το ρημα ο ελαλησεν κυριος επι μωαβ οποτε και ελαλησεν¹⁴ και νυν λεγω εν τρισιν ετεσιν ετων μισθωτου ατιμασθησεται η δοξα μωαβ εν παντι τω πλουτω τω πολλω και καταλειφθησεται ολιγοστος και ουκ εντιμος

Chapter 17

¹το ρημα το κατα δαμασκου ιδου δαμασκος αρθησεται απο πολεων και εσται εισ πτωσιν² καταλειμμενη εισ τον αιωνα εισ κοιτην ποιμνιων και αναπαυσιν και ουκ εσται ο διωκων³ και ουκετι εσται οχυρα του καταφυγειν εφραιμ και ουκετι εσται βασιλεια εν δαμασκω και το λοιπον των συρων απολειται ου γαρ συ βελτιων ει των υιων ισραηλ και της δοξης αυτων ταδε λεγει κυριος σαβαωθ⁴ εσται εν τη ημερα εκεινη εκλειψις της δοξης ιακωβ και τα πιονα της δοξης αυτου σεισθησεται⁵ και εσται ον τροπον εαν τις συναγαγη αμητον εστηκοτα και σπερμα σταχυων εν τω βραχιονι αυτου αμηση και εσται ον τροπον εαν τις συναγαγη σταχυν εν φαραγγι στερεα⁶ και καταλειφθη εν αυτη καλαμη η ως ρωγες ελαιας δυο η τρεις επ' ακρου μετεωρου η τεσσαρες η πεντε επι των κλαδων αυτων καταλειφθη ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ⁷ τη ημερα εκεινη πεποιθως εσται ανθρωπος επι τω ποιησαντι αυτον οι δε οφθαλμοι αυτου εισ τον αγιον του ισραηλ εμβλενονται⁸ και ου μη πεποιθοτες ωσιν επι τοις βωμοις ουδε επι τοις εργοις των χειρων αυτων α εποιησαν οι δακτυλοι αυτων και ουκ οψονται τα δενδρα αυτων ο υδε τα βδελυγματα αυτων⁹ τη ημερα εκεινη εσονται αι πολεις σου εγκαταλειμμεναι ον τροπον εγκατελιπον οι αμορραιοι και οι ευαιοι απο προσωπου των υιων ισραηλ και εσονται ερημοι¹⁰ διοτι κατελιπεσ τον θεον τον σωτηρα σου και κυριου του βοηθου σου ουκ εμνησθησ δια τουτο φυτευσεις φυτευμα απιστον και σπερμα απιστον¹¹ τη δε ημερα η αν φυτευσησ πλανηθησ το δε πρωι εαν σπειρησ ανθησει εισ αμητον η αν ημερα κληρωση και ως πατηρ ανθρωπου κληρωση τοις υιοις σου¹² ουαι πληθος εθνων πολλων ως θαλασσα κυμαινουσα ουτως ταραχθησεσθε και νωτος εθνων πολλων ως υδωρ ηχησει¹³ ως υδωρ πολυ εθνη πολλα ως υδατος πολλου βια καταφερομενου και αποσκορακιει αυτον και πορρω αυτον διωξεται ως χνουν αχυρου λικμωντων απεναντι ανεμου και ως κονιορτον τροχου καταγιγισ φερουσα¹⁴ προς εσπεραν εσται πενθος πριν η πρωι και ουκ εσται αυτη η μερισ των υμας προνομε υσαντων και κληρονομια τοις υμας κληρονομησασι

Chapter 18

¹ουαι γησ πλοιων πτερυγες επεκεινα ποταμων αιθιοπιασ² αποστελλων εν θαλασση ομηρα και επιστολασ βυβλινας επανω του υδατος πορευσονται γαρ αγγελιοι κουφοι προς εθνος μετεωρον και ξενον λαον και χαλεπον τις αυτου επεκεινα εθνος ανελπιστον και καταπεπατημενον νυν οι ποταμοι της γησ³ παντες ως χωρα κατοικουμενη κατοικηθησεται η χωρα αυτων ωσει σημειον απο ορους αρθη ως σαλπιγγος φωνη ακουστον εσται⁴ οτι ουτως ειπεν μοι κυριος ασφαλεια εσται εν τη εμη πολει ως φως και υματοσ μεσημβριασ και ως νεφελη δροσου ημερασ αμητου εσται⁵ προ του θερισμου οταν συντελεσθη ανθος και ομφαξ ανθηση ανθος ομφακιζουσα και αφελει τα βοτρυδια τα μικρα τοις δρεπανοις και τασ κληματιδας αφελει και κατακοψει⁶ και καταλειψει αμα τοις πετεινοις του ουρανου και τοις θηριοις της γησ και συναχθησεται επ' αυτους τα πετεινα του ουρανου και παντα τα θηρια της γησ επ' αυτον ηξει⁷ εν τω καιρω εκεινω ανενεχθησεται δωρα κυριω σαβαωθ εκ λαου τεθλιμμενου και τετιλμενου και απο λαου μεγαλου απο του νυν και εισ τον αιωνα χρονον εθνος ελπίζον και καταπεπατημενον ο εστιν εν μερει ποταμου της χωρασ αυτου εισ τον τοπον ου το ονομα κυριου σαβαωθ επεκληθη οροσσιων

Chapter 19

¹ορασις αιγυπτου ιδου κυριος καθηται επι νεφελησ κουφησ και ηξει εισ αιγυπτον και σεισθησεται τα χειροποιητα αιγυπτου απο προσωπου αυτου και η καρδια αυτων ηττηθησεται εν αυτοις² και επεγερθησονται αιγυπτιοι επ' αιγυπτιουσ και πολεμησει ανθρωπος τον αδελφον αυτου και ανθρωπος τον πλησιον αυτου πολις επι πολιν και νομος επι νομον³ και ταραχθησεται το πνευμα των αιγυπτιων εν αυτοις και την βουλην αυτων διασκεδασω και επερωτησουσιν τουσ θεουσ αυτων και τα αγαλματα αυτων και τουσ εκ της γησ φωνουντας και τουσ εγγαστριμυθουσ⁴ και παραδωσω αιγυπτον εισ χειρασ ανθρωπων κυριων σκληρων και βασιλεις σκληροι κυριευσουσιν αυτων ταδε λεγει κυριος σαβαωθ⁵ και πιονται οι αιγυπτιοι υδωρ το παρα θαλασσαν ο δε ποταμοσ εκλειψει και ξηρανθησεται⁶ και εκλειψουσιν οι ποταμοι και αι διωρυγες του ποταμου και ξηρανθησεται πασα συναγωγη υδατος και εν παντι ελεικ αλαμου και παπυρου⁷ και το αχι το χλωρον παν το κυκλω του ποταμου και παν το σπειρομενον δια του ποταμου ξηρανθησεται ανεμοφθορον⁸ και στεναξουσιν οι αλειεις και στεναξουσιν παντες οι βαλλο

ντες ακιςτρον εισ τον ποταμον και οι βαλλοντες σαγηνας και οι αμφιβολεις πενθησουσιν⁹ και αισχ
υνη λημψεται τους εργαζομενους το λινον το σχιστον και τους εργαζομενους την βυσσον¹⁰ και εσον
ται οι διαζομενοι αυτα εν οδυνη και παντες οι τον ζυθον ποιουντες λυπηθησονται και τας ψυχας πο
νεσουσιν¹¹ και μωροι εσονται οι αρχοντες τανεως οι σοφοι συμβουλοι του βασιλεως η βουλη αυτων
μωρανθησεται πως ερειτε τω βασιλει υιοι συνετων ημεις υιοι βασιλεων των εξ αρχης¹² που εισιν νυν
οι σοφοι σου και αναγγειλατωσαν σοι και ειπατωσαν τι βεβουλευται κυριος σαβαωθ επ' αιγυπτον¹³ εξ
ελιπον οι αρχοντες τανεως και υψωθησαν οι αρχοντες μεμφεως και πλανησουσιν αιγυπτον κατα φυ
λας¹⁴ κυριος γαρ εκερασεν αυτοις πνευμα πλανησεως και επλανησαν αιγυπτον εν πασι τοις εργοις α
υτων ως πλαναται ο μεθυων και ο εμων αμα¹⁵ και ουκ εσται τοις αιγυπτιοις εργον ο ποιησει κεφαλην
και ουραν αρχην και τελος¹⁶ τη δε ημερα εκεινη εσονται οι αιγυπτιοι ως γυναικες εν φοβω και εν τρο
μω απο προσωπου της χειρος κυριου σαβαωθ ην αυτοσ επιβαλει αυτοις¹⁷ και εσται η χωρα των ιουδ
αιων τοις αιγυπτιοις εισ φοβητρον πασ οσ εαν ονομαση αυτην αυτοις φοβηθησονται δια την βουλην
ην βεβουλευται κυριος επ' αυτην¹⁸ τη ημερα εκεινη εσονται πεντε πολεις εν αιγυπτω λαουσαι τη γλ
ωσση τη χανανιτιδι και ομνυουσαι τω ονοματι κυριου πολις-ασεδεκ κληθησεται η μια πολις¹⁹ τη ημ
ερα εκεινη εσται θυσιαστηριον τω κυριω εν χωρα αιγυπτων και στηλη προσ το οριον αυτησ τω κυρι
ω²⁰ και εσται εισ σημειον εισ τον αιωνα κυριω εν χωρα αιγυπτου οτι κεκραζονται προς κυριον δια το
υσ θλιβοντασ αυτους και αποστελει αυτοις κυριος ανθρωπον οσ σωσει αυτους κρινων σωσει αυτου
σ²¹ και γνωστος εσται κυριος τοις αιγυπτιοις και γνωσονται οι αιγυπτιοι τον κυριον εν τη ημερα εκει
νη και ποιησουσιν θυσιασ και ευζονται ευχασ τω κυριω και αποδωσουσιν²² και παταξει κυριος τους
αιγυπτιους πληγη μεγαλη και ιασεται αυτους ιασει και επιστραφησονται προς κυριον και εισακουσε
ται αυτων και ιασεται αυτους²³ τη ημερα εκεινη εσται οδος αιγυπτου προς ασσυριους και εισελευσο
νται ασσυριοι εισ αιγυπτον και αιγυπτιοι πορευονται προς ασσυριους και δουλευσουσιν οι αιγυπτι
οι τοις ασσυριοις²⁴ τη ημερα εκεινη εσται ισραηλ τριτος εν τοις ασσυριοις και εν τοις αιγυπτιοις ευ
λογημενος εν τη γη²⁵ ην ευλογησεν κυριος σαβαωθ λεγων ευλογημενος ο λαοσ μου ο εν αιγυπτω και ο
εν ασσυριοις και η κληρονομια μου ισραηλ

Chapter 20

¹του ετους ου εισηλθεν ταναθαν εισ αζωτον ηνικα απεσταλη υπο αρνα βασιλεωσ ασσυριων και επολ
εμησεν την αζωτον και κατελαβετο αυτην² τοτε ελαλησεν κυριος προς ησαιαν λεγων πορευου και αφ
ελε τον σακκον απο της οσφυοσ σου και τα σανδαλια σου υπολυσαι απο των ποδων σου και εποιησε
ν ουτωσ πορευομενος γυμνοσ και ανυποδετοσ³ και ειπεν κυριος ον τροπον πεπορευται ησαιασ ο παισ
μου γυμνοσ και ανυποδετοσ τρια ετη εσται σημεια και τερατα τοις αιγυπτιοις και αιθιοψιν⁴ οτι ουτω
σ αξει βασιλευσ ασσυριων την αιχμαλωσιαν αιγυπτου και αιθιοπων νεανισκουσ και πρεσβυτασ γυμ
νουσ και ανυποδετουσ ανακεκαλυμμενουσ την αισχυνην αιγυπτου⁵ και αισχυνηθησονται ητηθεντεσ
οι αιγυπτιοι επι τοις αιθιοψιν εφ' οισ ησαν πεποιθοτεσ οι αιγυπτιοι ησαν γαρ αυτοις δοξα⁶ και ερουσι
ν οι κατοικουντεσ εν τη νησω ταυτη ιδου ημεις ημεν πεποιθοτεσ του φυγειν εισ αυτους εισ βοηθειαν
οι ουκ εδυναντο σωθηναι απο βασιλεωσ ασσυριων και πως ημεις σωθησομεθα

Chapter 21

¹το οραμα της ερημου ως καταγιγισ δι' ερημου διελθοι εξ ερημου ερχομενη εκ γησ φοβερον² το οραμα
και σκληρον ανηγγελι μοι ο αθετων αθετει ο ανομων ανομει επ' εμοι οι αιλαμιται και οι πρεσβεισ τω
ν περσων επ' εμε ερχονται νυν στεναξω και παρακαλεσω εμαυτον³ δια τουτο ενεπλησθη η οσφυσ μου
εκλυσεωσ και ωδινεσ ελαβον με ως την τικτουσαν ηδικησα το μη ακουσαι εσπουδασα το μη βλεπειν⁴
η καρδια μου πλαναται και η ανομια με βαπτιζει η ψυχη μου εφεστηκεν εισ φοβον⁵ ετοιμασον την τρ
απεζαν πιετε φαγετε ανασταντεσ οι αρχοντεσ ετοιμασατε θυρεουσ⁶ οτι ουτωσ ειπεν κυριος προσ με β
αδισασ σεαυτω στησον σκοπον και ο αν ιδησ αναγγειλον⁷ και ειδον αναβατασ ιππεισ δυο αναβατην ο
νου και αναβατην καμηλου ακροασαι ακροασιν πολλην⁸ και καλεσον ουριαν εισ την σκοπιαν κυριο
υ και ειπεν εστην δια παντοσ ημερασ και επι της παρεμβολησ εστην ολην την νυκτα⁹ και ιδου αυτοσ
ερχεται αναβατησ συνωριδοσ και αποκριθεισ ειπεν πεπτωκεν βαβυλων και παντα τα αγαλματα αυτη
σ και τα χειροποιητα αυτησ συνετριβησαν εισ την γην¹⁰ ακουσατε οι καταλελειμμενοι και οι οδυνωμε
νοι ακουσατε α ηκουσα παρα κυριου σαβαωθ ο θεοσ του ισραηλ ανηγγειλεν ημιν¹¹ το οραμα της ιδου
μαιασ προσ εμε καλει παρα του σηιρ φυλασσετε επαλξεισ¹² φυλασσω το πρωι και την νυκτα εαν ζητη
σ ζητει και παρ' εμοι οικει¹³ εν τω δρυμω εσπερασ κοιμηθηση εν τη οδω δαιδαν¹⁴ εισ συναντησιν διψω
ντι υδωρ φερετε οι ενοικουντεσ εν χωρα θαιμαν αρτοισ συναντατε τοις φευγουσιν¹⁵ δια το πληθοσ των
φευγοντων και δια το πληθοσ των πλανωμενων και δια το πληθοσ της μαχαιρασ και δια το πληθοσ τ
ων τοξευματων των διατεταμενων και δια το πληθοσ των πεπτωκοτων εν τω πολεμω¹⁶ οτι ουτωσ ειπεν
μοι κυριος ετι ενιαυτοσ ως ενιαυτοσ μισθωτου εκλειψει η δοξα των υιων κηδαρ¹⁷ και το καταλοιπον τ
ων τοξευματων των ισχυρων υιων κηδαρ εσται ολιγον διοτι κυριος ελαλησεν ο θεοσ ισραηλ

Chapter 22

¹το ρημα της φαραγγος σιων τι εγενετο σοι νυν οτι ανεβητε παντες εις δωματα²ματαια ενεπλησθη η π ολις βοωντων οι τραυματια σου ου τραυματια μαχαιρας ουδε οι νεκροι σου νεκροι πολεμου³παντε σ οι αρχοντες σου πεφευγασιν και οι αλοντες σκληρως δεδεμενοι εισιν και οι ισχυοντες εν σοι πορρ ω πεφευγασιν⁴δια τουτο ειπα αφετε με πικρως κλαυσομαι μη κατισχυσητε παρακαλιν με επι το συντ ριμμα της θυγατρος του γενους μου⁵οτι ημερα ταραχης και απωλειας και καταπατηματος και πλαν ησις παρα κυριου σαβαωθ εν φαραγγι σιων πλανωνται απο μικρου εως μεγαλου πλανωνται επι τα ορ η⁶οι δε αιλαμιται ελαβον φαρετρας αναβαται ανθρωποι εφ' ιπποις και συναγωγή παραταξεωσ⁷και εσ ονται αι εκλεκται φαραγγες σου πλησθησονται αρματων οι δε ιππεις εμφραξουσι τας πυλας σου⁸και ανακαλυψουσιν τας πυλας ιουδα και εμβλεψονται τη ημερα εκεινη εις τους εκλεκτους οικους της πολεωσ⁹και ανακαλυψουσιν τα κρυπτα των οικων της ακρας δαυιδ και ειδοσαν οτι πλειους εισιν και ι οτι απεστρεψαν το υδωρ της αρχαιας κολυμβηθρας εις την πολιν¹⁰και οτι καθειλοσαν τους οικους ιερουσαλημ εις οχυρωμα του τειχους τη πολει¹¹και εποιησατε εαυτοις υδωρ ανα μεσον των δυο τειχ εων εσωτερον της κολυμβηθρας της αρχαιας και ουκ ενεβλεψατε εις τον απ' αρχης ποιησαντα αυτ ην και τον κτισαντα αυτην ουκ ειδατε¹²και εκαλεσεν κυριος σαβαωθ εν τη ημερα εκεινη κλαυθμον και κοπετον και ξυρησιν και ζωσιν σακκων¹³αυτοι δε εποιησαντο ευφροσυνην και αγαλλιαμα σφαζον τες μοσχους και θυοντες προβατα ωστε φαγειν κρεα και πιειν οινον λεγοντες φαγωμεν και πιωμεν αυ ριον γαρ αποθνησκομεν¹⁴και ανακεκαλυμμενα ταυτα εστιν εν τοις ωσιν κυριου σαβαωθ οτι ουκ αφεθ ησεται υμιν αυτη η αμαρτια εως αν αποθανητε¹⁵ταδε λεγει κυριος σαβαωθ πορευου εις το παστοφορ ιον προσ σομναν τον ταμιαν και ειπον αυτω¹⁶τι συ ωδε και τι σοι εστιν ωδε οτι ελατομησας σεαυτω ω δε μνημειον και εποιησας σεαυτω εν υψηλω μνημειον και εγραψας σεαυτω εν πετρα σκηνην¹⁷ιδου δε η κυριος σαβαωθ εκβαλει και εκτριψει ανδρα και αφελει την στολην σου¹⁸και τον στεφανον σου τον ενδοξον και ριπει σε εις χωραν μεγαλην και αμετρητον και εκει αποθανη και θησει το αρμα σου το κ αλον εις ατιμιαν και τον οικον του αρχοντος σου εις καταπατημα¹⁹και αφαιρεθησεται εκ της οικονομιας σου και εκ της στασεως σου²⁰και εσται εν τη ημερα εκεινη καλεσω τον παιδα μου ελιακιμ τον το υ χελκιου²¹και ενδυσω αυτον την στολην σου και τον στεφανον σου δωσω αυτω και το κρατος και τη ν οικονομιαν σου δωσω εις τας χειρας αυτου και εσται ωσ πατηρ τοις ενοικουσιν εν ιερουσαλημ και ι τοις ενοικουσιν εν ιουδα²²και δωσω την δοξαν δαυιδ αυτω και αρξει και ουκ εσται ο αντιλεγων²³και στησω αυτον αρχοντα εν τοπω πιστω και εσται εις θρονον δοξης του οικου του πατρος αυτου²⁴και ε σται πεποιωσ επ' αυτον πασ ενδοξοσ εν τω οικω του πατρος αυτου απο μικρου εως μεγαλου και εσο νται επικρεμαμενοι αυτω²⁵εν τη ημερα εκεινη ταδε λεγει κυριος σαβαωθ κινηθησεται ο ανθρωποσ ο ε στηριγμενοσ εν τοπω πιστω και πεσειται και αφαιρεθησεται η δοξα η επ' αυτον οτι κυριος ελαλησεν

Chapter 23

¹το οραμα τυρου ολολυζετε πλοια καρχηδονοσ οτι απωλετο και ουκετι ερχονται εκ γησ κιτιαιων ηκτ αι αιχμαλωτοσ²τινι ομοιοι γεγωνασιν οι ενοικουντες εν τη νησω μεταβολοι φοινικησ διαπερωντες τη ν θαλασσαν³εν υδατι πολλω σπερμα μεταβολων ωσ αμητου εισφερομενου οι μεταβολοι των εθνων⁴αι σχυνητη σιδων ειπεν η θαλασσα η δε ισχυσ της θαλασσης ειπεν ουκ ωδινον ουδε ετεκον ουδε εξεθρ εψα νεανισκουσ ουδε υψωσα παρθενουσ⁵οταν δε ακουστον γενηται αιγυπτω λημψεται αυτουσ οδυνη περι τυρου⁶απελθατε εις καρχηδονα ολολυξατε οι ενοικουντες εν τη νησω ταυτη⁷ουχ αυτη ην υμων η υβρις η απ' αρχης πριν η παραδοθηναι αυτην⁸τισ ταυτα εβουλευσεν επι τυρον μη ησσωσιν εστιν η ο υκ ισχυει οι εμποροι αυτησ ενδοξοι αρχοντες της γησ⁹κυριος σαβαωθ εβουλευσατο παραλυσαι πασ αν την υβριν των ενδοξων και ατιμασαι παν ενδοξον επι της γησ¹⁰εργαζου την γην σου και γαρ πλοια ουκετι ερχεται εκ καρχηδονοσ¹¹η δε χειρ σου ουκετι ισχυει κατα θαλασσαν η παροξυνουσα βασιλει σ κυριος σαβαωθ ενετειλατο περι χανααν απολεσαι αυτησ την ισχυν¹²και ερουσιν ουκετι μη προσθη τε του υβριζειν και αδικειν την θυγατερα σιδωνοσ και εαν απελθησ εις κιτιεισ ουδε εκει σοι αναπαυ σισ εσται¹³και εις γην χαλδαιων και αυτη ηρημωται απο των ασσυριων ουδε εκει σοι αναπαυσισ εστ αι οτι ο τοιχοσ αυτησ πεπτωκεν¹⁴ολολυζετε πλοια καρχηδονοσ οτι απωλετο το οχυρωμα υμων¹⁵και ε σται εν τη ημερα εκεινη καταλειφθησεται τυροσ ετη εβδομηκοντα ωσ χρονοσ βασιλεωσ ωσ χρονοσ α νθρωπου και εσται μετα εβδομηκοντα ετη εσται τυροσ ωσ ασμα πορνησ¹⁶λαβε κιθαραν ρεμβευσον πο λεισ πορνη επιλελησμενη καλωσ κιθαρισον πολλα ασον ινα σου μνεια γενηται¹⁷και εσται μετα εβδομ ηκοντα ετη επισκοπην ποιησει ο θεοσ τυρου και παλιν αποκατασταθησεται εις το αρχαιον και εσται εμποριον πασαισ ταισ βασιλειαισ της οικουμενησ¹⁸και εσται αυτησ η εμπορια και ο μισθοσ αγιον τω κυριω ουκ αυτοισ συναχθησεται αλλα τοισ κατοικουσιν εναντι κυριου πασα η εμπορια αυτησ φαγει ν και πιειν και εμπλησθησεται εις συμβολην μνημοσυνον εναντι κυριου

Chapter 24

¹ιδου κυριος καταφθειρει την οικουμενην και ερημωσει αυτην και ανακαλυψει το προσωπον αυτης και διασπερει τους ενοικουντας εν αυτη² και εσται ο λαος ως ο ιερευς και ο παις ως ο κυριος και η θεραπεινα ως η κυρια εσται ο αγοραζων ως ο πωλων και ο δανειζων ως ο δανειζομενος και ο οφειλων ως ο οφειλει³ φθορα φθαρησεται η γη και προνομη προνομευθησεται η γη το γαρ στομα κυριου ελαλησεν ταυτα⁴ επενθησεν η γη και εφθαρη η οικουμενη επενθησαν οι υψηλοι της γης⁵ δε γη ηνομησεν δια τους κατοικουντας αυτην διοτι παρεβησαν τον νομον και ηλλαξαν τα προσταγματα διαθηκης αιωνιον⁶ δια τουτο αρα εδεται την γην οτι ημαρτοσαν οι κατοικουντες αυτην δια τουτο πτωχοι εσονται οι ενοικουντες εν τη γη και καταλειφθησονται ανθρωποι ολιγοι⁷ πενησει οινος πενησει αμπελος στυναξουσιν παντες οι ευφραينوμενοι την ψυχην⁸ πεπαυται ευφροσυνη τυμπανων πεπαυται αυθαδεια και πλουτος ασεβων πεπαυται φωνη κιθαρας⁹ ησχυνησαν ουκ επιον οινον πικρον εγενετο το σικερα τισ πινουσιν¹⁰ ηρημωθη πασα πολις κλεισει οικιαν του μη εισελθειν¹¹ ολολυζετε περι του οινου πανταχη πεπαυται πασα ευφροσυνη της γης¹² και καταλειφθησονται πολεις ερημοι και οικoi εγκαταλειμμενοι απολουνται¹³ ταυτα παντα εσται εν τη γη εν μεσω των εθνων ον τροπον εαν τις καλαμησεται ελληναιαν ουτως καλαμησονται αυτους και εαν παυσηται ο τρυγητος¹⁴ ουτοι φωνη βοησονται οι δε καταλειφθεντες επι της γης ευφρανθησονται αμα τη δοξη κυριου ταραχθησεται το υδωρ της θαλασσης¹⁵ δια τουτο η δοξα κυριου εν ταις νησοις εσται της θαλασσης το ονομα κυριου ενδοξον εσται κυριε ο θεος ισραηλ¹⁶ απο των πτερυγων της γης τερατα ηκουσαμεν ελπιστω ευσεβει και ερουσιν ουαι τοις αθετουσιν οι αθετουντες τον νομον¹⁷ φοβος και βοθυνος και παγισ εφ' υμας τους ενοικουντας επι της γης¹⁸ και εσται ο φευγων τον φοβον εμπεσειται εις τον βοθυνον ο δε εκβαινων εκ του βοθυνου αλωσεται υπο της παγιδος οτι θυριδες εκ του ουρανου ηνεωχθησαν και σεισθησεται τα θεμελια της γης¹⁹ ταραχη ταραχθησεται η γη και απορια απορηθησεται η γη²⁰ εκλινεν και σεισθησεται ως οπωροφυλακion η γη ως ο μεθων και κραιπαλων και πεσειται και ου μη δυναται αναστηναι κατισχυσεν γαρ επ' αυτης η ανομια²¹ και επαξει ο θεος επι τον κοσμον του ουρανου την χειρα και επι τους βασιλεις της γης²² και συναξουσιν και αποκλεισουσιν εις οχυρωμα και εις δεσμωτηριον δια πολλων γενεων επισκοπη εσται αυτων²³ και τακησεται η πλινθος και πεσειται το τειχος οτι βασιλευσει κυριος εν σιων και εν ιερουσαλημ και ενωπιον των πρεσβυτερων δοξασθησεται

Chapter 25

¹κυριε ο θεος μου δοξασω σε υμνησω το ονομα σου οτι εποιησας θαυμαστα πραγματα βουλην αρχαιαν αληθινην γενοιτο κυριε² οτι εθηκασ πολεις εις χωμα πολεις οχυρας του πεσειν αυτων τα θεμελια των ασεβων πολις εις τον αιωνα ου μη οικοδομηθη³ δια τουτο ευλογησει σε ο λαος ο πτωχος και πολεις ανθρωπων αδικουμενων ευλογησουσιν σε⁴ εγενου γαρ παση πολει ταπεινη βοηθος και τοις αθυμιασασιν δια ενδειαν σκεπη απο ανθρωπων πονηρων ρυση αυτους σκεπη διψωντων και πνευμα ανθρωπων αδικουμενων⁵ ευλογησουσιν σε ως ανθρωποι ολιγοψυχοι διψωντες εν σιων απο ανθρωπων ασεβων οισ ημας παρεδωκασ⁶ και ποιησει κυριος σαβαωθ πασι τοις εθνεσιν επι το ορος τουτο πιονται ευφροσυνην πιονται οινον χρισονται μυρον⁷ εν τω ορει τουτω παραδος ταυτα παντα τοις εθνεσιν η γαρ βουλη αυτη επι παντα τα εθνη⁸ κατεπιεν ο θανατος ισχυσασ και παλιν αφειλεν ο θεος παν δακρυον απο παντος προσωπου το ονειδος του λαου αφειλεν απο πασης της γης το γαρ στομα κυριου ελαλησεν⁹ και ερουσιν τη ημερα εκεινη ιδου ο θεος ημων εφ' ω ηλπιζομεν και ηγαλλιωμεθα και ευφρανθησομεθα επι τη σωτηρια ημων¹⁰ οτι αναπαυσιν δωσει ο θεος επι το ορος τουτο και καταπατηθησεται η μωαβιτισ ον τροπον πατουςιν αλωνα εν αμαξιασ¹¹ και ανησει τας χειρας αυτου ον τροπον και αυτος εταπεινωσεν του απολεσαι και ταπεινωσει την υβριν αυτου εφ' α τας χειρας επεβαλεν¹² και το υψος της καταφυγης του τοιχου σου ταπεινωσει και καταβησεται εως του εδαφους

Chapter 26

¹τη ημερα εκεινη ασονται το ασμα τουτο επι της γης ιουδα λεγοντες ιδου πολις οχυρα και σωτηριον ημων θησει τειχος και περιτειχος² ανοιξατε πυλας εισελθατω λαος φυλασσων δικαιοσυνην και φυλασσων αληθειαν³ αντιλαμβανομενος αληθειας και φυλασσων ειρηνην οτι επι σοι⁴ ηλπισαν κυριε εως του αιωνος ο θεος ο μεγας ο αιωνιος⁵ ος ταπεινωσασ κατηγαγες τους ενοικουντας εν υψηλοις πολεις οχυρας καταβαλεις και καταξεις εως εδαφους⁶ και πατησουσιν αυτους ποδες πραεων και ταπεινων⁷ οδους ευσεβων ευθεια εγενετο και παρεσκευασμενη η οδος των ευσεβων⁸ η γαρ οδος κυριου κρισισ ηλπισαμεν επι τω ονοματι σου και επι τη μνεια⁹ η επιθυμει η ψυχη ημων εκ νυκτος ορθριζει το πνευμα μου προς σε ο θεος διοτι φως τα προσταγματα σου επι της γης δικαιοσυνην μαθετε οι ενοικουντες επι της γης¹⁰ πεπαυται γαρ ο ασεβησ ου μη μαθη δικαιοσυνην επι της γης αληθειαν ου μη ποιηση αρθητω ο ασεβησ ινα μη ιδη την δοξαν κυριου¹¹ κυριε υψηλος σου ο βραχιων και ουκ ηδεισαν γνοντες δε αις χυνησονται ζηλος λημψεται λαον απαιδευτον και νυν πυρ τους υπεναντιους εδεται¹² κυριε ο θεος ημων ειρηνηνδος ημιν παντα γαρ απεδωκασ ημιν¹³ κυριε ο θεος ημων κτησαι ημας κυριε εκτος σου αλλον ουκ οιδαμεν το ονομα σου ονομαζομεν¹⁴ οι δε νεκροι ζων ου μη ιδωσιν ουδε ιατροι ου μη ανα

στησωσιν δια τουτο επηγαγεσ και απωλεσασ και ηρασ παν αρσεν αυτων¹⁵ προσθεσ αυτοισ κακα κυρι ε προσθεσ κακα πασιν τοισ ενδοξοισ της γησ¹⁶ κυριε εν θλιψει εμνησθην σου εν θλιψει μικρα η παιδει α σου ημιν¹⁷ και ωσ η ωδινουσα εγγιζει του τεκειν και επι τη ωδινι αυτησ εκεκραξεν ουτωσ εγενηθημε ν τω αγαπητω σου δια τον φοβον σου κυριε¹⁸ εν γαστρι ελαβομεν και ωδινησαμεν και ετεκομεν πνευμ α σωτηριασ σου εποιησαμεν επι της γησ αλλα πεσουνται οι ενοικουντες επι της γησ¹⁹ αναστησονται οι νεκροι και εγερθησονται οι εν τοισ μνημειοισ και ευφρανθησονται οι εν τη γη η γαρ δροσσοσ η παρ α σου ιαμα αυτοισ εστιν η δε γη των ασεβων πεσειται²⁰ βαδιζε λαοσ μου εισελθε εισ τα ταμεια σου α ποκλεισον την θυραν σου αποκρυβηθι μικρον οσον οσον εωσ αν παρελθη η οργη κυριου²¹ ιδου γαρ κυριοσ απο του αγιου επαγει την οργην επι τουσ ενοικουντασ επι της γησ και ανακαλυψει η γη το αιμα αυτησ και ου κατακαλυψει τουσ ανηρημενουσ

Chapter 27

¹τη ημερα εκεινη επαξει ο θεοσ την μαχαιραν την αγιαν και την μεγαλην και την ισχυραν επι τον δρα κοντα οφιν φευγοντα επι τον δρακοντα οφιν σκολιον και ανελει τον δρακοντα² τη ημερα εκεινη αμπελ ων καλοσ επιθυμημα εξαρχειν κατ' αυτησ³ εγω πολισ ισχυρα πολισ πολιορκουμενη ματην ποτιω αυτη ν αλωσεται γαρ νυκτοσ ημερασ δε πεσειται το τειχοσ⁴ ουκ εστιν η ουκ επελαβετο αυτησ τισ με θησει φ υλασσειν καλαμην εν αγρω δια την πολεμιαν ταυτην ηθετηκα αυτην τοινυν δια τουτο εποιησεν κυρι οσ ο θεοσ παντα οσα συνεταξεν κατακεκαυμαι⁵ βοησονται οι ενοικουντες εν αυτη ποιησωμεν ειρηνην ν αυτω ποιησωμεν ειρηνην⁶ οι ερχομενοι τεκνα ιακωβ βλαστησει και εξανθησει ισραηλ και εμπλησθη σεται η οικουμενη του καρπου αυτου⁷ μη ωσ αυτοσ επαταξεν και αυτοσ ουτωσ πληγησεται και ωσ αυ τοσ ανειλεν ουτωσ αναιρεθησεται⁸ μαχομενοσ και ονειδιζων εξαποστελει αυτουσ ου συ ησθα ο μελετ ων τω πνευματι τω σκληρω ανελειν αυτουσ πνευματι θυμου⁹ δια τουτο αφαιρεθησεται η ανομια ιακω β και τουτο εστιν η ευλογια αυτου οταν αφελωμαι αυτου την αμαρτιαν οταν θωσιν παντασ τουσ λιθο υσ των βωμων κατακεκομμενουσ ωσ κονιαν λεπτην και ου μη μεινη τα δενδρα αυτων και τα ειδωλα αυτων εκκεκομμενα ωσπερ δρυμοσ μακραν¹⁰ το κατοικουμενον ποιμνιον ανειμενον εσται ωσ ποιμνιον καταλειμμενον και εσται πολυν χρονον εισ βοσκημα και εκει αναπαυσονται¹¹ και μετα χρονον ου κ εσται εν αυτη παν χλωρον δια το ξηρανθηναι γυναικεσ ερχομεναι απο θεασ δευτε ου γαρ λαοσ εστι ν εχων συνεσιν δια τουτο ου μη οικτιρηση ο ποιησασ αυτουσ ουδε ο πλασασ αυτουσ ου μη ελεση¹² και εσται εν τη ημερα εκεινη συμφραξει κυριοσ απο της διωρυγοσ του ποταμου εωσ ρινοκορουρων υ μεις δε συναγαγετε τουσ υιουσ ισραηλ κατα ενα ενα¹³ και εσται εν τη ημερα εκεινη σαλπιουσιν τη σα λπιγγι τη μεγαλη και ηξουσιν οι απολομενοι εν τη χωρα των ασσυριων και οι απολομενοι εν αιγυπτω και προσκυνησουσιν τω κυριω επι το οροσ το αγιον εν ιερουσαλημ

Chapter 28

¹ουαι τω στεφανω της υβρεωσ οι μισθωτοι εφραιμ το ανθοσ το εκπεσον εκ της δοξησ επι της κορυφη σ του ορουσ του παχεοσ οι μεθυοντες ανευ οινου² ιδου ισχυρον και σκληρον ο θυμοσ κυριου ωσ χαλ αζα καταφερομενη ουκ εχουσα σκεπην βια καταφερομενη ωσ υδατοσ πολυ πληθοσ συρον χωραν τη γ η ποιησει αναπαυσιν ταισ χερσιν³ και τοισ ποσιν καταπατηθησεται ο στεφανοσ της υβρεωσ οι μισθω τοι του εφραιμ⁴ και εσται το ανθοσ το εκπεσον της ελπιδοσ της δοξησ επ' ακρου του ορουσ του υψηλ ου ωσ προδρομοσ συκου ο ιδων αυτο πριν η εισ την χειρα αυτου λαβειν θελησει αυτο καταπειν⁵ τη η μερα εκεινη εσται κυριοσ σαβαωθ ο στεφανοσ της ελπιδοσ ο πλακεισ της δοξησ τω καταλειφθεντι μο υ λαω⁶ καταλειφθησονται επι πνευματι κρισεωσ επι κρισιν και ισχυν κωλυων ανελειν⁷ ουτοι γαρ οινω πεπλανημενοι εισιν επλανηθησαν δια το σικερα ιερευσ και προφητησ εξεστησαν δια τον οινον εσεισ θησαν απο της μεθησ του σικερα επλανηθησαν τουτ' εστι φασμα⁸ αρα εδεται ταυτην την βουλην αυ τη γαρ η βουλη ενεκεν πλεονεξιασ⁹ τινη ανηγγειλαμεν κακα και τινη ανηγγειλαμεν αγγελιαν οι απογεγα λακτισμενοι απο γαλακτοσ οι απεσπασμενοι απο μαστου¹⁰ θλιψιν επι θλιψιν προσδεχου ελπιδα επ' ελ πιδι ετι μικρον ετι μικρον¹¹ δια φαυλισμον χειλεων δια γλωσσησ ετερασ οτι λαλησουσιν τω λαω τουτω ¹²λεγοντες αυτω τουτο το αναπαυμα τω πεινωντι και τουτο το συντριμμα και ουκ ηθελησαν ακουειν¹ ³και εσται αυτοισ το λογιον κυριου του θεου θλιψισ επι θλιψιν ελπισ επ' ελπιδι ετι μικρον ετι μικρον ι να πορευθωσιν και πεσωσιν εισ τα οπισω και κινδυνευσουσιν και συντριβησονται και αλωσονται¹⁴ δι α τουτο ακουσατε λογον κυριου ανδρεσ τεθλιμμενοι και αρχοντες του λαου τουτου του εν ιερουσαλ ημ¹⁵ οτι ειπατε εποιησαμεν διαθηκην μετα του αδου και μετα του θανατου συνθηκασ καταγισ φερομε νη εαν παρελθη ου μη ελθη εφ' ημασ εθηκαμεν ψευδοσ την ελπιδα ημων και τω ψευδει σκεπασθησομ εθα¹⁶ δια τουτο ουτωσ λεγει κυριοσ ιδου εγω εμβαλω εισ τα θεμελια σιων λιθον πολυτελη εκλεκτον ακ ρογωνιαιον εντιμον εισ τα θεμελια αυτησ και ο πιστευων επ' αυτω ου μη καταισχυνη¹⁷ και θησω κρι σιν εισ ελπιδα η δε ελεημοσυνη μου εισ σταθμουσ και οι πεποιθοτεσ ματην ψευδει οτι ου μη παρελθη υμασ καταγισ¹⁸ μη και αφελη υμων την διαθηκην του θανατου και η ελπισ υμων η προσ τον αδην ου μη εμμεινη καταγισ φερομενη εαν επελθη εσεσθε αυτη εισ καταπατημα¹⁹ οταν παρελθη λημψεται υμ

ας πρωι πρωι παρελευσεται ημερας και εν νυκτι εσται ελπισ πονηρα μαθετε ακουειν²⁰ στενοχωρουμε νοι ου δυναμεθα μαχεσθαι αυτοι δε ασθενουμεν του ημας συναχθηνα²¹ ωσπερ ορος ασεβων αναστη σεται και εσται εν τη φαραγγι γαβων μετα θυμου ποιησει τα εργα αυτου πικριασ εργον ο δε θυμος α υτου αλλοτριωσ χρησεται και η πικρια αυτου αλλοτρια²² και υμεις μη ευφρανθειητε μηδε ισχυσατωσ αν υμων οι δεσμοι διοτι συντετελεσμενα και συντετημενα πραγματα ηκουσα παρα κυριου σαβαωθ α ποιησει επι πασαν την γην²³ ενωτιζεσθε και ακουετε της φωνησ μου προσεχετε και ακουετε τουσ λο γουσ μου²⁴ μη ολην την ημεραν μελλει ο αροτριων αροτριαν η σπορον προετοιμασει πριν εργασασθαι την γην²⁵ ουχ οταν ομαλιση αυτησ το προσωπον τοτε σπειρει μικρον μελανθιον και κυμινον και παλιν σπειρει πυρον και κριθην και ζεαν εν τοισ οριοισ σου²⁶ και παιδευθηση κριματι θεου σου και ευφραν θηση²⁷ ου γαρ μετα σκληροτητοσ καθαιρεται το μελανθιον ουδε τροχοσ αμαξησ περιαξει επι το κυμιν ον αλλα ραβδω εκτινασσεται το μελανθιον το δε κυμινον²⁸ μετα αρτου βρωθησεται ου γαρ εισ τον αιω να εγω υμιν οργισθησομαι ουδε φωνη της πικριασ μου καταπατησει υμασ²⁹ και ταυτα παρα κυριου σ αβαωθ εξηλθεν τα τερατα βουλευσασθε υψωσατε ματαιαν παρακλησιν

Chapter 29

¹ουαι πολισ αριηλ ην δαυιδ επολεμησεν συναγαγετε γεννηματα ενιαυτον επ' ενιαυτον φαγεσθε γαρ συν μωαβ² εκθλιψω γαρ αριηλ και εσται αυτησ η ισχυσ και το πλουτοσ εμοι³ και κυκλωσω ωσ δαυιδ επι σ ε και βαλω περι σε χαρακα και θησω περι σε πυργουσ⁴ και ταπεινωθησονται οι λογοι σου εισ την γην και εισ την γην οι λογοι σου δυσονται και εσται ωσ οι φωνουντεσ εκ της γησ η φωνη σου και προσ το εδαφοσ η φωνη σου ασθενησει⁵ και εσται ωσ κονιορτοσ απο τροχου ο πλουτοσ των ασεβων και ωσ χν ουσ φερομενοσ και εσται ωσ στιγμη παραχρημα⁶ παρα κυριου σαβαωθ επισκοπη γαρ εσται μετα βρον τησ και σεισμου και φωνησ μεγαλησ καταγιγισ φερομενη και φλοξ πυροσ κατεσθιουσα⁷ και εσται ωσ ο ενυπνιαζομενοσ εν υπνω ο πλουτοσ των εθνων παντων οσοι επεστρατευσαν επι αριηλ και παντεσ οι στρατευσαμενοι επι ιερουσαλημ και παντεσ οι συνηγμενοι επ' αυτην και θλιβοντεσ αυτην⁸ και εσοντ αι ωσ οι εν υπνω πινοντεσ και εσθοντεσ και εξανασαντων ματαιον αυτων το ενυπνιον και ον τροπον ενυπνιαζεται ο διψων ωσ πιων και εξαναστασ ετι διψα η δε ψυχη αυτου εισ κενον ηλπισεν ουτωσ ε σται ο πλουτοσ παντων των εθνων οσοι επεστρατευσαν επι το οροσ σιων⁹ εκλυθητε και εκστητε και κ ραιπαλησατε ουκ απο σικερα ουδε απο οινου¹⁰ οτι πεποτικεν υμασ κυριοσ πνευματι κατανυξεωσ και καμμυσει τουσ οφθαλμουσ αυτων και των προφητων αυτων και των αρχοντων αυτων οι ορωντεσ τα κ ρυπτα¹¹ και εσονται υμιν παντα τα ρηματα ταυτα ωσ οι λογοι του βιβλιου του εσφραγισμενου τουτου ο εαν δωσιν αυτο ανθρωπω επισταμενω γραμματα λεγοντεσ αναγνωθι ταυτα και ερει ου δυναμαι ανα γνωναι εσφραγισται γαρ¹² και δοθησεται το βιβλιον τουτο εισ χειρασ ανθρωπου μη επισταμενου γραμ ματα και ερει αυτω αναγνωθι τουτο και ερει ουκ επισταμαι γραμματα¹³ και ειπεν κυριοσ εγγιζει μοι ο λαοσ ουτοσ τοισ χειλεισιν αυτων τιμωσιν με η δε καρδια αυτων πορρω απεχει απ' εμου ματην δε σεβο νται με διδασκοντεσ ενταλματα ανθρωπων και διδασκαλιασ¹⁴ δια τουτο ιδου εγω προσθησω του μετα θειναι τον λαον τουτον και μεταθησω αυτουσ και απολω την σοφιαν των σοφων και την συνεσιν των συνετων κρυψω¹⁵ ουαι οι βαθεωσ βουλην ποιουντεσ και ου δια κυριου ουαι οι εν κρυφη βουλην ποιου ντεσ και εσται εν σκοτει τα εργα αυτων και ερουσιν τισ ημασ εωρακεν και τισ ημασ γνωσεται η α ημ εισ ποιουμεν¹⁶ ουχ ωσ ο πηλοσ του κεραμεωσ λογισθησεσθε μη ερει το πλασμα τω πλασαντι ου συ με επλασασ η το ποιημα τω ποιησαντι ου συνετωσ με εποιησασ¹⁷ ουκετι μικρον και μετατεθησεται ο λιβ ανοσ ωσ το οροσ το χερμελ και το οροσ το χερμελ εισ δρυμον λογισθησεται¹⁸ και ακουσονται εν τη η μερα εκεινη κωφοι λογουσ βιβλιου και οι εν τω σκοτει και οι εν τη ομιχλη οφθαλμοι τυφλων βλεποντ αι¹⁹ και αγαλλιασονται πτωχοι δια κυριον εν ευφροσυνη και οι απηλπισμενοι των ανθρωπων εμπλησθ ησονται ευφροσυνησ²⁰ εξελιπεν ανομοσ και απωλετο υπερηφανοσ και εξωλεθρευθησαν οι ανομουντε σ επι κακια²¹ και οι ποιουντεσ αμαρτειν ανθρωπουσ εν λογω παντασ δε τουσ ελεγχοντασ εν πυλαισ πρ οσκομμα θησουσιν και επλαγιασαν εν αδικοισ δικαιοσ²² δια τουτο ταδε λεγει κυριοσ επι τον οικον ιακ ωβ ον αφωρισεν εξ αβρααμ ου νυν αισχυνησεται ιακωβ ουδε νυν το προσωπον μεταβαλει ισραηλ²³ α λλ' οταν ιδωσιν τα τεκνα αυτων τα εργα μου δι' εμε αγιασουσιν το ονομα μου και αγιασουσιν τον αγι ον ιακωβ και τον θεον του ισραηλ φοβηθησονται²⁴ και γνωσονται οι τω πνευματι πλανωμενοι συνεσιν οι δε γογγυζοντεσ μαθησονται υπακουειν και αι γλωσσαι αι ψελλιζουσαι μαθησονται λαλειν ειρηνη ν

Chapter 30

¹ουαι τεκνα αποστατα ταδε λεγει κυριοσ εποιησατε βουλην ου δι' εμου και συνθηκασ ου δια του πνε υματοσ μου προσθειναι αμαρτιασ εφ' αμαρτιασ² οι πορευομενοι καταβηναι εισ αιγυπτον εμε δε ουκ ε πηρωτησαν του βοηθηθηναι υπο φαραω και σκεπασθηναι υπο αιγυπτιωσ³ εσται γαρ υμιν η σκεπη φαρ αω εισ αισχυνην και τοισ πεποιθοσιν επ' αιγυπτον ονειδοσ⁴ οτι εισιν εν τανει αρχηγοι αγγελοι πονηρο ι ματην κοπιασουσιν⁵ προσ λαον οσ ουκ ωφελησει αυτουσ ουτε εισ βοηθειαν ουτε εισ ωφελειαν αλλα

εις αισχυνην και ονειδος⁶ η ορασις των τετραποδων των εν τη ερημω εν τη θλιψει και τη στενοχωρια λεων και σκυμνος λεοντος εκειθεν και ασπιδες και εκγονα ασπιδων πετομενων οι εφερον επ' ονων και ι καμηλων τον πλουτον αυτων προς εθνος ο ουκ ωφελησει αυτους εις βοηθειαν αλλα εις αισχυνην και ονειδος⁷ αιγυπτιοι ματαια και κενα ωφελησουσιν υμας απαγγελιον αυτοις οτι ματαια η παρακλησις υμων αυτη⁸ νυν ουν καθισας γραψον επι πυξιου ταυτα και εις βιβλιον οτι εσται εις ημερας καιρων ταυτα και εως εις τον αιωνα⁹ οτι λαος απειθησ εστιν υιοι ψευδεις οι ουκ ηβουλοντο ακουειν τον νομον του θεου¹⁰ οι λεγοντες τοις προφηταις μη αναγγελλετε ημιν και τοις τα οραματα ορωσιν μη λαλειτε ημιν αλλα ημιν λαλειτε και αναγγελλετε ημιν ετεραν πλανησιν¹¹ και αποστρεψατε ημας απο της οδου ταυτης αφελετε αφ' ημων τον τριβον τουτον και αφελετε αφ' ημων τον αγιον του ισραηλ¹² δια τουτου ουτως λεγει κυριος ο αγιος του ισραηλ οτι ηπειθησατε τοις λογοις τουτοις και ηλπισατε επι ψευδει και οτι εγογγυσασ και πεποιθωσ εγενου επι τω λογω τουτω¹³ δια τουτου εσται υμιν η αμαρτια αυτη ωστειχος πιπτον παραχρημα πολεωσ οχυρασ εαλωκυιασ ησ παραχρημα παρεστιν το πτωμα¹⁴ και το πτωμα αυτησ εσται ωσ συντριμμα αγγειου οστρακινου εκ κεραμιου λεπτα ωστε μη ευρειν εν αυτοις οστρακον εν ω πυρ αρεισ και εν ω αποσυρεισ υδωρ μικρον¹⁵ ουτω λεγει κυριος ο αγιος του ισραηλ οταν αποστραφεισ στεναξησ τοτε σωθηση και γνωση που ησθα οτε επεποιθεισ επι τοις ματαιιοις ματαια η ισχυς υμων εγενηθη και ουκ ηβουλεσθε ακουειν¹⁶ αλλ' ειπατε εφ' ιππων φευξομεθα δια τουτου φευξεσθε και ειπατε επι κουφοις αναβαται εσομεθα δια τουτου κουφοι εσονται οι διωκοντες υμασ¹⁷ δια φωνην ενος φευξονται χιλιοι και δια φωνην πεντε φευξονται πολλοι εως αν καταλειφθητε ωσ ιστος επ' ορους και ωσ σημαιαν φερων επι βουνου¹⁸ και παλιν μνει ο θεοσ του οικτιρησαι υμασ και δια τουτου υψωθησεται του ελεησαι υμασ διοτι κριτησ κυριος ο θεοσ ημων εστιν και που καταλειψετε την δοξαν υμων μακαριοι οι εμμενοντες εν αυτω¹⁹ διοτι λαοσ αγιοσ εν σιων οικησει και ιερουσαλημ κλαυθμω εκλαυσεν ελεησον με ελεησει σε την φωνην της κραυγησ σου ηνικα ειδεν επηκουσεν σου²⁰ και δωσει κυριος υμιν αρτον θλιψεωσ και υδωρ στενον και ουκετι μη εγγισωσιν σοι οι πλανωντες σε οτι οι οφθαλμοι σου οψονται τουσ πλανωντασ σε²¹ και τα ωτα σου ακουσονται τουσ λογουσ των οπισω σε πλανησαντων οι λεγοντες αυτη η οδοσ πορευθωμεν εν αυτη ειτε δεξια ειτε αριστερα²² και εξαρεισ τα ειδωλα τα περιηργυρωμενα και τα περικεχρυσωμενα λεπτα ποιησεισ και λικμησεισ ωσ υδωρ αποκαθημενησ και ωσ κοπρον ωσεισ αυτα²³ τοτε εσται ο υετοσ τω σπερματι της γησ σου και ο αρτοσ του γενηματοσ της γησ σου εσται πλησμονη και λιπαροσ και βοσκηθησεται σου τα κτηνη τη ημερα εκεινη τοπον πιονα και ευρυχωρον²⁴ οι ταυροι υμων και οι βοεσ οι εργαζομενοι την γην φαγονται αχυρα αναπεποιημενα εν κριθη λελικμημενα²⁵ και εσται επι παντοσ ορους υψηλου και επι παντοσ βουνου μετεωρου υδωρ δια πορευομενον εν τη ημερα εκεινη οταν απολωνται πολλοι και οταν πεσωσιν πυργοι²⁶ και εσται το φωσ της σεληνησ ωσ το φωσ του ηλιου και το φωσ του ηλιου εσται επταπλασιον εν τη ημερα οταν ιασηται κυριος το συντριμμα του λαου αυτου και την οδυνην της πληγησ σου ιασεται²⁷ ιδου το ονομα κυριου υ δια χρονου ερχεται πολλου καιιομενοσ ο θυμοσ μετα δοξησ το λογιον των χειλεων αυτου το λογιον οργησ πληρεσ και η οργη του θυμου ωσ πυρ εδετα²⁸ και το πνευμα αυτου ωσ υδωρ εν φαραγγι συρον ηξει εωσ του τραχηλου και διαιρεθησεται του εθνη ταραξαι επι πλανησει ματαια και διωζεται αυτοσ πλανησισ και λημψεται αυτουσ κατα προσωπον αυτων²⁹ μη δια παντοσ δει υμασ ευφραινεσθαι και εισπορευεσθαι εις τα αγια μου δια παντοσ ωσει εορταζοντασ και ωσει ευφραينوμενουσ εισελθειν μετα αυλου εις το οροσ του κυριου προσ τον θεον του ισραηλ³⁰ και ακουστην ποιησει ο θεοσ την δοξαν της φωνησ αυτου και τον θυμον του βραχιονοσ αυτου δειξει μετα θυμου και οργησ και φλογοσ κατεσθιουσησ κεραυνωσει βιαιωσ και ωσ υδωρ και χαλαζα συγκαταφερομενη βια³¹ δια γαρ φωνην κυριου ητηθησονται ασσυριοι τη πληγη η αν παταξη αυτουσ³² και εσται αυτω κυκλοθεν οθεν ην αυτω η ελπιστησ βοηθειασ εφ' η αυτοσ επεποιθει αυτοι μετα αυλων και κιθαρασ πολεμησουσιν αυτον εκ μεταβολησ³³ συ γαρ προ ημερων απαιτηθηση μη και σοι ητοιμασθη βασιλευειν φαραγγα βαθειαν ξυλα κειμενα πυρ και ξυλα πολλα ο θυμοσ κυριου ωσ φαραγγ υπο θειου καιιομενη

Chapter 31

¹ουαι οι καταβαινοντες εις αιγυπτον επι βοηθειαν οι εφ' ιπποισ πεποιθοτεσ και εφ' αρμασιν εστιν γαρ πολλα και εφ' ιπποισ πληθοσ σφοδρα και ουκ ησαν πεποιθοτεσ επι τον αγιον του ισραηλ και τον θεον ουκ εξεζητησαν² και αυτοσ σοφοσ ηγεν επ' αυτουσ κακα και ο λογοσ αυτου ου μη αθετηθη και επαναστησεται επ' οικουσ ανθρωπων πονηρων και επι την ελπιδα αυτων την ματαιαν³ αιγυπτιον ανθρωπον και ου θεον ιπων σαρκασ και ουκ εστιν βοηθεια ο δε κυριος επαξει την χειρα αυτου επ' αυτουσ και κοπιασουσιν οι βοηθουντες και αμα παντες απολουνται⁴ οτι ουτως ειπεν μοι κυριος ον τροπον εαν βοηση ο λεων η ο σκυμνοσ επι τη θηρα η ελαβεν και κεκραξη επ' αυτη εωσ αν εμπλησθη τα ορη της φωνησ αυτου και ητηθησαν και το πληθοσ του θυμου επτοθησαν ουτως καταβησεται κυριος σαβαωθ επιστρατευσαι επι το οροσ το σιων επι τα ορη αυτησ⁵ ωσ ορνεα πετομενα ουτως υπερασπει κυριος υπερ ιερουσαλημ και εξελειται και περιποιησεται και σωσει⁶ επιστραφητε οι την βαθειαν βουλην βουλευομενοι και ανομον⁷ οτι τη ημερα εκεινη απαρνησονται οι ανθρωποι τα χειροποιητα αυτων τα

αργυρα και τα χρυσα α εποιησαν αι χειρες αυτων⁸ και πεσειται ασσουρ ου μαχαιρα ανδρος ουδε μαχαιρα ανθρωπου καταφαγεται αυτον και φευζεται ουκ απο προσωπου μαχαιρας οι δε νεανισκοι εσονται εις ηττημα⁹ πετρα γαρ περιλημφθησονται ως χαρακι και ηττηθησονται ο δε φευγων αλωσεται ταδ ε λεγει κυριος μακαριος ος εχει εν σιων σπερμα και οικειουσ εν ιερουσαλημ

Chapter 32

¹ιδου γαρ βασιλευσ δικαιοσ βασιλευσει και αρχοντες μετα κρισεωσ αρξουσιν² και εσται ο ανθρωπος κρυπτων τουσ λογουσ αυτου και κρυβησεται ως αφ' υδατοσ φερομενου και φανησεται εν σιων ως ποταμοσ φερομενοσ ενδοξοσ εν γη διωψη³ και ουκετι εσονται πεποιθοτεσ επ' ανθρωποισ αλλα τα ωτα δωσουσιν ακουειν⁴ και η καρδια των ασθενουντων προσεξει του ακουειν και αι γλωσσαι αι ψελλιζουσ αι ταχυ μαθησονται λαλειν ειρηνην⁵ και ουκετι μη ειπωσιν τω μωρω αρχειν και ουκετι μη ειπωσιν οι υπηρεται σου σιγα⁶ ο γαρ μωροσ μωρα λαλησει και η καρδια αυτου ματαια νοησει του συντελειν ανομα και λαλειν προς κυριον πλανησιν του διασπειραι ψυχασ πεινωσασ και τασ ψυχασ τασ διωσασ κενασ ποιησαι⁷ η γαρ βουλη των πονηρων ανομα βουλευσεται καταφθειραι ταπεινουσ εν λογοισ αδικοισ και διασκεδασαι λογουσ ταπεινων εν κρισει⁸ οι δε ευσεβεισ συνετα εβουλευσαντο και αυτη η βουλη μενει⁹ γυναικεσ πλουσiai αναστητε και ακουσατε της φωνησ μου θυγατερεσ εν ελπιδι ακουσατε τουσ λογουσ μου¹⁰ ημερασ ενιαυτου μνειαν ποιησασθε εν οδυνη μετ' ελπιδοσ ανηλωται ο τρυγητοσ πεπαυται ο σποροσ και ουκετι μη ελθη¹¹ εκστητε λυπηθητε αι πεποιθυiai εκδυσασθε γυμναι γενεσθε περιζωσασθε σακκουσ τασ οσφυασ¹² και επι των μαστων κοπτεσθε απο αγρου επιθυμηματοσ και αμπελου γεννηματοσ¹³ η γη του λαου μου ακανθα και χορτοσ αναβησεται και εκ πασησ οικιασ ευφροσυνη αρθησεται πολισ πλουσiai¹⁴ οικιοι εγκαταλελειμμενοι πλουτον πολεωσ και οικουσ επιθυμητουσ αφησουσιν και εσονται αι κωμαι σπηλαια εωσ του αιωνοσ ευφροσυνη ονων αγριων βοσκηματα ποιμενων¹⁵ εωσ αν επελθη εφ' υμασ πνευμα αφ' υψηλου και εσται ερημοσ ο χερμελ και ο χερμελ εις δρυμον λογισθησεται¹⁶ και αναπαυσεται εν τη ερημω κριμα και δικαιοσυνη εν τω καρμηλω κατοικησει¹⁷ και εσται τα εργα της δικαιοσυνησ ειρηνη και κρατησει η δικαιοσυνη αναπαυσιν και πεποιθοτεσ εωσ του αιωνοσ¹⁸ και κατοικησει ο λαοσ αυτου εν πολει ειρηνησ και ενοικησει πεποιθωσ και αναπαυσονται μετα πλουτου¹⁹ η δε χαλαζα εαν καταβη ουκ εφ' υμασ ηξει και εσονται οι ενοικουντεσ εν τοισ δρυμοισ πεποιοτεσ ως οι εν τη πεδινη²⁰ μακαριοι οι σπειροντεσ επι παν υδωρ ου βουσ και ονοσ πατει

Chapter 33

¹ουαι τοισ ταλαιπωρουσιν υμασ υμασ δε ουδεις ποιει ταλαιπωρουσ και ο αθετων υμασ ουκ αθετει αλωσονται οι αθετουντεσ και παραδοθησονται και ως σης επι ιματιου ουτωσ ηττηθησονται² κυριε ελεησον ημασ επι σοι γαρ πεποιθαμεν εγενηθη το σπερμα των απειθουντων εις απωλειαν η δε σωτηρια ημων εν καιρω θλιψεωσ³ δια φωνην του φοβου σου εξεστησαν λαοι απο του φοβου σου και διεσπαρησαν τα εθνη⁴ νυν δε συναχθησεται τα σκυλα υμων μικρου και μεγαλου ον τροπον εαν τισ συναγαγη ακριδασ ουτωσ εμπαιξουσιν υμιν⁵ αγιοσ ο θεοσ ο κατοικων εν υψηλοισ ενεπλησθη σιων κρισεωσ και δικαιοσυνησ⁶ εν νομω παραδοθησονται εν θησαυροισ η σωτηρια ημων εκει σοφια και επιστημη και ευσεβεια προσ τον κυριον ουτοι εισιν θησαυροι δικαιοσυνησ⁷ ιδου δη εν τω φοβω υμων αυτοι φοβηθησονται ουσ εφοβεισθε φοβηθησονται αφ' υμων αγγελιοι γαρ αποσταλησονται αξιουντεσ ειρηνην πικρωσ κλαιοντεσ παρακαλουντεσ ειρηνην⁸ ερημωθησονται γαρ αι τουτων οδοι πεπαυται ο φοβοσ των εθνων και η προσ τουτουσ διαθηκη αιρεται και ου μη λογισησθε αυτοουσ ανθρωπουσ⁹ επενθησεν η γη ησχυνη ο λιβανοσ ελη εγενετο ο σαρων φανερα εσται η γαλιλαια και ο καρμηλοσ¹⁰ νυν αναστησομαι λεγει κυριοσ νυν δοξασθησομαι νυν υψωθησομαι¹¹ νυν οψεσθε νυν αισθηθησεσθε ματαια εσται η ισχυσ του πνευματοσ υμων πυρ υμασ κατεδετα¹² και εσονται εθνη κατακεκαυμενα ως ακανθα εν αγρω ερριμμενη και κατακεκαυμενη¹³ ακουσονται οι πορρωθεν α εποιησα γνωσονται οι εγγιζοντεσ την ισχυν μου¹⁴ απεστησαν οι εν σιων ανομοι λημψεται τρομοσ τουσ ασεβεισ τισ αναγγελοι υμιν οτι πυρ καιεται τισ αναγγελοι υμιν τον τοπον τον αιωνιον¹⁵ πορευομενοσ εν δικαιοσυνη λαλων ευθειαν οδον μισων ανομιαν και αδικιαν και τασ χειρασ αποσειομενοσ απο δωρων βαρυνων τα ωτα ινα μη ακουση κρισιν αιματοσ καμμυων τουσ οφθαλμουσ ινα μη ιδη αδικιαν¹⁶ ουτοσ οικησει εν υψηλω σπηλαιω πετρασ ισχυρασ αρτοσ αυτω δοθησεται και το υδωρ αυτου πιστον¹⁷ βασιλεια μετα δοξησ οψεσθε και οι οφθαλμοι υμων οψονται γην πορρωθεν¹⁸ η ψυχη υμων μελετησει φοβον που εισιν οι γραμματικοι που εισιν οι συμβουλεοντεσ που εστιν ο αριθμων τουσ τρεφομενουσ¹⁹ μικρον και μεγαλ λαον ω ου συνεβουλευσαντο ουδε ηδει βαθυφωνον ωστε μη ακουσαι λαοσ πεφθυλισμενοσ και ουκ εστιν τω ακουοντι συνεσισ²⁰ ιδου σιων η πολισ το σωτηριον ημων οι οφθαλμοι σου οψονται ιερουσαλημ πολισ πλουσiai σκηναι αι ουμη σεισθωσιν ουδε μη κινηθωσιν οι πασσαλοι της σκηνησ αυτησ εις τον αιωνα χρονον ουδε τα σχοινηα αυτησ ου μη διαρραγωσιν²¹ οτι το ονομα κυριου μεγα υμιν τοποσ υμιν εσται ποταμοι και διωρυγεσ πλατεισ και ευρυχωροι ου πορευση ταυτην την οδον ουδε πορευσεται πλοιον ελαυνον²² ο γαρ θεοσ μου μεγασ εστιν ου παρελευσεται με κυριοσ κριτησ ημων κυριοσ αρχων ημων κυριοσ βασιλευσ ημων κ

υριος ουτος ημας σωσει²³ ερραγησαν τα σχοινια σου οτι ουκ ενισχυσεν ο ιστος σου εκλινεν ου χαλασει τα ιστια ουκ αρει σημειον εως ου παραδοθη εις προνομην τοιυν πολλοι χωλοι προνομην ποιησουσιν²⁴ και ου μη ειπη κοπιω ο λαος ο ενοικων εν αυτοις αφεθη γαρ αυτοις η αμαρτια

Chapter 34

¹προσαγαγετε εθνη και ακουσατε αρχοντες ακουσατω η γη και οι εν αυτη η οικουμενη και ο λαος ο εν αυτη²διοτι θυμος κυριου επι παντα τα εθνη και οργη επι τον αριθμον αυτων του απολεσαι αυτους και παραδουναι αυτους εις σφαγην³οι δε τραυματια αυτων ριφησονται και οι νεκροι και αναβησεται αυτων η οσμη και βραχησεται τα ορη απο του αιματος αυτων⁴και ελιγησεται ο ουρανος ως βιβλιον και παντα τα αστρα πεσειται ως φυλλα εξ αμπελου και ως πιπτει φυλλα απο συκησ⁵εμεθυσθη η μαχαιρα μου εν τω ουρανω ιδου επι την ιδουμαιαν καταβησεται και επι τον λαον της απωλειας μετα κρισεωσ⁶η μαχαιρα κυριου ενεπλησθη αιματος επαχυνθη απο στεατος αρνων και απο στεατος τραγων και κριων οτι θυσια κυριω εν βοσορ και σφαγη μεγαλη εν τη ιδουμια⁷και συμπεσονται οι αδροι μετ' αυτων και οι κριοι και οι ταυροι και μεθυσθησεται η γη απο του αιματος και απο του στεατος αυτων εμπλησθησεται⁸ημερα γαρ κρισεωσ κυριου και ενιαυτος ανταποδοσεωσ κρισεωσ σιων⁹και στραφησονται αυτησαι φαραγγες εις πισσαν και η γη αυτησ εις θειον και εσται αυτησ η γη καιιομενη ως πισσα¹⁰νυκτος και ημερας και ου σβεσθησεται εις τον αιωνα χρονον και αναβησεται ο καπνος αυτησ ανω εις γενεασ ερημωθησεται και εις χρονον πολυν¹¹και κατοικησουσιν εν αυτη ορνεα και εχινοι και ιβεις και κορακες και επιβληθησεται επ' αυτην σπαρτιον γεωμετριασ ερημου και ονοκενταυροι οικησουσιν εν αυτη¹²οι αρχοντες αυτησ ουκ εσονται οι γαρ βασιλεις αυτησ και οι αρχοντες αυτησ και οι μεγιστανες αυτησ εσονται εις απωλειαν¹³και αναφυσει εις τασ πολεις αυτων ακανθινα ξυλα και εις τα οχυρωματα αυτησ και εσται επαυλισ σειρηνων και αυλη στρουθων¹⁴και συναντησουσιν δαιμονια ονοκενταυροι και βοησουσιν ετερος προς τον ετερον εκει αναπαυσονται ονοκενταυροι ευρον γαρ αυτοις αναπαυσιν¹⁵εκει ενοσσευσεν εχινος και εσωσεν η γη τα παιδια αυτησ μετα ασφαλειασ εκει ελαφοι συνηνητησαν και ειδον τα προσωπα αλληλων¹⁶αριθμω παρηλθον και μια αυτων ουκ απωλετο ετερα την ετεραν ουκ εξητησαν οτι κυριος ενετειλατο αυτοις και το πνευμα αυτου συνηγαγεν αυτασ¹⁷και αυτοσ επιβαλει αυτοις κληρους και η χειρ αυτου διεμερισεν βοσκεσθαι εις τον αιωνα χρονον κληρονομησετε εις γενεασ γενεων αναπαυσονται επ' αυτησ

Chapter 35

¹ευφρανθητι ερημος διψωσα αγαλλιασθη ερημος και ανθειτω ως κρινον²και εξανθησει και αγαλλιασεται τα ερημα του ιορδανου και η δοξα του λιβανου εδοθη αυτη και η τιμη του καρμηλου και ο λαοσ μου ομειται την δοξαν κυριου και το υψοσ του θεου³ισχυσατε χειρες ανειμεναι και γονατα παραλυμενα⁴παρακαλεσατε οι ολιγοψυχοι τη διανοια ισχυσατε μη φοβεισθε ιδου ο θεοσ ημων κρισιν αντ αποδιδωσιν και ανταποδωσει αυτοσ ηξει και σωσει ημασ⁵τοτε ανοιχθησονται οφθαλμοι τυφλων και ωτα κωφων ακουσονται⁶τοτε αλειται ως ελαφοσ ο χωλοσ και τρανη εσται γλωσσα μογιλαλων οτι ερραγη εν τη ερημω υδωρ και φαραγξ εν γη διψωση⁷και η ανυδροσ εσται εις ελη και εις την διψωσαν γην πηγη υδατοσ εσται εκει ευφροσυνη ορνεων επαυλισ καλαμου και ελη⁸εκει εσται οδοσ καθαρα και οδοσ αγια κληθησεται και ου μη παρελθη εκει ακαθαρτοσ ουδε εσται εκει οδοσ ακαθαρτοσ οι δε διεσπαρμενοι πορευσονται επ' αυτησ και ου μη πλανηθωσιν⁹και ουκ εσται εκει λεων ουδε των θηριων των πονηρων ου μη αναβη επ' αυτην ουδε μη ευρεθη εκει αλλα πορευσονται εν αυτη λελυτρωμενοι¹⁰και συνηγμενοι δια κυριον αποστραφησονται και ηξουσιν εις σιων μετ' ευφροσυνησ και ευφροσυνη αιωνιοσ υπερ κεφαλησ αυτων επι γαρ κεφαλησ αυτων αινεσισ και αγαλλιαμα και ευφροσυνη καταλημμεται αυτοις απεδρα οδυνη και λυπη και στεναγμοσ

Chapter 36

¹και εγενετο του τεσσαρεσκαιδεκατου ετουσ βασιλευοντοσ εξεκιου ανεβη σενναχηριμ βασιλευσ ασσυριων επι τασ πολεις της ιουδαιασ τασ οχυρασ και ελαβεν αυτασ²και απεστειλεν βασιλευσ ασσυριων ραψακην εκ λαχισ εις ιερουσαλημ προς τον βασιλεα εξεκιαν μετα δυναμεωσ πολλησ και εστη εν τω υδραγωγω της κολυμβηθρασ της ανω εν τη οδω του αγρου του γναφεωσ³και εξηλθεν προς αυτον ελιακιμ ο του χελκιου ο οικονομοσ και σομνασ ο γραμματευσ και ιωαχ ο του ασαφ ο υπομνηματογραφοσ⁴και ειπεν αυτοις ραψακησ ειπατε εξεκια ταδε λεγει ο βασιλευσ ο μεγασ βασιλευσ ασσυριων τι πεποιθωσ ει⁵μη εν βουλη η λογοισ χειλεων παραταξισ γινεται και νυν επι τινη πεποιθασ οτι απειθεισ μοι⁶ιδου πεποιθωσ ει επι την ραβδον την καλαμινην την τεθλασμενην ταυτην επ' αιγυπτον οσ αν επ' αυτην επιστηρισθη εισελευσεται εις την χειρα αυτου ουτωσ εστιν φαραω βασιλευσ αιγυπτου και παντες οι πεποιθοτες επ' αυτω⁷ει δε λεγετε επι κυριον τον θεον ημων πεποιθαμεν⁸νυν μειχθητε τω κυριω μου τω βασιλει ασσυριων και δωσω υμιν δισχιλιαν ιππον ει δυνασεσθε δουναι αναβατασ επ' αυτοουσ⁹και πως δυνασθε αποστρεψαι εις προσωπον τοπαρχου ενοσ οικεται εισιν οι πεποιθοτες επ' αιγυπτιοισ ει

σ ιππον και αναβατην¹⁰ και νυν μη ανευ κυριου ανεβημεν επι την χωραν ταυτην πολεμησαι αυτην¹¹ και ειπεν προς αυτον ελιακιμ και σομνας και ιωαχ λαλησον προς τους παιδας σου συριστι ακουομεν γαρ ημεις και μη λαλει προς ημας ιουδαι+στι και ινα τι λαλεις εις τα ωτα των ανθρωπων των επι τω τειχει¹² και ειπεν ραψακησ προς αυτους μη προς τον κυριον υμων η προς υμας απεσταλκεν με ο κυριος μου λαλησαι τους λογους τουτους ουχι προς τους ανθρωπους τους καθημενους επι τω τειχει ινα φαγωσιν κοπρον και πιωσιν ουρον μεθ' υμων αμα¹³ και εστη ραψακησ και εβοησεν φωνη μεγαλη ιουδαι+στι και ειπεν ακουσατε τους λογους του βασιλεωσ του μεγαλου βασιλεωσ ασσυριων¹⁴ ταδε λεγει ο βασιλευσ μη απατατω υμασ εξεκιασ λογοισ οι ου δυνησονται ρυσασθαι υμασ¹⁵ και μη λεγετω υμιν εξεκιασ οτι ρυσεται υμασ ο θεοσ και ου μη παραδοθη η πολισ αυτη εν χειρι βασιλεωσ ασσυριων¹⁶ μη ακουετε εξεκιου ταδε λεγει ο βασιλευσ ασσυριων ει βουλεσθε ευλογηθηναι εκπορευεσθε προς με και φαγεσθε εκαστοσ την αμπελον αυτου και τασ συκασ και πιεσθε υδωρ του λακκου υμων¹⁷ εωσ αν ελθω και λαβω υμασ εις γην ωσ η γη υμων γη σιτου και οινου και αρτων και αμπελωνων¹⁸ μη υμασ απατατω εξεκιασ λεγων ο θεοσ υμων ρυσεται υμασ μη ερρυσαντο οι θεοι των εθνων εκαστοσ την εαυτου χωραν εκ χειροσ βασιλεωσ ασσυριων¹⁹ που εστιν ο θεοσ αιμαθ και αρφαθ και που ο θεοσ της πολεωσ σε σφαριμ μη εδυναντο ρυσασθαι σαμαρειαν εκ χειροσ μου²⁰ τισ των θεων παντων των εθνων τουτων ερρυσατο την γην αυτου εκ της χειροσ μου οτι ρυσεται ο θεοσ ιερουσαλημ εκ χειροσ μου²¹ και εσιωπησαν και ουδεις απεκριθη αυτω λογον δια το προσταξαι τον βασιλεα μηδενα αποκριθηναι²² και εισηλθεν ελιακιμ ο του χελκιου ο οικονομοσ και σομνας ο γραμματευσ της δυναμεωσ και ιωαχ ο του ασαφ ο υπομνηματογραφοσ προς εξεκιαν εσχισμενοι τους χιτωνασ και απηγγειλαν αυτω τους λογουσ ραψακου

Chapter 37

¹ και εγενετο εν τω ακουσαι τον βασιλεα εξεκιαν εσχισεν τα ιματια και σακκον περιεβαλετο και ανεβη εις τον οικον κυριου² και απεστειλεν ελιακιμ τον οικονομον και σομναν τον γραμματεα και τους πρεσβυτερουσ των ιερεων περιβεβλημενουσ σακκουσ προς ησαιαν υιον αμωσ τον προφητην³ και ειπαν αυτω ταδε λεγει εξεκιασ ημερα θλιψεωσ και ονειδισμου και ελεγμου και οργησ η σημερον ημερα οτι ηκει η ωδινη τικτουση ισχυν δε ουκ εχει του τεκειν⁴ εισακουσαι κυριος ο θεοσ σου τους λογουσ ραψακου οσ απεστειλεν βασιλευσ ασσυριων ονειδιζειν θεον ζωντα και ονειδιζειν λογουσ οσ ηκουσεν κυριος ο θεοσ σου και δεθηθησ προς κυριον τον θεον σου περι των καταλειμμενων τουτων⁵ και ηλθον οι παιδεσ του βασιλεωσ προς ησαιαν⁶ και ειπεν αυτοισ ησαιασ ουτωσ ερειτε προς τον κυριον υμων ταδε λεγει κυριος μη φοβηθησ απο των λογων των ηκουσασ οσ ωνειδισαν με οι πρεσβεισ βασιλεωσ ασσυριων⁷ ιδου εγω εμβαλω εις αυτον πνευμα και ακουσασ αγγελιαν αποστραφησεται εις την χωραν αυτου και πεσειται μαχαιρα εν τη γη αυτου⁸ και απεστρεψεν ραψακησ και κατελαβεν πολιορκουντα τον βασιλεα λομναν και ηκουσεν βασιλευσ ασσυριων οτι⁹ εξηλθεν θαρακα βασιλευσ αιθιοπων πολιορκησαι αυτον και ακουσασ απεστρεψεν και απεστειλεν αγγελουσ προς εξεκιαν λεγων¹⁰ ουτωσ ερειτε εξεκια βασιλει της ιουδαιασ μη σε απατατω ο θεοσ σου εφ' ω πεποιθωσ ει επ' αυτω λεγων ου μη παραδοθη ιερουσαλημ εις χειρασ βασιλεωσ ασσυριων¹¹ η ουκ ηκουσασ α εποιησαν βασιλεισ ασσυριων πασαν την γην ωσ απωλεσαν¹² μη ερρυσαντο αυτους οι θεοι των εθνων οσ οι πατερεσ μου απωλεσαν την τε γωζαν και χαρραν και ραφεσ αι εισιν εν χωρα θεμαδ¹³ που εισιν οι βασιλεισ αιμαθ και αρφαθ και πολεωσ σε σφαριμ ανα ουγαυα¹⁴ και ελαβεν εξεκιασ το βιβλιον παρα των αγγελων και ηνοιξεν αυτο εναντιον κυριου¹⁵ και προσευξατο εξεκιασ προς κυριον λεγων¹⁶ κυριε σαβαωθ ο θεοσ ισραηλ ο καθημενοσ επι των χερουβιν συ θεοσ μονοσ ει πασησ βασιλειασ της οικουμενησ συ εποιησασ τον ουρανον και την γην¹⁷ εισακουσον κυριε εισβλεψον κυριε και ιδε τους λογουσ οσ απεστειλεν σενναχηριμ ονειδιζειν θεον ζωντα¹⁸ επ' αληθειασ γαρ ηρημωσαν βασιλεισ ασσυριων την οικουμενην ολην και την χωραν αυτων¹⁹ και ενεβαλον τα ειδωλα αυτων εις το πυρ ου γαρ θεοι ησαν αλλα εργα χειρων ανθρωπων ξυλα και λιθοι και απωλεσαν αυτους²⁰ συ δε κυριε ο θεοσ ημων σωσον ημασ εκ χειροσ αυτων ινα γνω πασα βασιλεια της γησ οτι συ ει ο θεοσ μονοσ²¹ και απεσταλη ησαιασ υιοσ αμωσ προς εξεκιαν και ειπεν αυτω ταδε λεγει κυριος ο θεοσ ισραηλ ηκουσα α προσηυξω προς με περι σενναχηριμ βασιλεωσ ασσυριων²² ουτοσ ο λογοσ ον ελαλησεν περι αυτου ο θεοσ εφαυλισεν σε και εμυκτηρισεν σε παρθενοσ θυγατηρ σιων επι σοι κεφαλην εκινησεν θυγατηρ ιερουσαλημ²³ τινα ωνειδισασ και παρωξυνασ η προς τινα υψωσασ την φωνην σου και ουκ ηρασ εις υψοσ τους οφθαλμουσ σου εις τον αγιον του ισραηλ²⁴ οτι δι' αγγελων ωνειδισασ κυριον συ γαρ ειπασ τω πληθει των αρματων εγω ανεβην εις υψοσ ορεων και εις τα εσχατα του λιβανου και εκοψα το υψοσ της κεδρου αυτου και το καλλοσ της κυπαρισσου και εισηλθον εις υψοσ μερουσ του δρυμου²⁵ και εθηκα γεφυραν και ηρημωσα υδατα και πασαν συναγωγην υδατοσ²⁶ ου ταυτα ηκουσασ παλαι α εγω εποιησα εξ αρχαιων ημερων συνεταξα νυν δε επεδειξα εξερημωσαι εθνη εν οχυροισ και ενοικουντασ εν πολεσιν οχυραισ²⁷ ανηκα τασ χειρασ και εξηρανθησαν και εγενοντο ωσ χορτοσ ξηροσ επι δωματων και ωσ αγρωστισ²⁸ νυν δε την αναπαυσιν σου και την εξοδον σου και την εισοδον σου εγω επισταμαι²⁹ ο δε θυμοσ σου ον εθυμωθησ και η πικρια σ

ου ανεβη προς με και εμβαλω φιμον εις την ρινα σου και χαλινον εις τα χειλη σου και αποστρεψω σε τη οδω η ηλθες εν αυτη³⁰ τουτο δε σοι το σημειον φαγε τουτον τον ενιαυτον α εσπαρκασ τω δε ενιαυ τω τω δευτερω το καταλειμμα τω δε τριτω σπειραντες αμησατε και φυτευσατε αμπελωνασ και φαγεσθε τον καρπον αυτων³¹ και εσονται οι καταλελειμμενοι εν τη ιουδαια φυησουσιν ριζαν κατω και ποιησουσιν σπερμα ανω³² οτι εξ ιερουσαλημ εξελουσονται οι καταλελειμμενοι και οι σωζομενοι εξ ορουσ των ο ζηλος κυριου σαβαωθ ποιησει ταυτα³³ δια τουτο ουτως λεγει κυριος επι βασιλεια ασσυριων ου μη εισελθη εις την πολιν ταυτην ουδε μη βαλη επ' αυτην βελος ουδε μη επιβαλη επ' αυτην θυρεον ου δε μη κυκλωση επ' αυτην χαρακα³⁴ αλλα τη οδω η ηλθεν εν αυτη αποστραφησεται ταδε λεγει κυριος³⁵ υπερασπιω υπερ της πολεωσ ταυτησ του σωσαι αυτην δι' εμε και δια δαυιδ τον παιδα μου³⁶ και εξηλθ εν αγγελος κυριου και ανειλεν εκ της παρεμβολησ των ασσυριων εκατον ογδοηκοντα πεντε χιλιαδασ και εξανασταντες το πρωι ευρον παντα τα σωματα νεκρα³⁷ και αποστραφεις απηλθεν βασιλευσ ασσυριων και ωκησεν εν νινευη³⁸ και εν τω αυτον προσκυνει εν τω οικω νασαραχ τον παταχρον αυτου αδραμελεχ και σαρασαρ οι υιοι αυτου επαταξαν αυτον μαχαιραισ αυτοι δε διεσωθησαν εις αρμενιαν και εβασιλευσεν ασορδαν ο υιος αυτου αντ' αυτου

Chapter 38

¹εγενετο δε εν τω καιρω εκεινω εμαλακισθη εξεκιασ εωσ θανατου και ηλθεν προς αυτον ησαιασ υιος αμαωσ ο προφητησ και ειπεν προς αυτον ταδε λεγει κυριος ταξαι περι του οικου σου αποθνησκεισ γαρ συ και ου ζηση² και απεστρεψεν εξεκιασ το προσωπον αυτου προς τον τοιχον και προσηυξατο προς κυριον³ λεγων μνησθητι κυριε ωσ επορευθην ενωπιον σου μετα αληθειας εν καρδια αληθινη και τα αρεστα ενωπιον σου εποιησα και εκλαυσεν εξεκιασ κλαυθμω μεγαλω⁴ και εγενετο λογοσ κυριου προς ησαιαν λεγων⁵ πορευθητι και ειπον εξεκια ταδε λεγει κυριος ο θεοσ δαυιδ του πατροσ σου ηκουσα της φωνησ της προσευχησ σου και ειδον τα δακρυα σου ιδου προστιθημι προς τον χρονον σου ετη δεκα πεντε⁶ και εκ χειροσ βασιλεωσ ασσυριων σωσω σε και υπερ της πολεωσ ταυτησ υπερασπιω⁷ τουτο δε σοι το σημειον παρα κυριου οτι ο θεοσ ποιησει το ρημα τουτο⁸ την σκιαν των αναβαθμων ουσ κατεβη ο ηλιοσ τουσ δεκα αναβαθμους του οικου του πατροσ σου αποστρεψω τον ηλιον τουσ δεκα αναβαθμους και ανεβη ο ηλιοσ τουσ δεκα αναβαθμους ουσ κατεβη η σκια⁹ προσευχη εξεκιου βασιλεωσ της ιουδαιασ ηνικα εμαλακισθη και ανεστη εκ της μαλακιασ αυτου¹⁰ εγω ειπα εν τω υψει των ημερων μου εν πυλαισ αδου καταλειψω τα ετη τα επιλοιπα¹¹ ειπα ουκετι μη ιδω το σωτηριον του θεου επι της γησ ουκετι μη ιδω ανθρωπον¹² εκ της συγγενειας μου κατελιπον το λοιπον της ζωησ μου εξηλθεν και απηλθεν απ' εμου ωσπερ ο καταλων σκηνην ηξατο το πνευμα μου παρ' εμοι εγενετο ωσ ιστος εριθου εγγιζουσησ εκτεμειν εν τη ημερα εκεινη παρεδοθη¹³ εωσ πρωι ωσ λεοντι ουτως τα οστα μου συνετριψεν απο γαρ της ημερασ εωσ της νυκτοσ παρεδοθη¹⁴ ωσ χελιδων ουτως φωνησω και ωσ περιστερα ουτως μελετησω εξελιπον γαρ μου οι οφθαλμοι του βλεπειν εις το υψοσ του ουρανου προς τον κυριον οσ εξειλατο με¹⁵ και αφειλατο μου την οδυνην της ψυχησ¹⁶ κυριε περι αυτησ γαρ ανηγγελη σοι και εξηγειρασ μου την πνοην και παρακληθεις εξησα¹⁷ ειλου γαρ μου την ψυχην ινα μη αποληται και απερριψασ οπισω μου πασασ τασ αμαρτιασ μου¹⁸ ου γαρ οι εν αδου αινεσουσιν σε ουδε οι αποθανοντες ευλογησουσιν σε ουδε ελπιουσιν οι εν αδου την ελεημοσυνην σου¹⁹ οι ζωντωσ ευλογησουσιν σε ον τροπον καγω απο γαρ της σημερον παιδια ποιησω α αναγγελουσιν την δικαιοσυνην σου²⁰ κυριε της σωτηριασ μου και ου παυσομαι ευλογων σε μετα ψαλτηριου πασασ τασ ημερασ της ζωησ μου κατεναντι του οικου του θεου²¹ και ειπεν ησαιασ προς εξεκιαν λαβε παλαθην εκ συκων και τριψον και καταπλασαι και υγιησ εση²² και ειπεν εξεκιασ τουτο το σημειον οτι αναβησομαι εις τον οικον κυριου του θεου

Chapter 39

¹εν τω καιρω εκεινω απεστειλεν μαρωδαχ υιοσ του λααδαν ο βασιλευσ της βαβυλωνιασ επιστολασ και πρεσβεισ και δωρα εξεκια ηκουσεν γαρ οτι εμαλακισθη εωσ θανατου και ανεστη² και εχαρη επ' αυτοισ εξεκιασ χαραν μεγαλην και εδειξεν αυτοισ τον οικον του νεχωθα και της στακτησ και των θυμιαματων και του μυρου και του αργυριου και του χρυσιου και παντασ τουσ οικουσ των σκευων της γαζησ και παντα οσα ην εν τοισ θησαυροισ αυτου και ουκ ην ουθεν ο ουκ εδειξεν εξεκιασ εν τω οικω αυτου³ και ηλθεν ησαιασ ο προφητησ προς τον βασιλεια εξεκιαν και ειπεν προς αυτον τι λεγουσιν οι ανθρωποι ουτοι και ποθεν ηκασιν προς σε και ειπεν εξεκιασ εκ γησ πορρωθεν ηκασιν προς με εκ βαβυλωνοσ⁴ και ειπεν ησαιασ τι ειδοσαν εν τω οικω σου και ειπεν εξεκιασ παντα τα εν τω οικω μου ειδοσαν και ουκ εστιν εν τω οικω μου ο ουκ ειδοσαν αλλα και τα εν τοισ θησαυροισ μου⁵ και ειπεν αυτω ησαιασ ακουσον τον λογον κυριου σαβαωθ⁶ ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και λημψονται παντα τα εν τω οικω σου και οσα συνηγαγον οι πατερεσ σου εωσ της ημερασ ταυτησ εις βαβυλωνα ηξει και ουδεν ου μη καταλιπωσιν ειπεν δε ο θεοσ⁷ οτι και απο των τεκνων σου ων εγεννησασ λημψονται και ποιησουσιν σπαδοντασ εν τω οικω του βασιλεωσ των βαβυλωνιων⁸ και ειπεν εξεκιασ προς ησαιαν αγαθος ο λογοσ κυριου ον ελαλησεν γενεσθω δη ειρηνη και δικαιοσυνη εν ταισ ημεραισ μου .

Chapter 40

¹παρακαλείτε παρακαλείτε τον λαον μου λεγει ο θεος²ιερεις λαλησατε εις την καρδιαν ιερουσαλημ παρακαλεσατε αυτην οτι επλησθη η ταπεινωσις αυτης λελυται αυτης η αμαρτια οτι εδεξατο εκ χειρ ος κυριου διπλα τα αμαρτηματα αυτης³φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειασ ποιειτε τας τριβουσ του θεου ημων⁴πασα φαραγξ πληρωθησεται και παν ορος και βουνος ταπεινωθησεται και εσται παντα τα σκολια εις ευθειαν και η τραχεια εις πεδια⁵και οφθησεται η δοξα κυριου και οψεται πασα σαρξ το σωτηριον του θεου οτι κυριος ελαλησεν⁶φωνη λεγοντος βοησον και ειπα τι βοησω πασα σαρξ χορτος και πασα δοξα ανθρωπου ως ανθος χορτου⁷εξηρανθη ο χορτος και το ανθος εξεπεσεν⁸το δε ρημα του θεου ημων μενει εις τον αιωνα⁹επ' ορος υψηλον αναβηθι ο ευαγγελιζομενος σιων υψωσον τη ισχυι την φωνην σου ο ευαγγελιζομενος ιερουσαλημ υψωσατε μη φοβεισθε ειπονταις πολεσιν ιουδα ιδου ο θεος υμων¹⁰ιδου κυριος μετα ισχυος ερχεται και ο βραχιων μετα κυριεας ιδου ο μισθος αυτου μετ' αυτου και το εργον εναντιον αυτου¹¹ως ποιμην ποιμανει το ποιμνιον αυτου και τω βραχιονι αυτου συναξει αρνας και εν γαστρι εχουσας παρακαλεσει¹²τις εμετρησεν τη χειρι το υδωρ και τον ουρανον σπιθαμη και πασαν την γην δρακι τις εστησεν τα ορη σταθμω και τας ναπας ζυγω¹³τις εγνω νουν κυριου και τις αυτου συμβουλος εγενετο ος συμβιβα αυτον¹⁴η προς τινα συνεβουλευσατο και συνεβιβασεν αυτον η τις εδειξεν αυτω κρισιν η οδον συνεσεως τις εδειξεν αυτω¹⁵ει παντα τα εθνη ως σταγων απο καδου και ως ροπη ζυγου ελογισθησαν και ως σιελος λογισθησονται¹⁶ο δε λιβανος ουχ ικανος εις καυσιν και παντα τα τετραποδα ουχ ικανα εις ολοκαρπωσιν¹⁷και παντα τα εθνη ως ουδεν εισι και εις ουθεν ελογισθησαν¹⁸τινι ωμοιωσατε κυριον και τινι ομοιωματι ωμοιωσατε αυτον¹⁹μη εικονα εποιησεν τεκτων η χρυσοχοος χωνευσας χρυσιον περιεχρυσωσεν αυτον ομοιωμα κατεσκευασεν αυτον²⁰ζυλον γαρ ασηπτον εκλεγεται τεκτων και σοφωσ ζητει πως στησει αυτου εικονα και ινα μη σαλευηται²¹ου γνωσεσθε ουκ ακουσεσθε ουκ ανηγγελη εξ αρχησ υμιν ουκ εγνωτε τα θεμελια της γησ²²ο κατεχων τον γυρον της γησ και οι ενοικουντες εν αυτη ως ακριδες οστησασ ως καμαραν τον ουρανον και διατεινας ως σκηνην κατοικειν²³ο διδουσ αρχοντας εις ουδεν αρχειν την δε γην ως ουδεν εποιησεν²⁴ου γαρ μη σπειρωσιν ουδε μη φυτευσωσιν ουδε μη ριζωθη εις την γην η ριζα αυτων επνευσεν επ' αυτους και εξηρανθησαν και καταιγισ ως φρυγανα αναλημψεται αυτουσ²⁵νυν ουν τινι με ωμοιωσατε και υψωθησομαι ειπεν ο αγιος²⁶αναβλεψατε εις υψος τουσ οφθαλμουσ υμων και ιδετε τις κατεδειξεν παντα ταυτα ο εκφερων κατα αριθμον τον κοσμον αυτου παντας επ' ονοματι καλεσει απο πολλης δοξης και εν κρατει ισχυος ουδεν σε ελαθεν²⁷μη γαρ ειπησ ιακωβ και τι ελαλησασ ισραηλ απεκρυβη η οδος μου απο του θεου και ο θεος μου την κρισιν αφειλεν και απεστη²⁸και νυν ουκ εγνωσ ει μη ηκουσασ θεος αιωνιος ο θεος ο κατασκευασασ τα ακρα της γησ ου πεινας ει ουδε κοπιασει ουδε εστιν εξευρεσις της φρονησεωσ αυτου²⁹διδουσ τοισ πεινωσιν ισχυν και τοισ μη οδυνωμενοισ λυπην³⁰πειναςουσιν γαρ νεωτεροι και κοπιασουσιν νεανισκοι και εκλεκτοι ανισχυεσ εσονται³¹οι δε υπομενοντες τον θεον αλλαξουσιν ισχυν πτεροφυησουσιν ως αετοι δραμουνται και ου πειναςουσιν βαδιουνται και ου πειναςουσιν

Chapter 41

¹εγκαινιζεσθε προς με νησοι οι γαρ αρχοντες αλλαξουσιν ισχυν εγγισατωσαν και λαλησατωσαν αμα τοτε κρισιν αναγγελιατωσαν²τις εξηγειρεν απο ανατολων δικαιοσυνην εκαλεσεν αυτην κατα ποδας αυτου και πορευσεται δωσει εναντιον εθνων και βασιλεις εκστησει και δωσει εις γην τας μαχαιρας αυτων και ως φρυγανα εξωσμενα τα τοξα αυτων³και διωξεται αυτους και διελευσεται εν ειρηνη η οδος των ποδων αυτου⁴τις ενηργησεν και εποιησεν ταυτα εκαλεσεν αυτην ο καλων αυτην απο γενεων αρχησ εγω θεος πρωτος και εις τα επερχομενα εγω ειμι⁵ειδοσαν εθνη και εφοβηθησαν τα ακρα της γησ ηγγισαν και ηλθοσαν αμα⁶κρινων εκαστος τω πλησιον και τω αδελφω βοηθησαι και ερει⁷ισχυσεν ανηρ τεκτων και χαλκευσ τυπτων σφυρη αμα ελαυνων ποτε μεν ερει συμβλημα καλον εστιν ισχυρωσαν αυτα εν ηλοισ θησουσιν αυτα και ου κινηθησονται⁸συ δε ισραηλ παισ μου ιακωβ ον εξελεξαμην σπερμα αβρααμ ον ηγαπησα⁹ου αντελαβομην απ' ακρων της γησ και εκ των σκοπιων αυτης εκαλεσα σε και ειπα σοι παισ μου ει εξελεξαμην σε και ουκ εγκατελιπον σε¹⁰μη φοβου μετα σου γαρ ειμι μη πληνω εγω γαρ ειμι ο θεος σου ο ενισχυσασ σε και εβοηθησα σοι και ησφαισιαμην σε τη δεξια τη δικαί μου¹¹ιδου αισχυνησονται και εντραπησονται παντες οι αντικειμενοι σοι εσονται γαρ ως ουκ οντες και απολουνται παντες οι αντιδικοι σου¹²ζητησεισ αυτους και ου μη ευρησ τους ανθρωπουσ οι παρονησουσιν εις σε εσονται γαρ ως ουκ οντες και ουκ εσονται οι αντιπολεμουντες σε¹³οτι εγω ο θεος σου ο κρατων της δεξιασ σου ο λεγων σοι μη φοβου¹⁴ιακωβ ολιγοστος ισραηλ εγω εβοηθησα σοι λεγει ο θεος ο λυτρουμενος σε ισραηλ¹⁵ιδου εποιησα σε ως τροχουσ αμαξησ αλωωντας καινουσ πριστηροειδεισ και αλοησεισ ορη και λεπτυνεισ βουνουσ και ως χνουν θησεισ¹⁶και λικμησεισ και ανεμοσ λημψεται αυτους και καταιγισ διασπερει αυτους συ δε ευφρανθηση εν τοισ αγιοισ ισραηλ και αγαλλιασονται¹⁷οι πτωχοι και οι ενδειεισ ζητησουσιν γαρ υδωρ και ουκ εσται η γλωσσα αυτων απο της διψης

σ εξηρανθη εγω κυριος ο θεος εγω επακουσομαι ο θεος ισραηλ και ουκ εγκαταλειψω αυτους¹⁸αλλα ανοιξω επι των ορεων ποταμους και εν μεσω πεδιων πηγασ ποιησω την ερημον εισ ελη και την διψωσαν γην εν υδραγωγοις¹⁹θησω εισ την ανυδρον γην κεδρον και πυξον και μυρσινην και κυπαρισσον και λευκην²⁰ινα ιδωσιν και γνωσιν και εννοηθωσιν και επιστωνται αμα οτι χειρ κυριου εποιησεν ταυτα παντα και ο αγιος του ισραηλ κατεδειξεν²¹εγγιζει η κρισις υμων λεγει κυριος ο θεος ηγγισαν αι βουλαι υμων λεγει ο βασιλευς ιακωβ²²εγγισατωσαν και αναγγειλατωσαν υμιν α συμβησεται η τα προτερα τινα ην ειπατε και επιστησομεν τον νουν και γνωσομεθα τι τα εσχατα και τα επερχομενα ειπατε ημιν²³αναγγειλατε ημιν τα επερχομενα επ' εσχατου και γνωσομεθα οτι θεοι εστε ευ ποιησατε και κακωσατε και θαυμασομεθα και οψομεθα αμα²⁴οτι ποθεν εστε υμεις και ποθεν η εργασια υμων εκ γης βδελυγμα εξελεξαντο υμας²⁵εγω δε ηγειρα τον απο βορρα και τον αφ' ηλιου ανατολων κληθησονται τω ονοματι μου ερχεσθωσαν αρχοντες και ως πλησος κεραμεωσ και ως κεραμευσ καταπατων τον πληον ουτωσ καταπατηθησεσθε²⁶τισ γαρ αναγγειλει τα εξ αρχησ ινα γνωμεν και τα εμπροσθεν και ερουμεν οτι αληθη εστιν ουκ εστιν ο προλεγων ουδε ο ακουων υμων τουσ λογουσ²⁷αρχην σιων δωσω και ιερουσαλημ παρακαλεσω εισ οδον²⁸απο γαρ των εθνων ιδου ουδεις και απο των ειδωλων αυτων ουκ ην ο αναγγελων και εαν ερωτησω αυτουσ ποθεν εστε ου μη αποκριθωσιν μοι²⁹εισιν γαρ οι ποιουντες υμασ και ματην οι πλανωντες υμασ

Chapter 42

¹ιακωβ ο παισ μου αντιλημφομαι αυτου ισραηλ ο εκλεκτοσ μου προσεδεξατο αυτον η ψυχη μου εδωκα το πνευμα μου επ' αυτον κρισιν τοισ εθνεσιν εξοισει²ου κεκραζεται ουδε ανησει ουδε ακουσησεται εξω η φωνη αυτου³καλαμον τεθλασμενον ου συντριψει και λινον καπνιζομενον ου σβεσει αλλα εισ αληθειαν εξοισει κρισιν⁴αναλαμψει και ου θραυσθησεται εωσ ανθη επι της γησ κρισιν και επι τον οματι αυτου εθνη ελπιουσιν⁵ουτωσ λεγει κυριος ο θεοσ ο ποιησασ τον ουρανον και πηξασ αυτον ο στερηωσασ την γην και τα εν αυτη και διδουσ πνοην τω λαω τω επ' αυτησ και πνευμα τοισ πατουσιν αυτην⁶εγω κυριος ο θεοσ εκαλεσα σε εν δικαιοσυνη και κρατησω της χειροσ σου και ενισχυσω σε και εδωκα σε εισ διαθηκην γενουσ εισ φωσ εθνων⁷ανοιξα οφθαλμουσ τυφλων εξαγαγειν εκ δεσμων δεδεμενουσ και εξ οικου φυλακησ καθημενουσ εν σκοτει⁸εγω κυριος ο θεοσ τουτο μου εστιν το ονομα την δοξαν μου ετερω ου δωσω ουδε τασ αρετασ μου τοισ γλυπτοις⁹τα απ' αρχησ ιδου ηκασιν και καινα α εγω αναγγελω και προ του ανατειλαι εδηλωθη υμιν¹⁰υμνησατε τω κυριω υμνον καινον η αρχη αυτου δοξαζετε το ονομα αυτου απ' ακρου της γησ οι καταβαινοντες εισ την θαλασσαν και πλεοντες αυτην αι νησοι και οι κατοικουντες αυτασ¹¹ευφρανθητι ερημοσ και αι κωμαι αυτησ επαυλεισ και οι κατοικουντες κηδαρ ευφρανθησονται οι κατοικουντες πετραν απ' ακρων των ορεων βοησουσιν¹²δωσουσιν τω θεω δοξαν τασ αρετασ αυτου εν ταισ νησοισ αναγγελουσιν¹³κυριος ο θεοσ των δυναμεων εξελευσεται και συντριψει πολεμον επεγειρει ζηλον και βοησεται επι τουσ εχθρουσ αυτου μετα ισχυοσ¹⁴εσιωπησα μη και αι σιωπησομαι και ανεξομαι εκαρτερησα ως η τικτουσα εκστησω και ξηρανω αμα¹⁵και θησω ποταμους εισ νησουσ και ελη ξηρανω¹⁶και αξω τυφλουσ εν οδω η ουκ εγνωσαν και τριβουσοσ ουκ ηδεισαν πατησαι ποιησω αυτουσ ποιησω αυτοισ το σκοτοσ εισ φωσ και τα σκολια εισ ευθειαν ταυτα τα ρηματα ποιησω και ουκ εγκαταλειψω αυτουσ¹⁷αυτοι δε απεστραφησαν εισ τα οπισω αισ χυνητε αισχυνην οι πεποιθοτεσ επι τοισ γλυπτοισ οι λεγοντες τοισ χωνευτοισ υμεις εστε θεοι ημων¹⁸οι κωφοι ακουσατε και οι τυφλοι αναβλεψατε ιδειν¹⁹και τισ τυφλοσ αλλ' η οι παιδεσ μου και κωφοι αλλ' η οι κυριευοντεσ αυτων και ετυφλωθησαν οι δουλοι του θεου²⁰ειδετε πλεονακισ και ουκ εφυλαξασθε ηνοιγμενα τα ωτα και ουκ ηκουσατε²¹κυριος ο θεοσ εβουλετο ινα δικαιωθη και μεγαλυνη αινεσιν και ειδον²²και εγενετο ο λαοσ πεπρονομευμενοσ και διηρπασμενοσ η γαρ παγισ εν τοισ ταμειοισ πανταχου και εν οικοισ αμα οπου εκρυψαν αυτουσ εγενοντο εισ προνομην και ουκ ην ο εξαιρουμενοσ αρπαγμα και ουκ ην ο λεγων αποδοσ²³τισ εν υμιν οσ ενωτιεται ταυτα εισακουσεται εισ τα επερχομενα²⁴τισ εδωκεν εισ διαρπαγην ιακωβ και ισραηλ τοισ προνομεουσιν αυτον ουχι ο θεοσ ω ημαρτοσαν αυτω και ουκ εβουλοντο εν ταισ οδοισ αυτου πορευεσθαι ουδε ακουειν του νομου αυτου²⁵και επηγαγεν επ' αυτουσ οργην θυμου αυτου και κατισχυσεν αυτουσ πολεμοσ και οι συμφλεγοντεσ αυτουσ κυκλω και ουκ εγνωσαν εκαστοσ αυτων ουδε εθεντο επι ψυχην

Chapter 43

¹και νυν ουτωσ λεγει κυριος ο θεοσ ο ποιησασ σε ιακωβ ο πλασασ σε ισραηλ μη φοβου οτι ελυτρωσα μην σε εκαλεσα σε το ονομα σου εμοσ ει συ²και εαν διαβαινησ δι' υδατοσ μετα σου ειμι και ποταμοι ου συγκλυσουσιν σε και εαν διελθησ δια πυροσ ου μη κατακαυθησ φλοξ ου κατακαυσει σε³οτι εγω κυριος ο θεοσ σου ο αγιοσ ισραηλ ο σωζων σε εποιησα σου αλλαγμα αιγυπτον και αιθιοπιαν και σοην ην υπερ σου⁴αφ' ου εντιμοσ εγενου εναντιον μου εδοξασθησ καγω σε ηγαπησα και δωσω ανθρωπουσ πολλουσ υπερ σου και αρχοντασ υπερ της κεφαλησ σου⁵μη φοβου οτι μετα σου ειμι απο ανατολων αξω το σπερμα σου και απο δυσμων συναξω σε⁶ερω τω βορρα αγε και τω λιβι μη κωλυε αγε τουσ υιοσ

μου απο γησ πορρωθεν και τασ θυγατερας μου απ' ακρων της γησ⁷ παντας οσοι επικεκληνται τω ονοματι μου εν γαρ τη δοξη μου κατεσκευασα αυτον και επλασα και εποιησα αυτον⁸ και εξηγαγον λαον τ υφλον και οφθαλμοι εισιν ωσαυτως τυφλοι και κωφοι τα ωτα εχοντες⁹ παντα τα εθνη συνηχθησαν αμα και συναχθησονται αρχοντες εξ αυτων τις αναγγελοι ταυτα η τα εξ αρχης τις αναγγελοι υμιν αγαγετωσαν τους μαρτυρας αυτων και δικαιοθητωσαν και ειπατωσαν αληθη¹⁰ γενεσθε μοι μαρτυρες καγω μαρτυς λεγει κυριος ο θεος και ο παις ον εξελεξαμην ινα γνωτε και πιστευσητε και συνητε οτι εγω ειμι εμπροσθεν μου ουκ εγενετο αλλος θεος και μετ' εμε ουκ εσται¹¹ εγω ο θεος και ουκ εστιν παρεξ εμου σωζων¹² ανηγγειλα και εσωσα ωνειδισα και ουκ ην εν υμιν αλλοτριος υμεις εμοι μαρτυρες καγω μαρτυς λεγει κυριος ο θεος¹³ ετι απ' αρχης και ουκ εστιν ο εκ των χειρων μου εξαιρουμενος ποιησω και τις αποστρειφει αυτο¹⁴ ουτως λεγει κυριος ο θεος ο λυτρουμενος υμας ο αγιος ισραηλ ενεκεν υμων αποστελω εις βαβυλωνα και επεγερω παντας φευγοντας και χαλδαιοι εν πλοιοις δεθησονται¹⁵ εγω κυριος ο θεος ο αγιος υμων ο καταδειξας ισραηλ βασιλεα υμων¹⁶ ουτως λεγει κυριος ο διδουσ οδον εν θαλασση και εν υδατι ισχυρω τριβον¹⁷ ο εξαγαγων αρματα και ιππον και οχλον ισχυρον αλλα εκοιμηθησαν και ουκ αναστησονται εσβεσθησαν ως λινον εσβεσμενον¹⁸ μη μνημονευετε τα πρωτα και τα αρχαια μη συλλογιζεσθε¹⁹ ιδου ποιω καινα α νυν ανατελει και γνωσεσθε αυτα και ποιησω εν τη ερημω οδον και εν τη ανυδρω ποταμουσ²⁰ ευλογησει με τα θηρια του αγρου σειρηνες και θυγατερες στρουθων οτι εδωκα εν τη ερημω υδωρ και ποταμους εν τη ανυδρω ποτισαι το γενος μου το εκλεκτον²¹ λαον μου ον περιεποιησαμην τασ αρετας μου διηγεισθαι²² ου νυν εκαλεσα σε ιακωβ ουδε κοπιασαι σε εποιησα ισραηλ²³ ουκ εμοι προβατα της ολοκαρπωσεως σου ουδε εν ταις θυσιαις σου εδοξασα με ουδε εγκοπον εποιησα σε εν λιβανω²⁴ ουδε εκτησω μοι αργυριου θυμιαμα ουδε το στεαρ των θυσιων σου επεθυμησα αλλα εν ταις αμαρτιας σου και εν ταις αδικιας σου προεστην σου²⁵ εγω ειμι εγω ειμι ο εξαιψων τασ ανομιας σου και ου μη μνησθησομαι²⁶ συ δε μνησθητι και κριθωμεν λεγε συ τασ ανομιας σου πρωτος ινα δικαιοθησ²⁷ οι πατερες υμων πρωτοι και οι αρχοντες αυτων ηνομησαν εις εμε²⁸ και εμιναν οι αρχοντες τα αγια μου και εδωκα απολεσαι ιακωβ και ισραηλ εις ονειδισμον

Chapter 44

¹νυν δε ακουσον παις μου ιακωβ και ισραηλ ον εξελεξαμην² ουτως λεγει κυριος ο θεος ο ποιησας σε και ο πλασας σε εκ κοιλιας ετι βοηθηθηση μη φοβου παις μου ιακωβ και ο ηγαπημενος ισραηλ ον εξελεξαμην³ οτι εγω δωσω υδωρ εν διψει τοις πορευομενοις εν ανυδρω επιθησω το πνευμα μου επι το σπερμα σου και τασ ευλογιας μου επι τα τεκνα σου⁴ και ανατελουσιν ωσει χορτος ανα μεσον υδατος και ως ιτα επι παραρρεον υδωρ⁵ ουτος ερει του θεου ειμι και ουτος βοησεται επι τω ονοματι ιακωβ και ετερος επιγραψει του θεου ειμι επι τω ονοματι ισραηλ⁶ ουτως λεγει ο θεος ο βασιλευσ του ισραηλ ο ρυσαμενος αυτον θεος σαβαωθ εγω πρωτος και εγω μετα ταυτα πλην εμου ουκ εστιν θεος⁷ τις ωσπερ εγω στητω καλεσατω και ετοιμασατω μοι αφ' ου εποιησα ανθρωπον εις τον αιωνα και τα επερχομενα προ του ελθειν αναγγειλατωσαν υμιν⁸ μη παρακαλυπτεσθε ουκ απ' αρχης ηνωτισασθε και απηγγειλα υμιν μαρτυρες υμεις εστε ει εστιν θεος πλην εμου και ουκ ησαν τοτε⁹ οι πλασσοντες και γλυφοντες παντες ματαιοι οι ποιουντες τα καταθυμια αυτων α ουκ ωφελησει αυτους αλλα αισχυνησονται¹⁰ παντες οι πλασσοντες θεον και γλυφοντες ανωφελη¹¹ και παντες οθεν εγενοντο εξηρανθησαν και κωφοι απο ανθρωπων συναχθητωσαν παντες και στητωσαν αμα εντραπητωσαν και αισχυνητωσαν αμα¹² οτι ωξυνεν τεκτων σιδηρον σκεπαρνω ειργασατο αυτο και εν τερετρω ετρησεν αυτο ειργασατο αυτο εν τω βραχιονι της ισχυος αυτου και πεινασει και ασθενησει και ου μη πιη υδωρ εκλεξαμενος¹³ τεκτων ξυλον εστησεν αυτο εν μετρω και εν κολλη ερρυθμισεν αυτο εποιησεν αυτο ως μορφην ανδρος και ως ωραιότητα ανθρωπου στησαι αυτο εν οικω¹⁴ ο εκοψεν ξυλον εκ του δρυμου ο εφυτευσεν κυριος και ιυετος εμηκυνεν¹⁵ ινα η ανθρωποις εις καυσιν και λαβων απ' αυτου εθερμανθη και καυσαντες επεψαν αρτους επ' αυτων το δε λοιπον ειργασαντο εις θεους και προσκυνουσιν αυτους¹⁶ ου το ημισυ αυτου κατεκαυσαν εν πυρι και καυσαντες επεψαν αρτους επ' αυτων και επ' αυτου κρεασ οπτησας εφαγεν και ενεπλησθη και θερμανθεις ειπεν ηδου μοι οτι εθερμανθην και ειδον πυρ¹⁷ το δε λοιπον εποιησεν εις θεον γλυπτον και προσκυνει αυτω και προσευχεται λεγων εξελου με οτι θεος μου ει συ¹⁸ ουκ εγνωσαν φρονησαι οτι απημαυρωθησαν του βλεπειν τοις οφθαλμοις αυτων και του νοησαι τη καρδια αυτων¹⁹ και ουκ ελογισατο τη καρδια αυτου ουδε ανελογισατο εν τη ψυχη αυτου ουδε εγνω τη φρονησει οτι το ημισυ αυτου κατεκαυσεν εν πυρι και επεψεν επι των ανθρακων αυτου αρτους και οπτησας κρεασ εφαγεν και το λοιπον αυτου εις βδελυγμα εποιησεν και προσκυνουσιν αυτω²⁰ γνωτε οτι σποδος η καρδια αυτων και πλανωνται και ουδεις δυναται εξελεσθαι την ψυχην αυτου ιδετε ουκ ερειτε οτι ψευδος εν τη δεξια μου²¹ μνησθητι ταυτα ιακωβ και ισραηλ οτι παις μου ει συ επλασα σε παιδα μου και συ ισραηλ μη επιλανθανου μου²² ιδου γαρ απηλειψα ως νεφελην τασ ανομιας σου και ως γνοφον τασ αμαρτιας σου επιστραφητι προσ με και λυτρωσομαι σε²³ ευφρανθητε ουρανοι οτι ηλησεν ο θεος τον ισραηλ σαλπισατε θεμελια της γησ βοησατε ορη ευφροσυνην οι βουνοι και παντα τα ξυλα τα εν αυτοις οτι ελυτρωσατο ο θεος τον ιακωβ και ισραηλ δοξασθησεται²⁴ ουτως λεγει κυριος ο λυτρουμενος σε

και ο πλαστων σε εκ κοιλιασ εγω κυριος ο συντελων παντα εξετεινα τον ουρανον μονος και εστερεωσα την γην τισ ετερος²⁵διασκεδασει σημεια εγγαστριμυθων και μαντειασ απο καρδιασ αποστρεφων φρονιμους εις τα οπισω και την βουλην αυτων μωρευων²⁶και ιστων ρηματα παιδος αυτου και την βουλην των αγγελων αυτου αληθευων ο λεγων ιερουσαλημ κατοικηθησιν και ταισ πολεσιν της ιουδαιασ οικοδομηθησεσθε και τα ερημα αυτης ανατελει²⁷ο λεγων τη αβυσσω ερημωθησιν και τους ποταμους σου ξηρανω²⁸ο λεγων κυρω φρονειν και παντα τα θεληματα μου ποιησει ο λεγων ιερουσαλημ οικοδομηθησιν και τον οικον τον αγιον μου θεμελιωσω

Chapter 45

¹ουτως λεγει κυριος ο θεος τω χριστω μου κυρω ου εκρατησα της δεξιασ επακουσαι εμπροσθεν αυτου εθνη και ισχυν βασιλεων διαρρηξω ανοιξω εμπροσθεν αυτου θυρασ και πολεισ ου συγκλεισθησονται²εγω εμπροσθεν σου πορευσομαι και ορη ομαλιω θυρασ χαλκασ συντριψω και μοχλους σιδηρους συγκλασω³και δωσω σοι θησαυρους σκοτεινους αποκρυφους αορατους ανοιξω σοι ινα γνωσ οτι εγω κυριος ο θεος ο καλων το ονομα σου θεος ισραηλ⁴ενεκεν ιακωβ του παιδος μου και ισραηλ του εκλεκτου μου εγω καλεσω σε τω ονοματι σου και προσδεξομαι σε συ δε ουκ εγνωσ με⁵οτι εγω κυριος ο θεος και ουκ εστιν ετι πλην εμου θεος και ουκ ηδεις με⁶ινα γνωσιν οι απο ανατολων ηλιου και οι απο δυσμων οτι ουκ εστιν πλην εμου εγω κυριος ο θεος και ουκ εστιν ετι⁷εγω ο κατασκευασασ φωσ και ποιησασ σκοτοσ ο ποιων ειρηνην και κτιζων κακα εγω κυριος ο θεος ο ποιων ταυτα παντα⁸ευφρανθητω ο ουρανοσ ανωθεν και αι νεφελαι ρανατωσαν δικαιοσυνην ανατειλατω η γη ελεοσ και δικαιοσυνην ανατειλατω αμα εγω ειμι κυριος ο κτισασ σε⁹ποιον βελτιον κατασκευασασ ωσ πηλον κεραμεωσ μη ο αροτριων αροτριασει την γην ολην την ημεραν μη ερει ο πηλοσ τω κεραμει τι ποιεισ οτι ουκ εργαζη ου δε εχεισ χειρασ¹⁰ο λεγων τω πατρι τι γεννησεισ και τη μητρι τι ωδινησεισ¹¹οτι ουτως λεγει κυριος ο θεοσ ο αγιοσ ισραηλ ο ποιησασ τα επερχομενα ερωτησατε με περι των υιων μου και περι των θυγατερων μου και περι των εργων των χειρων μου εντειλασθε μοι¹²εγω εποιησα γην και ανθρωπον επ' αυτησ εγω τη χειρι μου εστερεωσα τον ουρανον εγω πασι τοισ αστροισ ενειλαμην¹³εγω ηγειρα αυτον μετα δικαιοσυνησ βασιλεια και πασαι αι οδοι αυτου ευθειαι ουτοσ οικοδομησει την πολιν μου και την αιχμαλωσιαν του λαου μου επιστρεψει ου μετα λυτρων ουδε μετα δωρων ειπεν κυριος σαβαωθ¹⁴ουτως λεγει κυριος σαβαωθ εκοπιασεν αιγυπτοσ και εμπορια αιθιοπων και οι σεβωιν ανδρεσ υψηλοι επι σε διαβησονται και σοι εσονται δουλοι και οπισω σου ακολουθησουσιν δεδεμενοι χειροπεδαισ και προσκυνησουσιν σοι και εν σοι προσευξονται οτι εν σοι ο θεοσ εστιν και ερουσιν ουκ εστιν θεοσ πλην σου¹⁵συ γαρ ει θεοσ και ουκ ηδειμεν ο θεοσ του ισραηλ σωτηρ¹⁶αισχυνησονται και εντραπησονται παντες οι αντικειμενοι αυτω και πορευσονται εν αισχυνη εγκαινιζεσθε προσ με νησοι¹⁷ισραηλ σωζεται υπο κυριου σωτηριαν αιωνιον ουκ αισχυνησονται ουδε μη εντραπωσιν εωσ του αιωνοσ¹⁸ουτως λεγει κυριος ο ποιησασ τον ουρανον ουτοσ ο θεοσ ο καταδειξασ την γην και ποιησασ αυτην αυτοσ διωρισ εν αυτην ουκ εις κενον εποιησεν αυτην αλλα κατοικεισθαι εγω ειμι και ουκ εστιν ετι¹⁹ουκ εν κρυψη λελαληκα ουδε εν τοπω γησ σκοτεινω ουκ ειπα τω σπερματι ιακωβ ματαιον ζητησατε εγω ειμι εγω ειμι κυριος λαλων δικαιοσυνην και αναγγελων αληθειαν²⁰συναχθητε και ηκετε βουλευσασθε αμα οι σωζομενοι απο των εθνων ουκ εγνωσαν οι αιροντεσ το ξυλον γλυμμα αυτων και προσευχομενοι ωσ προσ θεουσ οι ου σωζουσιν²¹ει αναγγελουσιν εγγισατωσαν ινα γνωσιν αμα τισ ακουστα εποιησεν ταυτα απ' αρχησ τοτε ανηγγελη υμιν εγω ο θεοσ και ουκ εστιν αλλοσ πλην εμου δικαιοσ και σωτηρ ουκ εστιν παρεξ εμου²²επιστραφητε προσ με και σωθησεσθε οι απ' εσχατου της γησ εγω ειμι ο θεοσ και ουκ εστιν αλλοσ²³κατ' εμαυτου ομνω η μην εξελευσεται εκ του στοματοσ μου δικαιοσυνη οι λογοι μου ουκ αποστραφησονται οτι εμοι καμψει παν γονυ και εξομολογησεται πασα γλωσσα τω θεω²⁴λεγων δικαιοσυνη και δοξα προσ αυτον ηξουσιν και αισχυνησονται παντεσ οι αφοριζοντεσ εαυτουσ²⁵απο κυριου δικαιοθησονται και εν τω θεω ενδοξασθησονται παν το σπερμα των υιων ισραηλ

Chapter 46

¹επεσε βηλ συνετριβη δαγων εγενετο τα γλυπτα αυτων εις θηρια και κτηνη αιρετε αυτα καταδεδεμενα ωσ φορτιον κοπιωντι²και πεινωντι και εκλελυμενω ουκ ισχυοντι αμα οι ου δυνησονται σωθηναι απο πολεμου αυτοι δε αιχμαλωτοι ηχθησαν³ακουσατε μου οικοσ του ιακωβ και παν το καταλοιπον του ισραηλ οι αιρομενοι εκ κοιλιασ και παιδευομενοι εκ παιδιου⁴εωσ γηρουσ εγω ειμι και εωσ αν καταγηρασητε εγω ειμι εγω ανεχομαι υμων εγω εποιησα και εγω ανησω εγω αναλημψομαι και σωσω υμασ⁵τινι με ωμοιωσατε ιδετε τεχνασασθε οι πλανωμενοι⁶οι συμβαλλομενοι χρυσιον εκ μαρσιππιου και αργυριον εν ζυγω στησουσιν εν σταθμω και μισθωσαμενοι χρυσοχοον εποιησαν χειροποιητα και κυψαντεσ προσκυνουσιν αυτοισ⁷αιρουσιν αυτο επι των ωμων και πορευονται εαν δε θωσιν αυτο επι του τοπου αυτου μενει ου μη κινηθη και οσ αν βοηση προσ αυτον ου μη εισακουση απο κακων ου μη σωση αυτον⁸μνησθητε ταυτα και στεναξατε μετανοησατε οι πεπλανημενοι επιστρεψατε τη καρδια⁹και μνησθητε τα προτερα απο του αιωνοσ οτι εγω ειμι ο θεοσ και ουκ εστιν ετι πλην εμου¹⁰αναγγελων προτερον

τα εσχατα πριν αυτα γενεσθαι και αμα συνετελεσθη και ειπα πασα μου η βουλη στησεται και παντα οσα βεβουλευμαι ποιησω¹¹καλων απ' ανατολων πετεινον και απο γησ πορρωθεν περι ων βεβουλευμαι ελαλησα και ηγαγον εκτισα και εποιησα ηγαγον αυτον και ευοδωσα την οδον αυτου¹²ακουσατε μου οι απολωλεκοτες την καρδιαν οι μακραν απο της δικαιοσυνης¹³ηγγισα την δικαιοσυνην μου και την σωτηριαν την παρ' εμου ου βραδυνω δεδωκα εν σιων σωτηριαν τω ισραηλ εισ δοξασμα

Chapter 47

¹καταβηθι καθισον επι την γην παρθενος θυγατηρ βαβυλωνος εισελθε εισ το σκοτος θυγατηρ χαλδαιων οτι ουκετι προστεθησιν κληθηναι απαλη και τρυφερα²λαβε μυλον αλεσον αλευρον αποκαλυψαι το κατακαλυμμα σου ανακαλυψαι τας πολιασ ανασυραι τας κνημασ διαβηθι ποταμουσ³ανακαλυφθησεται η αισχυνη σου φανησονται οι ονειδισμοι σου το δικαιον εκ σου λημψομαι ουκετι μη παραδω α νθρωποισ⁴ειπεν ο ρυσαμενος σε κυριος σαβαωθ ονομα αυτω αγιος ισραηλ⁵καθισον κατανευγμενη εισελθε εισ το σκοτος θυγατηρ χαλδαιων ουκετι μη κληθησ ισχυσ βασιλειασ⁶παρωξυνθην επι τω λαω μου εμιανας την κληρονομιαν μου εγω εδωκα εισ την χειρα σου συ δε ουκ εδωκασ αυτοισ ελεος του πρεσβυτερου εβαρυνασ τον ζυγον σφοδρα⁷και ειπασ εισ τον αιωνα εσομαι αρχουσα ουκ ενοησασ τα υτα εν τη καρδια σου ουδε εμνησθησ τα εσχατα⁸νυν δε ακουσον ταυτα η τρυφερα η καθημενη πεποιθια η λεγουσα εν τη καρδια αυτησ εγω ειμι και ουκ εστιν ετερα ου καθιω χηρα ουδε γνωσομαι ορφανειαν⁹νυν δε ηξει εξαιφνησ επι σε τα δυο ταυτα εν μια ημερα χηρεια και ατεκνια ηξει εξαιφνησ επι σε εν τη φαρμακεια σου εν τη ισχυι των επαοιδων σου σφοδρα¹⁰τη ελπιδι της πονηριασ σου συ γαρ ειπασ εγω ειμι και ουκ εστιν ετερα γνωθι οτι η συνεσις τουτων και η πορνεια σου εσται σοι αισχυνη και ειπασ τη καρδια σου εγω ειμι και ουκ εστιν ετερα¹¹και ηξει επι σε απωλεια και ου μη γνωσ βοθυνος και εμπεση εισ αυτον και ηξει επι σε ταλαιπωρια και ου μη δυναση καθαρα γενεσθαι και ηξει επι σε εξαιφνησ απωλεια και ου μη γνωσ¹²στηθι νυν εν ταισ επαοιδαισ σου και τη πολλη φαρμακεια σου α εμιν θανεσ εκ νεοτητοσ σου ει δυναση ωφεληθηναι¹³κεκοπιακασ εν ταισ βουλαισ σου στητωσαν και σωσατωσαν σε οι αστρολογοι του ουρανου οι ορωντες τουσ αστερας αναγγειλατωσαν σοι τι μελλει επι σε ερχεσθαι¹⁴ιδου παντες ως φρυγανα επι πυρι κατακαησονται και ου μη εξελωνται την ψυχην αυτων εκ φλογοσ οτι εχεισ ανθρακασ πυροσ καθισαι επ' αυτοουσ¹⁵ουτοι εσονται σοι βοηθεια εκοπιασασ εν τη μεταβολη σου εκ νεοτητοσ ανθρωποσ καθ' εαυτον επλανηθη σοι δε ουκ εσται σωτηρια

Chapter 48

¹ακουσατε ταυτα οικοσ ιακωβ οι κεκλημενοι τω ονοματι ισραηλ και οι εξ ιουδα εξελθοντες οι ομνουντες τω ονοματι κυριου θεου ισραηλ μιμησκομενοι ου μετα αληθειασ ουδε μετα δικαιοσυνησ²και αντεχομενοι τω ονοματι της πολεωσ της αγιασ και επι τω θεω του ισραηλ αντιστηριζομενοι κυριος σαβαωθ ονομα αυτω³τα προτερα ετι ανηγγειλα και εκ του στοματος μου εξηλθεν και ακουστον εγενετο ο εξαπινα εποιησα και επηλθεν⁴γινωσκω εγω οτι σκληροσ ει και νευρον σιδηρουν ο τραχηλοσ σου και ι το μετωπον σου χαλκουσ⁵και ανηγγειλα σοι παλαι πριν ελθειν επι σε ακουστον σοι εποιησα μη ειπησ οτι τα ειδωλα μου εποιησαν και μη ειπησ οτι τα γλυπτα και τα χωνευτα ενετειλατο μοι⁶ηκουσατε παντα και υμεισ ουκ εγνωτε αλλα και ακουστα σοι εποιησα τα καινα απο του νυν α μελλει γινεσθαι και ουκ ειπασ⁷νυν γινεται και ου παλαι και ου προτεραισ ημεραισ ηκουσασ αυτα μη ειπησ οτι ναι γινωσκω αυτα⁸ουτε εγνωσ ουτε ηπιστω ουτε απ' αρχησ ηνοιξα σου τα ωτα εγνωσ γαρ οτι αθετων αθετησ εισ και ανομοσ ετι εκ κοιλιασ κληθηση⁹ενεκεν του εμου ονοματοσ δειξω σοι τον θυμον μου και τα εν δοξα μου επαξω επι σοι ινα μη εξολεθρευσω σε¹⁰ιδου πεπρακα σε ουχ ενεκεν αργυριου εξειλαμην δε σε εκ καμινου πτωχειασ¹¹ενεκεν εμου ποιησω σοι οτι το εμον ονομα βεβηλουται και την δοξαν μου ετρω ου δωσω¹²ακουε μου ιακωβ και ισραηλ ον εγω καλω εγω ειμι πρωτοσ και εγω ειμι εισ τον αιωνα¹³και η χειρ μου εθεμελιωσεν την γην και η δεξια μου εστερεωσεν τον ουρανον καλεσω αυτοουσ και στησονται αμα¹⁴και συναχθησονται παντες και ακουσονται τισ αυτοισ ανηγγειλεν ταυτα αγαπων σε εποιησα το θελημα σου επι βαβυλωνα του αραι σπερμα χαλδαιων¹⁵εγω ελαλησα εγω εκαλεσα ηγαγον αυτον και ευοδωσα την οδον αυτου¹⁶προσαγαγετε προσ με και ακουσατε ταυτα ουκ απ' αρχησ εν κρυψη ελαλησα ουδε εν τοπω γησ σκοτεινω ηνικα εγενετο εκει ημην και νυν κυριος απεσταλκεν με και το πνευμα αυτου¹⁷ουτωσ λεγει κυριος ο ρυσαμενος σε ο αγιος ισραηλ εγω ειμι ο θεοσ σου δεδειχα σοι το υ ευρειν σε την οδον εν η πορευση εν αυτη¹⁸και ει ηκουσασ των εντολων μου εγενετο αν ωσει ποταμοσ η ειρηνη σου και η δικαιοσυνη σου ως κυμα θαλασσησ¹⁹και εγενετο αν ως η αμμοσ το σπερμα σου και τα εκγονα της κοιλιασ σου ως ο χουσ της γησ ουδε νυν ου μη εξολεθρευθησ ουδε απολειται το ονομα σου ενωπιον μου²⁰εξελθε εκ βαβυλωνοσ φευγων απο των χαλδαιων φωνην ευφροσυνησ αναγγειλατε και ακουστον γενεσθω τουτο απαγγειλατε εωσ εσχατου της γησ λεγετε ερρυσατο κυριος τον δουλ ον αυτου ιακωβ²¹και εαν διψησωσιν δι' ερημου αξει αυτοουσ υδωρ εκ πετρασ εξαξει αυτοισ σχισθησεται πετρα και ρυησεται υδωρ και πιεται ο λαοσ μου²²ουκ εστιν χαιρειν τοισ ασεβεσιν λεγει κυριος

Chapter 49

¹ακουσατε μου νησοι και προσεχετε εθνη δια χρονου πολλου στησεται λεγει κυριος εκ κοιλιας μητρος μου εκαλεσεν το ονομα μου²και εθηκεν το στομα μου ωσει μαχαιραν οξειαν και υπο την σκεπη της χειροσ αυτου εκρυσεν με εθηκεν με ως βελος εκλεκτον και εν τη φαρετρα αυτου εσκεπασεν με³και ειπεν μοι δουλος μου ει συ ισραηλ και εν σοι δοξασθησομαι⁴και εγω ειπα κενωσ εκοπιασα και εις μεταταιον και εις ουδεν εδωκα την ισχυν μου δια τουτο η κρισις μου παρα κυριω και ο πονος μου εναντιον του θεου μου⁵και νυν ουτως λεγει κυριος ο πλασασ με εκ κοιλιασ δουλον εαυτω του συναγαγειν τον ιακωβ και ισραηλ προς αυτον συναχθησομαι και δοξασθησομαι εναντιον κυριου και ο θεοσ μου εσται μου ισχυσ⁶και ειπεν μοι μεγα σοι εστιν του κληθηναι σε παιδα μου του στησαι τασ φυλασ ιακωβ και την διασποραν του ισραηλ επιστρεψαι ιδου τεθεικα σε εις διαθηκην γενουσ εις φωσ εθνων του υ ειναι σε εις σωτηριαν εωσ εσχατου της γησ⁷ουτως λεγει κυριος ο ρυσαμενοσ σε ο θεοσ ισραηλ αγιασατε τον φαυλιζοντα την ψυχην αυτου τον βδελυσσομενον υπο των εθνων των δουλων των αρχοντων βασιλεισ οφονται αυτον και αναστησονται αρχοντεσ και προσκυνησουσιν αυτω ενεκεν κυριου οτι πιστοσ εστιν ο αγιοσ ισραηλ και εξελεξαμην σε⁸ουτως λεγει κυριος καιρω δεκτω επηκουσα σου και εν ημερα σωτηριασ εβοηθησα σοι και εδωκα σε εις διαθηκην εθνων του καταστησαι την γην και κληρονομησαι κληρονομιαν ερημου⁹λεγοντα τοισ εν δεσμοισ εξελθατε και τοισ εν τω σκοτει ανακαλυφθηναι και εν πασαισ ταισ οδοισ αυτων βοσκηθησονται και εν πασαισ ταισ τριβοισ η νομη αυτων¹⁰ου πεινασουσιν ουδε διψησουσιν ουδε παταξει αυτουσ καυσων ουδε ο ηλιοσ αλλα ο ελεων αυτουσ παρακαλεσει και δια πηγων υδατων αξει αυτουσ¹¹και θησω παν οροσ εις οδον και πασαν τριβον εις βοσκημα αυτοισ¹²ιδου ουτοι πορρωθεν ερχονται ουτοι απο βορρα και ουτοι απο θαλασσησ αλλοι δε εκ της περσων¹³ευφραινεσθε ουρανοι και αγαλλιασθω η γη ρηξατωσαν τα ορη ευφροσυνην και οι βουνοι δικαιοσυνην οτι ηλησεν ο θεοσ τον λαον αυτου και τουσ ταπεινουσ του λαου αυτου παρεκαλεσεν¹⁴ειπεν δε σιων εγκατελιπεν με κυριος και ο κυριος επελαθετο μου¹⁵μη επιλησεται γυνη του παιδιου αυτης του μη ελεησαι τα εκγονα της κοιλιασ αυτης ει δε και επιλαθοιτο ταυτα γυνη αλλ' εγω ουκ επιλησομαι σου ειπεν κυριος¹⁶ιδου επι των χειρων μου εξωγραφησα σου τα τειχη και ενωπιον μου ει διαπαντοσ¹⁷και ταχυ οικοδομηθησ η υψ'ων καθηρεθησ και οι ερημωσαντεσ σε εκ σου εξελευσονται¹⁸αρον κυκλω τουσ οφθαλμουσ σου και ιδε παντασ ιδου συνηχθησαν και ηλθοσαν προς σε ζω εγω λεγει κυριος οτι παντασ αυτουσ ενδυση και περιθησ αυτουσ ως κοσμον νυμφησ¹⁹οτι τα ερημα σου και τα διεφθαρμενα και τα πεπτωκοτα νυν στενοχωρησει απο των κατοικουντων και μακρυνθησονται απο σου οι καταπινοντεσ σε²⁰ερουσιν γαρ εις τα ωτα σου οι υιοι σου ουσ απολωλεκασ στενοσ μοι ο τοποσ ποιησον μοι τοπον ινα κατοικησω²¹και ερεισ εν τη καρδια σου τισ εγεννησεν μοι τουτουσ εγω δε ατεκνοσ και χηρα τουτουσ δε τισ εξεθρεψεν μοι εγω δε κατελειφθην μονη ουτοι δε μοι που ησαν²²ουτως λεγει κυριος ιδου αιρω εις τα εθνη την χειρα μου και εις τασ νησουσ αρω συσσημον μου και αξουσιν τουσ υιοσ σου εν κολπω τασ δε θυγατερασ σου επ' ωμων αρουσιν²³και εσονται βασιλεισ τιθηνοι σου αι δε αρχουσαι τροφοι σου επι προσωπον της γησ προσκυνησουσιν σοι και τον χουν των ποδων σου λειξουσιν και γνωση οτι εγω κυριος και ουκ αισχυνηθησ²⁴μη λημμεται τισ παρα γιγαντοσ σκυλα και εαν αιχμαλωτευση τισ αδικωσ σωθησεται²⁵ουτως λεγει κυριος εαν τισ αιχμαλωτευση γιγαντα λημμεται σκυλα λαμβανων δε παρα ισχυοντοσ σωθησεται εγω δε την κρισιν σου κρινω και εγω τουσ υιοσ σου ρυσομαι²⁶και φαγονται οι θλιψαντεσ σε τασ σαρκασ αυτων και πιονται ως οινον νεον το αιμα αυτων και μεθυσθησονται και αισθανθησεται πασα σαρξ οτι εγω κυριος ο ρυσαμενοσ σε και αντιλαμβανομενοσ ισχυοσ ιακωβ

Chapter 50

¹ουτως λεγει κυριος ποιον το βιβλιον του αποστασιου της μητροσ υμων ω εξαπεστειλα αυτην η τινη υποχρεω πεπρακα υμασ ιδου ταισ αμαρτιαισ υμων επραθητε και ταισ ανομιαισ υμων εξαπεστειλα την μητερα υμων²τι οτι ηλθον και ουκ ην ανθρωποσ εκαλεσα και ουκ ην ο υπακουων μη ουκ ισχυει η χειρ μου του ρυσασθαι η ουκ ισχυω του εξελεσθαι ιδου τη απειλη μου εξερημωσω την θαλασσαν και θησω ποταμουσ ερημουσ και ξηρανθησονται οι ιχθυεσ αυτων απο του μη ειναι υδωρ και αποθανουσαι εν διψει³και ενδυσω τον ουρανον σκοτοσ και θησω ως σακκον το περιβολαιον αυτου⁴κυριος διδωσιν μοι γλωσσαν παιδειασ του γνωναι εν καιρω ηνικα δει ειπειν λογον εθηκεν μοι πρωι προσεθηκεν μοι ωτιον ακουειν⁵και η παιδεια κυριου ανοιγει μου τα ωτα εγω δε ουκ απειθω ουδε αντιλεγω⁶τον νωτον μου δεδωκα εις μαστιγασ τασ δε σιαγονασ μου εις ραπισματα το δε προσωπον μου ουκ απεστρεψα απο αισχυνησ εμπτυσματων⁷και κυριος βοηθοσ μου εγενηθη δια τουτο ουκ ενετραπην αλλα εθηκα το προσωπον μου ως στερεαν πετραν και εγνωσ οτι ου μη αισχυνηθω⁸οτι εγγιζει ο δικαιοσασ με τισ ο κρινομενοσ μοι αντιστητω μοι αμα και τισ ο κρινομενοσ μοι εγγισατω μοι⁹ιδου κυριος βοηθει μοι τισ κακωσει με ιδου παντεσ υμεισ ως ιματιον παλαιωθησεσθε και ως σιησ καταφαγεται υμασ¹⁰τισ εν υμιν ο φοβουμενοσ τον κυριον ακουσατω της φωνησ του παιδιοσ αυτου οι πορευομενοι εν σκοτει ουκ εστιν αυτοισ φωσ πεποιθατε επι τω ονοματι κυριου και αντιστηρισασθε επι τω θεω¹¹ιδου παντεσ υμεισ πυ

ρ καιετε και κατισχυετε φλογα πορευεσθε τω φωτι του πυρος υμων και τη φλογι η εξεκαυσατε δι' εμε ε γενετο ταυτα υμιν εν λυπη κοιμηθησεσθε

Chapter 51

¹ακουσατε μου οι διωκοντες το δικαιον και ζητουντες τον κυριον εμβλεψατε εις την στερεαν πετραν ην ελατομησατε και εις τον βοθυνον του λακκου ον ωρυξατε²εμβλεψατε εις αβρααμ τον πατερα υμων και εις σαρραν την ωδινουσαν υμασ οτι εις ην και εκαλεσα αυτον και ευλογησα αυτον και ηγαπησα αυτον και επληθυνα αυτον³και σε νυν παρακαλεσω σιων και παρεκαλεσα παντα τα ερημα αυτησ και θησω τα ερημα αυτησ ωσ παραδεισον κυριου ευφροσυνην και αγαλλιαμα ευρησουσιν εν αυτη εξ ομολογησιν και φωνην αινεσεωσ⁴ακουσατε μου ακουσατε λαοσ μου και οι βασιλεις προσ με ενωτισασθε οτι νομοσ παρ' εμου εξελευσεται και η κρισισ μου εις φωσ εθνων⁵εγγιζει ταχυ η δικαιοσυνη μου και εξελευσεται ωσ φωσ το σωτηριον μου και εις τον βραχιονα μου εθνη ελπiousιν εμε νησοι υπομενουσιν και εις τον βραχιονα μου ελπiousιν⁶αρατε εις τον ουρανον τουσ οφθαλμουσ υμων και εμβλεψατε εις την γην κατω οτι ο ουρανοσ ωσ καπνοσ εστερεωθη η δε γη ωσ ιματιον παλαιωθησεται οι δε κ ατοικουντες την γην ωσπερ ταυτα αποθανουνται το δε σωτηριον μου εις τον αιωνα εσται η δε δικαιοσυνη μου ου μη εκλιπη⁷ακουσατε μου οι ειδοτεσ κρισιν λαοσ μου ου ο νομοσ μου εν τη καρδια υμων μη φοβεισθε ονειδισμον ανθρωπων και τω φαυλισμω αυτων μη ηττασθε⁸ωσπερ γαρ ιματιον βρωθησεται υπο χρονου και ωσ ερια βρωθησεται υπο σητοσ η δε δικαιοσυνη μου εις τον αιωνα εσται το δε σωτηριον μου εις γενεασ γενεων⁹εξεγειρου εξγειρου ιερουσαλημ και ενδυσαι την ισχυν του βραχιονοσ σου εξγειρου ωσ εν αρχη ημερασ ωσ γενεα αιωνοσ ου συ ει¹⁰η ερημουσα θαλασσαν υδωρ αβυσσου πληθοσ η θεισα τα βαθη της θαλασσησ οδον διαβασεωσ ρυομενοισ¹¹και λελυτρωμενοισ υπο γαρ κυριου αποστραφησονται και ηξουσιν εις σιων μετ' ευφροσυνησ και αγαλλιαματοσ αιωνιου επι γαρ της κεφαλησ αυτων αγαλλιασισ και αινεσισ και ευφροσυνη καταλημμεται αυτουσ απεδρα οδυνη και λυπη και στεναγμοσ¹²εγω ειμι εγω ειμι ο παρακαλων σε γνωθι τινα ευλαβηθεισα εφοβηθησ απο ανθρωπου υ θνητου και απο υιου ανθρωπου οι ωσει χορτοσ εξηρανθησαν¹³και επελαθου θεον τον ποιησαντα σε τον ποιησαντα τον ουρανον και θεμελιωσαντα την γην και εφοβου αιε πασασ τασ ημερασ το προσωπον του θυμου του θλιβοντοσ σε ον τροπον γαρ εβουλευσατο του αραι σε και νυν που ο θυμοσ του θλιβοντοσ σε¹⁴εν γαρ τω σωζεσθαι σε ου στησεται ουδε χρονιε¹⁵οτι εγω ο θεοσ σου ο ταρασσων την θαλασσαν και ηχων τα κυματα αυτησ κυριοσ σαβαωθ ονομα μοι¹⁶θησω τουσ λογουσ μου εις το στομα σου και υπο την σκιαν της χειροσ μου σκεπασω σε εν η εστησα τον ουρανον και εθεμελιωσα την γην και ερει σιων λαοσ μου ει συ¹⁷εξεγειρου εξγειρου αναστηθι ιερουσαλημ η πιουσα το ποτηριον του θυμου εκ χειροσ κυριου το ποτηριον γαρ της πτωσεωσ το κονδυ του θυμου εξεπιεσ και εξεκενωσασ¹⁸και ουκ ην ο παρακαλων σε απο παντων των τεκνων σου ων ετεκεσ και ουκ ην ο αντιλαμβανομενοσ της χειροσ σου ουδε απο παντων των υιων σου ων υψωσασ¹⁹δυο ταυτα αντικειμενα σοι τισ σοι συλλυπηθησεται πτωμα και συντριμμα λιμοσ και μαχαιρα τισ σε παρακαλεσει²⁰οι υιοι σου οι απορουμενοι οι καθευδοντες επ' ακρου πασησ εξοδοσ ωσ σευτλιον ημιεφθον οι πληρεισ θυμου κυριου εκλελυμενοι δια κυριου του θεου²¹δια τουτο ακουε τεταπεινωμενη και μεθυουσα ουκ απο οινου²²ουτωσ λεγει κυριοσ ο θεοσ ο κρινων τον λαον αυτου ιδου ειληφα εκ της χειροσ σου το ποτηριον της πτωσεωσ το κονδυ του θυμου και ου προσθηση ετι πιειν αυτο²³και εμβαλω αυτο εις τασ χειρασ των αδικησαντων σε και των ταπεινωσαντων σε οι ειπαν τη ψυχη σου κυψον ινα παρελθωμεν και εθηκασ ισα τη γη τα μετα φρενα σου εξω τοισ παραπορευομενοισ

Chapter 52

¹εξεγειρου εξγειρου σιων ενδυσαι την ισχυν σου σιων και ενδυσαι την δοξαν σου ιερουσαλημ πολισ η αγια ουκετι προστεθησεται διελθειν δια σου απεριτμητοσ και ακαθαρτοσ²εκτιναξα τον χουν και αναστηθι καθισον ιερουσαλημ εκδυσαι τον δεσμον του τραχηλου σου η αιχμαλωτοσ θυγατηρ σιων³οτι ταδε λεγει κυριοσ δωρεαν επραθητε και ου μετα αργυριου λυτρωθησεσθε⁴ουτωσ λεγει κυριοσ εις αιγυπτον κατεβη ο λαοσ μου το προτερον παροικησαι εκει και εις ασσυριουσ βια ηχθησαν⁵και νυν τι ω δε εστε ταδε λεγει κυριοσ οτι ελημφθη ο λαοσ μου δωρεαν θαυμαζετε και ολολυζετε ταδε λεγει κυριοσ δι' υμασ δια παντοσ το ονομα μου βλασφημειται εν τοισ εθνεσιν⁶δια τουτο γνωσεται ο λαοσ μου το ονομα μου εν τη ημερα εκεινη οτι εγω ειμι αυτοσ ο λαλων παρειμι⁷ωσ ωρα επι των ορεων ωσ ποδεσ ευαγγελιζομενου ακοην ειρηνησ ωσ ευαγγελιζομενοσ αγαθα οτι ακουστην ποιησω την σωτηριαν σου λεγων σιων βασιλευσει σου ο θεοσ⁸οτι φωνη των φυλασσοντων σε υψωθη και τη φωνη αμα ευφρανθησονται οτι οφθαλμοι προσ οφθαλμουσ οψονται ηνικα αν ελεηση κυριοσ την σιων⁹ρηξατω ευφροσυνην αμα τα ερημα ιερουσαλημ οτι ηλεησεν κυριοσ αυτην και ερρυσατο ιερουσαλημ¹⁰και αποκαλυπει κυριοσ τον βραχιονα αυτου τον αγιον ενωπιον παντων των εθνων και οψονται παντα τα ακρα της γησ την σωτηριαν την παρα του θεου¹¹αποστητε αποστητε εξελθατε εκειθεν και ακαθαρτου μη απτεσθε εξελθατε εκ μεσου αυτησ αφορισθητε οι φεροντες τα σκευη κυριου¹²οτι ου μετα ταραχησ εξελευσεσθε

ουδε φυγη πορευσεσθε πορευσεται γαρ προτερος υμων κυριος και ο επισυναγων υμας κυριος ο θεος ισραηλ¹³ ιδου συνησει ο παις μου και υψωθησεται και δοξασθησεται σφοδρα¹⁴ ον τροπον εκστησονται επι σε πολλοι ουτως αδοξησει απο ανθρωπων το ειδος σου και η δοξα σου απο των ανθρωπων¹⁵ ουτως θαυμασονται εθνη πολλα επ' αυτω και συνεξουσιν βασιλεις το στομα αυτων οτι οισ ουκ ανηγγελη περι αυτου οψονται και οι ουκ ακηκοασιν συνησουσιν

Chapter 53

¹κυριε τις επιστευσεν τη ακοη ημων και ο βραχιων κυριου τινι απεκαλυφθη² ανηγγειλαμεν εναντιον αυτου ως παιδιον ως ριζα εν γη διψωση ουκ εστιν ειδος αυτω ουδε δοξα και ειδομεν αυτον και ουκ ειχεν ειδος ουδε καλλος³ αλλα το ειδος αυτου ατιμον εκλειπον παρα παντας ανθρωπους ανθρωπος εν πληγη των και ειδως φερειν μαλακιαν οτι απεστραπται το προσωπον αυτου ητιμασθη και ουκ ελογισθη⁴ ουτος τας αμαρτιας ημων φερει και περι ημων οδυναται και ημεις ελογισαμεθα αυτον εν πονω και εν πληγη και εν κακωσει⁵ αυτος δε ετραυματισθη δια τας ανομιας ημων και μεμαλακισται δια τας αμαρτιας ημων παιδεια ειρηνης ημων επ' αυτον τω μωλωπι αυτου ημεις ιαθημεν⁶ παντες ως προβατα επλανηθημεν ανθρωπος τη οδω αυτου επλανηθη και κυριος παρεδωκεν αυτον ταις αμαρτιας ημων⁷ και αυτος δια το κεκακωσθαι ουκ ανοιγει το στομα ως προβατον επι σφαγην ηχθη και ως αμνοσ εναντιον του κειροντος αυτον αφωνος ουτως ουκ ανοιγει το στομα αυτου⁸ εν τη ταπεινωσει η κρισις αυτου ηρθη την γενεαν αυτου τις διηγησεται οτι αιρεται απο της γης η ζωη αυτου απο των ανομιων του λαου μου ηχθη εις θανατον⁹ και δωσω τους πονηρους αντι της ταφης αυτου και τους πλουσιους αντι του θανατου αυτου οτι ανομιαν ουκ εποιησεν ουδε ευρεθη δολος εν τω στοματι αυτου¹⁰ και κυριος βουλεται καθαρισαι αυτον της πληγης εαν δωτε περι αμαρτιας η ψυχη υμων οψεται σπερμα μικροβιον και βουλεται κυριος αφελειν¹¹ απο του πονου της ψυχης αυτου δειξαι αυτω φως και πλασαι τη συνεσει δικαιοσαι δικαιον εν δουλευοντα πολλοις και τας αμαρτιας αυτων αυτος ανοισει¹² δια τουτο αυτος κληρονομησει πολλους και των ισχυρων μεριει σκυλα ανθ'ων παρεδοθη εις θανατον η ψυχη αυτου και εν τοις ανομοις ελογισθη και αυτος αμαρτιας πολλων ανηνεγκεν και δια τας αμαρτιας αυτων παρεδοθη

Chapter 54

¹ευφρανθητι στειρα η ου τικτουςα ρηξον και βοησον η ουκ ωδινουςα οτι πολλα τα τεκνα της ερημου μαλλον η της εχουσης τον ανδρα ειπεν γαρ κυριος² πλατυνον τον τοπον της σκηνης σου και των αυλαιων σου πηξον μη φειση μακρυνον τα σχοινομια σου και τους πασσαλους σου κατισχυσον³ επι εις τα δεξια και εις τα αριστερα εκπετασον και το σπερμα σου εθνη κληρονομησει και πολεις ηρημωμενας κατοικειεις⁴ μη φοβου οτι κατησχυνησ μηδε εντραπησ οτι ωνειδισθησ οτι αισχυνην αιωνιον επιληση και ονειδος της χηρειας σου ου μη μνησθησ⁵ οτι κυριος ο ποιων σε κυριος σαβαωθ ονομα αυτω και ο ρυσαμενος σε αυτος θεος ισραηλ παση τη γη κληθησεται⁶ ουχ ως γυναικα καταλελειμμενην και ολιγοψυχον κεκληκεν σε κυριος ουδ' ως γυναικα εκ νεοτητος μεμισημενην ειπεν ο θεος σου⁷ χρονον μικρον κατελιπον σε και μετα ελεους μεγαλου ελεησω σε⁸ εν θυμω μικρω απεστρεψα το προσωπον μου απο σου και εν ελεει αιωνιω ελεησω σε ειπεν ο ρυσαμενος σε κυριος⁹ απο του υδατος του επι νωε τουτο μοι εστιν καθοτι ωμοσα αυτω εν τω χρονω εκεινω τη γη μη θυμωθησεσθαι επι σοι επι μη δε εν απειλη σου¹⁰ τα ορη μεταστησεσθαι ουδε οι βουνοι σου μετακινηθησονται ουτως ουδε το παρ' εμου σοι ελεος εκλειπει ουδε η διαθηκη της ειρηνης σου ου μη μεταστη ειπεν γαρ κυριος ιλεως σοι¹¹ ταπεινη και ακαταστατος ου παρεκληθησ ιδου εγω ετοιμαζω σοι ανθρακα τον λιθον σου και τα θεμελια σου σαφειρον¹² και θησω τας επαλξεις σου ιασπιν και τας πυλας σου λιθους κρυσταλλου και τον περιβολον σου λιθους εκλεκτους¹³ και παντας τους υιους σου διδακτους θεου και εν πολλη ειρηνη τα τεκνα σου¹⁴ και εν δικαιοσυνη οικοδομηθησ απεχου απο αδικου και ου φοβηθησ και τρομος ουκ εγγιει σοι¹⁵ ιδου προσηλυτοι προσελευσονται σοι δι' εμου και επι σε καταφευξονται¹⁶ ιδου εγω κτιζω σε ουχ ως χαλκευσ φυσων ανθρακας και εκφερων σκευος εις εργον εγω δε εκτισα σε ουκ εις απωλειαν φθειραι¹⁷ παν σκευος φθαρτον επι σε ουκ ευοδωσω και πασα φωνη αναστησεται επι σε εις κρισιν παντας αυτους ηττησεισ οι δε ενοχοι σου εσονται εν αυτη εστιν κληρονομια τοις θεραπευουσιν κυριον και υμεις εσεσθε μοι δικαιοι λεγει κυριος

Chapter 55

¹οι διψωντες πορευεσθε εφ' υδωρ και οσοι μη εχετε αργυριον βαδισαντες αγορασατε και πιετε ανευ αργυριου και τιμησ οινου και στεαρ² ινα τι τιμασθε αργυριου και τον μοχθον υμων ουκ εις πλησμονην ακουσατε μου και φαγεσθε αγαθα και εντρυφησει εν αγαθοις η ψυχη υμων³ προσεχετε τοις ωτιοις υμων και επακολουθησατε ταις οδοις μου επακουσατε μου και ζησεται εν αγαθοις η ψυχη υμων και διαθησομαι υμιν διαθηκην αιωνιον τα οσια δαuid τα πιστα⁴ ιδου μαρτυριον εν εθνεσιν δεδωκα αυτον αρχοντα και προστασσοντα εθνεσιν⁵ εθνη α ουκ ηδεισαν σε επικαλεσονται σε και λαοι οι ουκ επισταντ

αι σε επι σε καταφευζονται ενεκεν του θεου σου του αγιου ισραηλ οτι εδοξασεν σε⁶ζητησατε τον θεον και εν τω ευρισκειν αυτον επικαλεσασθε ηνικα δ' αν εγγιζη υμιν⁷απολιπετω ο ασεβης τας οδους αυτου και ανηρ ανομοσ τας βουλασ αυτου και επιστραφητω επι κυριον και ελεθησεται οτι επι πολυ αφησει τας αμαρτιασ υμων⁸ου γαρ εισιν αι βουλαι μου ωσπερ αι βουλαι υμων ουδε ωσπερ αι οδοι υμων αι οδοι μου λεγει κυριος⁹αλλ' ωσ απεχει ο ουρανος απο της γησ ουτωσ απεχει η οδος μου απο των οδων υμων και τα διανοηματα υμων απο της διανοιασ μου¹⁰ωσ γαρ εαν καταβη υετοσ η χιων εκ του ουρανου και ου μη αποστραφη εωσ αν μεθυση την γην και εκτεκη και εκβλαστηση και δω σπερμα τωσπειροντι και αρτον εισ βρωσιν¹¹ουτωσ εσται το ρημα μου ο εαν εξελθη εκ του στοματος μου ου μη αποστραφη εωσ αν συντελεσθη οσα ηθελησα και ευοδωσω τασ οδουσ σου και τα ενταλματα μου¹²εν γαρ ευφροσυνη εξελευσεσθε και εν χαρα διδαχθησεσθε τα γαρ ορη και οι βουνοι εξαλουνται προσδεχομενοι υμασ εν χαρα και παντα τα ξυλα του αγρου επικροτησει τοισ κλαδοισ¹³και αντι της στοιβησ αναβησεται κυπαρισσοσ αντι δε της κονυζησ αναβησεται μυρσινη και εσται κυριος εισ ονομα και εισ σημειον αιωνιον και ουκ εκλειπει

Chapter 56

¹ταδε λεγει κυριος φυλασσεσθε κρισιν ποιησατε δικαιοσυνην ηγγισεν γαρ το σωτηριον μου παραγινεσθαι και το ελεοσ μου αποκαλυφθηναι²μακαριοσ ανηρ ο ποιων ταυτα και ανθρωποσ ο αντεχομενοσ αυτων και φυλασσω τα σαββατα μη βεβηλουν και διατηρων τασ χειρασ αυτου μη ποιειν αδικημα³μη λεγετω ο αλλογενησ ο προσκειμενοσ προς κυριον αφοριει με αρα κυριος απο του λαου αυτου και μη λεγετω ο ευνουχοσ οτι εγω ειμι ξυλον ξηρον⁴ταδε λεγει κυριος τοισ ευνουχοισ οσοι αν φυλαζωνται τα σαββατα μου και εκλεζωνται α εγω θελω και αντεχωνται της διαθηκησ μου⁵δωσω αυτοισ εν τω οικω μου και εν τω τειχει μου τοπον ονομαστον κρειττω υιων και θυγατερων ονομα αιωνιον δωσω αυτοισ και ουκ εκλειπει⁶και τοισ αλλογενεσι τοισ προσκειμενοισ κυριω δουλευειν αυτω και αγαπαν το ονομα κυριου του ειναι αυτω εισ δουλουσ και δουλασ και παντασ τουσ φυλασσομενουσ τα σαββατα μου μη βεβηλουν και αντεχομενουσ της διαθηκησ μου⁷εισαξω αυτοουσ εισ το οροσ το αγιον μου και ευφρανω αυτοουσ εν τω οικω της προσευχησ μου τα ολοκαυτωματα αυτων και αι θυσιαι αυτων εσονται δεκται επι του θυσιαστηριου μου ο γαρ οικοσ μου οικοσ προσευχησ κληθησεται πασιν τοισ εθνεσι⁸ειπεν κυριος ο συναγων τουσ διεσπαρμενουσ ισραηλ οτι συναξω επ' αυτον συναγωγη⁹παντα τα θηρια τα αγρια δευτε φαγετε παντα τα θηρια του δρυμου¹⁰ιδετε οτι παντεσ εκτετυφλωνται ουκ εγνωσαν φρονησαι παντεσ κυνεσ ενεοι ου δυνησονται υλακτειν ενυπνιαζομενοι κοιτην φιλουντεσ νυσταξαι¹¹και οι κυνεσ αναιδεισ τη ψυχη ουκ ειδοτεσ πλησμονην και εισιν πονηροι ουκ ειδοτεσ συνεσιν παντεσ εν ταισ οδοισ αυτων εξηκολουθησαν εκαστοσ κατα το εαυτου

Chapter 57

¹ιδετε ωσ ο δικαιοσ απωλετο και ουδεις εκδεχεται τη καρδια και ανδρεσ δικαιοι αιρονται και ουδεις κατανοει απο γαρ προσωπου αδικιασ ηρται ο δικαιοσ²εσται εν ειρηνη η ταφη αυτου ηρται εκ του μεσοσ³υμεισ δε προσαγαγετε ωδε υιοι ανομοι σπερμα μοιχων και πορνησ⁴εν τινι ενετρυφησατε και επι τιν αηνοιξατε το στομα υμων και επι τιν εχαλασατε την γλωσσαν υμων ουχ υμεισ εστε τεκνα απωλειασ σπερμα ανομον⁵οι παρακαλουντεσ επι τα ειδωλα υπο δενδρα δασεα σφαζοντεσ τα τεκνα αυτων εν ταισ φαραγξιν ανα μεσον των πετρων⁶εκεινη σου η μερισ ουτοσ σου ο κληροσ κακεινοισ εξεχεασ σπονδασ κακεινοισ ανηνεγκασ θυσιασ επι τουτοισ ουν ουκ οργισθησομαι⁷επ' οροσ υψηλον και μετεωρον εκει σου η κοιτη κακει ανεβιβασασ θυσιασ⁸και οπισω των σταθμων της θυρασ σου εθηκασ μνημοσυνα σου ωου οτι εαν απ' εμου αποστησ πλειον τι εξεισ ηγαπησασ τουσ κοιμωμενουσ μετα σου⁹και επληθυνασ την πορνειαν σου μετ' αυτων και πολλουσ εποησασ τουσ μακραν απο σου και απεστειλασ πρεσβεισ υπερ τα ορια σου και απεστρεψασ και εταπεινωθησ εωσ αδου¹⁰ταισ πολυοδιαισ σου εκοπιασασ και ουκ ειπασ παυσομαι ενισχυουσα οτι επραξασ ταυτα δια τουτο ου κατεδεθησ μου¹¹συ τιν ευλαβηθεισα εφοβηθησ και εψευσω με και ουκ εμνησθησ μου ουδε ελαβεσ με εισ την διανοιαν ουδε εισ την καρδιαν σου καγω σε ιδων παρορω και εμε ουκ εφοβηθησ¹²καγω απαγγελω την δικαιοσυνην μου και τα κακα σου α ουκ ωφελησουσιν σε¹³οταν αναβοησησ εξελεσθωσαν σε εν τη θλιψει σου τουτοσ γαρ παντασ ανεμοσ λημψεται και αποισει καταιγισ οι δε αντεχομενοι μου κτησονται γην και κληρονομησουσιν το οροσ το αγιον μου¹⁴και ερουσιν καθαρισατε απο προσωπου αυτου οδουσ και αρατεσ κωλα απο της οδου του λαου μου¹⁵ταδε λεγει κυριος ο υπιστοσ ο εν υψηλοισ κατοικων τον αιωνα αγιοσ εν αγιοισ ονομα αυτω κυριος υπιστοσ εν αγιοισ αναπαυομενοσ και ολιγοψυχοισ διδουσ μακροθυμιαν και διδουσ ζωην τοισ συντετριμμενοισ την καρδιαν¹⁶ουκ εισ τον αιωνα εκδικησω υμασ ουδε δια παντοσ οργισθησομαι υμιν πνευμα γαρ παρ' εμου εξελευσεται και πνοην πασαν εγω εποησα¹⁷δι' αμαρτιαν βραχυ τι ελυπησα αυτον και επαταξα αυτον και απεστρεψα το προσωπον μου απ' αυτου και ελυπηθη και επορευθη στυγνοσ εν ταισ οδοισ αυτου¹⁸τασ οδουσ αυτου εωρακα και ιασαμην αυτον και παρεκαλεσα αυτον και εδωκα αυτω παρακλησιν αληθινην¹⁹ειρηνην επ' ειρηνην τοισ μακραν και τ

οις εγγυσ ουσιν και ειπεν κυριος ιασομαι αυτους²⁰ οι δε αδικοι ουτως κλυδωνισθησονται και αναπα υσασθαι ου δυνησονται²¹ ουκ εστιν χαιρειν τοις ασεβεισιν ειπεν κυριος ο θεος

Chapter 58

¹αναβοησον εν ισχυι και μη φειση ως σαλλιγγα υψωσον την φωνην σου και αναγγειλον τω λαω μου τα αμαρτηματα αυτων και τω οικω ιακωβ τας ανομιασ αυτων² εμε ημεραν εξ ημερασ ζητουσιν και γνω ναι μου τας οδουσ επιθυμουσιν ως λαος δικαιοσυνην πεποιηκωσ και κρισιν θεου αυτου μη εγκατα λειοιπωσ αιτουσιν με νυν κρισιν δικαιαν και εγγιζειν θεω επιθυμουσιν³ λεγοντες τι οτι ενηστευσαμεν και ουκ ειδεσ εταπεινωσαμεν τας ψυχασ ημων και ουκ εγνωσ εν γαρ ταισ ημεραισ των νηστειων υμων ευρισκετε τα θεληματα υμων και παντασ τουσ υποχειριουσ υμων υπονυσσετε⁴ ει εισ κρισεις και μα χασ νηστευετε και τυπτετε πυγμαισ ταπεινον ινα τι μοι νηστευετε ως σημερον ακουσθηναι εν κραυγη την φωνην υμων⁵ ου ταυτην την νηστειαν εξελεξαμην και ημεραν ταπεινουν ανθρωπον την ψυχην αυτου ουδ' αν καμψησ ως κρικον τον τραχηλον σου και σακκον και σποδον υποστρωση ουδ' ουτως καλεσετε νηστειαν δεκτην⁶ ουχι τοιαυτην νηστειαν εγω εξελεξαμην λεγει κυριος αλλα λυε παντα συν δεσμον αδικιασ διαλυε στραγγαλιασ βιαιων συναλλαγματων αποστελλε τεθραυσμενουσ εν αφεσει και ι πασαν συγγραφην αδικον διασπα⁷ διαθρυπτε πεινωντι τον αρτον σου και πτωχουσ αστεγουσ εισαγε εισ τον οικον σου εαν ιδησ γυμνον περιβαλε και απο των οικειων του σπερματοσ σου ουχ υπεροψη⁸ το τε ραγησεται προιμον το φωσ σου και τα ιαματα σου ταχυ ανατελει και προπορευσεται εμπροσθεν σου η δικαιοσυνη σου και η δοξα του θεου περιστελει σε⁹ τοτε βοηση και ο θεος εισακουσεται σου ετι λ αλουντοσ σου ερει ιδου παρειμι εαν αφελησ απο σου συνδεσμον και χειροτονιαν και ρημα γογγυσμο υ¹⁰ και δωσ πεινωντι τον αρτον εκ ψυχης σου και ψυχην τεταπεινωμενην εμπλησησ τοτε ανατελει εν τω σκοτει το φωσ σου και το σκοτοσ σου ως μεσημβρια¹¹ και εσται ο θεοσ σου μετα σου δια παντοσ και ι εμπλησθηση καθαπερ επιθυμει η ψυχη σου και τα οστα σου πιανθησεται και εση ως κηποσ μεθων και ως πηγη ην μη εξελιπεν υδωρ και τα οστα σου ως βοτανη ανατελει και πιανθησεται και κληρονο μησουσι γενεασ γενεων¹² και οικοδομηθησονται σου αι ερημοι αιωνιοι και εσται σου τα θεμελια αιων ια γενεων γενεαισ και κληθηση οικοδομοσ φραγμαων και τουσ τριβουσ τουσ ανα μεσον παυσεισ¹³ εαν αποστρεψησ τον ποδα σου απο των σαββατων του μη ποιειν τα θεληματα σου εν τη ημερα τη αγια και ι καλεσεισ τα σαββατα τρυφερα αγια τω θεω σου ουκ αρεισ τον ποδα σου επ' εργω ουδε λαλησεισ λογον εν οργη εκ του στοματοσ σου¹⁴ και εση πεποιθωσ επι κυριον και αναβιβασει σε επι τα αγαθα της γης και ψωμει σε την κληρονομιαν ιακωβ του πατροσ σου το γαρ στομα κυριου ελαλησεν ταυτα

Chapter 59

¹μη ουκ ισχυει η χειρ κυριου του σωσαι η εβαρυνεν το ουσ αυτου του μη εισακουσαι² αλλα τα αμαρτηματα υμων διιστωσιν ανα μεσον υμων και του θεου και δια τασ αμαρτιασ υμων απεστρεψεν το προσωπον αυτου αφ' υμων του μη ελεησαι³ αι γαρ χειρεσ υμων μεμολυμμεναι αιματι και οι δακτυλοι υμων εν αμαρτιαισ τα δε χειλη υμων ελαλησεν ανομιαν και η γλωσσα υμων αδικιαν μελετα⁴ ουδεις λαλει δικια ουδε εστιν κρισισ αληθινη πεποιθασιν επι ματαιοισ και λαλουσιν κενα οτι κυουσιν πονον και ι τικτουσιν ανομιαν⁵ ωσ ασπιδων ερρηξαν και ιστον αραχνης υφαινουσιν και ο μελλον των ωων αυτων φαγειν συντριψασ ουριον ευρεν και εν αυτω βασιλισκοσ⁶ ο ιστος αυτων ουκ εσται εισ ιματιον ουδ εμη περιβαλωνται απο των εργων αυτων τα γαρ εργα αυτων εργα ανομιασ⁷ οι δε ποδεσ αυτων επι πονηριαν τρεχουσιν ταχινοι εκχεαι αιμα και οι διαλογισμοι αυτων διαλογισμοι αφρονων συντριμμα και ταλαιπωρια εν ταισ οδοισ αυτων⁸ και οδον ειρηνησ ουκ οιδασιν και ουκ εστιν κρισισ εν ταισ οδοισ αυτων αι γαρ τριβοι αυτων διεστραμμεναι ασ διοδευουσιν και ουκ οιδασιν ειρηνην⁹ δια τουτο απεστη η κρισισ απ' αυτων και ου μη καταλαβη αυτουσ δικαιοσυνη υπομειναντων αυτων φωσ εγενετο αυτοι σ σκοτοσ μειναντες αυγην εν αωρια περιεπατησαν¹⁰ ψηλαφησουσιν ως τυφλοι τοιχον και ως ουχ υπαρχοντων οφθαλμων ψηλαφησουσιν και πεσουνται εν μεσημβρια ως εν μεσονυκτιω ως αποθησκοντε σ στεναξουσιν¹¹ ως αρκοσ και ως περιστερα αμα πορευσονται ανεμειναμεν κρισιν και ουκ εστιν σωτηρια μακραν αφεστηκεν αφ' ημων¹² πολλη γαρ ημων η ανομια εναντιον σου και αι αμαρτια ημων αντ εστησαν ημιν αι γαρ ανομια ημων εν ημιν και τα αδικηματα ημων εγνωμεν¹³ ησεβησαμεν και εψευσ αμεθα και απεστημεν απο οπισθεν του θεου ημων ελαλησαμεν αδικα και ηπειθησαμεν εκυομεν και ε μελετησαμεν απο καρδιασ ημων λογουσ αδικουσ¹⁴ και απεστησαμεν οπισω την κρισιν και η δικαιοσυνη μακραν αφεστηκεν οτι καταναλωθη εν ταισ οδοισ αυτων η αληθεια και δι' ευθειας ουκ ηδυναντο διελθειν¹⁵ και η αληθεια ηρται και μετεστησαν την διανοιαν του συνιεναι και ειδεν κυριος και ουκ ηρεσεν αυτω οτι ουκ ην κρισισ¹⁶ και ειδεν και ουκ ην ανηρ και κατενοησεν και ουκ ην ο αντιλημφομενοσ και ημυνατο αυτουσ τω βραχιονι αυτου και τη ελεημοσυνη εστηρισατο¹⁷ και ενεδυσατο δικαιοσυνην ως θωρακα και περιεθετο περικεφαλαιαν σωτηριου επι της κεφαλης και περιεβαλετο ιματιον εκδικησεωσ και το περιβολαιον¹⁸ ως ανταποδωσων ανταποδοσιν ονειδοσ τοις υπεναντιοισ¹⁹ και φοβηθησονται οι απο δυσμων το ονομα κυριου και οι απ' ανατολων ηλιου το ονομα το ενδοξον ηξει γαρ ως π

σταμος βιαιος η οργη παρα κυριου ηξει μετα θυμου²⁰ και ηξει ενεκεν σιων ο ρυομενος και αποστρεψει ασεβειας απο ιακωβ²¹ και αυτη αυτοις η παρ' εμου διαθηκη ειπεν κυριος το πνευμα το εμον ο εστιν επι σοι και τα ρηματα α εδωκα εις το στομα σου ου μη εκλιπη εκ του στοματος σου και εκ του στοματος του σπερματος σου ειπεν γαρ κυριος απο του νυν και εις τον αιωνα

Chapter 60

¹φωτιζου φωτιζου ιερουσαλημ ηκει γαρ σου το φως και η δοξα κυριου επι σε ανατεταλκεν² ιδου σκοτος και γνοφος καλυπει γην επ' εθνη επι δε σε φανησεται κυριος και η δοξα αυτου επι σε οφθησεται³ και πορευονται βασιλεις τω φωτι σου και εθνη τη λαμπροτητι σου⁴ αρον κυκλω τους οφθαλμους σου και ιδε συνηγμενα τα τεκνα σου ιδου ηκασιν παντες οι υιοι σου μακροθεν και αι θυγαteres σου επ' ωμων αρθησονται⁵ τοτε οψη και φοβηθηση και εκστηση τη καρδια οτι μεταβαλει εις σε πλουτος θαλασσης και εθνων και λαων και ηξουσιν σοι⁶ αγγελαι καμηλων και καλυψουσιν σε καμηλοι μαδιαμ και γαιφα παντες εκ σαβα ηξουσιν φεροντες χρυσιον και λιβανον οισουσιν και το σωτηριον κυριου ευαγγελιουνται⁷ και παντα τα προβατα κηδαρ συναχθησονται σοι και κριοι ναβαιωθ ηξουσιν σοι και ανε νεχθησεται δεκτα επι το θυσιαστηριον μου και ο οικος της προσευχης μου δοξασθησεται⁸ τινες οιδε ως νεφελαι πετανται και ως περιστεραι συν νεοσσοις⁹ εμε νησοι υπεμειναν και πλοια θαρσις εν πρωτοις αγαγειν τα τεκνα σου μακροθεν και τον αργυρον και τον χρυσον μετ' αυτων δια το ονομα κυριου το αγιον και δια το τον αγιον του ισραηλ ενδοξον ειναι¹⁰ και οικοδομησουσιν αλλογενεις τα τειχη σου και οι βασιλεις αυτων παραστησονται σοι δια γαρ οργην μου επαταξα σε και δια ελεον ηγαπησα σε¹¹ και ανοιχθησονται αι πυλαι σου δια παντος ημερας και νυκτος ου κλεισθησονται εισαγαγειν προς σε δυναμιν εθνων και βασιλεις αγομενους¹² τα γαρ εθνη και οι βασιλεις οιτινες ου δουλευσουσιν σοι απολουνται και τα εθνη ερημια ερημωθησονται¹³ και η δοξα του λιβανου προς σε ηξει εν κυπαρισσω και πευκη και κεδρω αμα δοξασαι τον τοπον τον αγιον μου¹⁴ και πορευονται προς σε δεδοικότες υιοι ταπεινωσαντων σε και παροξυναντων σε και κληθηση πολισ κυριου σιων αγιου ισραηλ¹⁵ δια το γενησθαι σε εγκαταλελειμμενην και μεμισημενην και ουκ ην ο βοηθων και θησω σε αγαλλιαμα αιωνιον ευφροσυνην γενεων γενεαις¹⁶ και θηλασεις γαλα εθνων και πλουτον βασιλεων φαγεσαι και γνωση οτι εγω κυριος ο σωζων σε και εξαιρουμενος σε θεος ισραηλ¹⁷ και αντι χαλκου οισω σοι χρυσιον αντι δε σιδηρου οισω σοι αργυριον αντι δε ξυλων οισω σοι χαλκον αντι δε λιθων σιδηρον και δωσω τους αρχοντας σου εν ειρηνη και τους επισκοπους σου εν δικαιοσυνη¹⁸ και ουκ ακουσθησεται ετι αδικια εν τη γη σου ουδε συντριμμα ουδε ταιλαιπωρια εν τοις οριοις σου αλλα κληθησεται σωτηριον τα τειχη σου και αι πυλαι σου γλυμμα¹⁹ και ουκ εσται σοι ο ηλιος εις φως ημερας ουδε ανατολη σεληνης φωτιει σοι την νυκτα αλλ' εσται σοι κυριος φως αιωνιον και ο θεος δοξα σου²⁰ ου γαρ δυσεται ο ηλιος σοι και η σεληνη σοι ουκ εκλειψει εσται γαρ κυριος σοι φως αιωνιον και αναπληρωθησονται αι ημεραι του πενθους σου²¹ και ο λαος σου πας δικαιος και δι' αιωνος κληρονομησουσιν την γην φυλασσων το φυτευμα εργα χειρων αυτου εις δοξαν²² ο ολιγοστος εσται εις χιλιαδας και ο ελαχιστος εις εθνος μεγα εγω κυριος κατα καιρον συναξω αυτους

Chapter 61

¹πνευμα κυριου επ' εμε ου εινεκεν εχρισεν με ευαγγελισασθαι πτωχοις απεσταλκεν με ιασασθαι τους συντετριμμενους τη καρδια κηρυξαι αιχμαλωτοις αφεσιν και τυφλοις αναβλεψιν² καλεσαι ενιαυτον κυριου δεκτον και ημεραν ανταποδοσεως παρακαλεσαι παντας τους πενθουντας³ δοθηναι τοις πενθουσιν σιων δοξαν αντι σποδου αλειμμα ευφροσυνης τοις πενθουσιν καταστολην δοξης αντι πνευματος ακηδιας και κληθησονται γενεαι δικαιοσυνης φυτευμα κυριου εις δοξαν⁴ και οικοδομησουσιν ερημους αιωνιας εξηρημωμενας προτερον εξαναστησουσιν και καινιουσιν πολεις ερημους εξηρημωμενας εις γενεας⁵ και ηξουσιν αλλογενεις ποιμαινοντες τα προβατα σου και αλλοφυλοι αροτηρες και αμπελουργοι⁶ υμεις δε ιερεις κυριου κληθησεσθε λειτουργοι θεου ισχυν εθνων κατεδεσθε και εν τω πλουτω αυτων θαυμασθησεσθε⁷ ουτως εκ δευτερας κληρονομησουσιν την γην και ευφροσυνη αιωνιος υπερ κεφαλης αυτων⁸ εγω γαρ ειμι κυριος ο αγαπων δικαιοσυνην και μισων αρπαγματα εξ αδικιας και δωσω τον μοχθον αυτων δικαιοις και διαθηκην αιωνιον διαθησομαι αυτοις⁹ και γνωσθησεται εν τοις εθνεσιν το σπερμα αυτων και τα εκγονα αυτων πας ο ορων αυτους επιγνωσεται αυτους οτι ουτοι ειναι σπερμα ηυλογημενον υπο θεου¹⁰ και ευφροσυνη ευφρανθησονται επι κυριον αγαλλιασθη η ψυχη μου επι τω κυριω ενεδυσεν γαρ με ιματιον σωτηριου και χιτωνα ευφροσυνης ως νυμφιω περιεθηκεν μοι μιτραν και ως νυμφην κατεκοσμησεν με κοσμων¹¹ και ως γην αυξουσαν το ανθος αυτης και ως κηπος τα σπερματα αυτου ουτως ανατελει κυριος δικαιοσυνην και αγαλλιαμα εναντιον παντων των εθνων

Chapter 62

¹δια σιων ου σιωπησομαι και δια ιερουσαλημ ουκ ανησω εως αν εξελθη ως φως η δικαιοσυνη μου το

δε σωτηριον μου ως λαμπας καυθησεται² και οψονται εθνη την δικαιοσυνην σου και βασιλεις την δ
οξαν σου και καλεσει σε το ονομα σου το καινον ο ο κυριος ονομασει αυτο³ και εση στεφανος καλλο
υς εν χειρι κυριου και διαδημα βασιλειας εν χειρι θεου σου⁴ και ουκετι κληθηση καταλελειμμενη κα
ι η γη σου ου κληθησεται ερημος σοι γαρ κληθησεται θελημα εμον και τη γη σου οικουμενη⁵ και ως σ
υνοικων νεανισκος παρθενω ουτως κατοικησουσιν οι υιοι σου μετα σου και εσται ον τροπον ευφραν
θησεται νυμφιος επι νυμφη ουτως ευφρανθησεται κυριος επι σοι⁶ και επι των τειχεων σου ιερουσαλη
μ κατεστησα φυλακας ολην την ημεραν και ολην την νυκτα οι δια τελους ου σιωπησονται μιμησκο
μενοι κυριου⁷ ουκ εστιν γαρ υμιν ομοιος εαν διορθωση και ποιηση ιερουσαλημ αγαυριαμα επι της γη
ς⁸ ωμοσεν κυριος κατα της δεξιας αυτου και κατα της ισχυος του βραχιονος αυτου ει ετι δωσω τον
σιτον σου και τα βρωματα σου τοις εχθροις σου και ει ετι πιονται υιοι αλλοτριου τον οινον σου εφ' ω
εμοχθησας⁹ αλλ' η οι συναγοντες φαγονται αυτα και αινεσουσιν κυριον και οι συναγοντες πιονται α
υτα εν ταις επαυλεσιν ταις αγιας μου¹⁰ πορευεσθε δια των πυλων μου και οδοποιησατε τω λαω μου κ
αι τους λιθους τους εκ της οδου διαρριψατε εξαρατε συστημα εις τα εθνη¹¹ ιδου γαρ κυριος εποιησ
εν ακουστον εως εσχατου της γης ειπατε τη θυγατρι σιων ιδου σοι ο σωτηρ παραγινεται εχων τον εα
υτου μισθον και το εργον προ προσωπου αυτου¹² και καλεσει αυτον λαον αγιον λελυτρωμενον υπο κυ
ριου συ δε κληθηση επιζητουμενη πολις και ουκ εγκαταλελειμμενη

Chapter 63

¹τις ουτος ο παραγινόμενος εξ εδωμ ερυθρημα ιματιων εκ βοσορ ουτως ωραιος εν στολη βια μετα ισχ
υος εγω διαλεγομαι δικαιοσυνην και κρισιν σωτηριου² δια τι σου ερυθρα τα ιματια και τα ενδυματα
σου ως απο πατητου ληνου³ πληρης καταπεπατημενης και των εθνων ουκ εστιν ανηρ μετ' εμου και κ
ατεπατησα αυτους εν θυμω και κατεθλασα αυτους ως γην και κατηγαγον το αιμα αυτων εις γην⁴ ημε
ρα γαρ ανταποδοσεως επηλθεν αυτοις και ενιαυτος λυτρωσεως παρεστιν⁵ και επεβλεψα και ουδεις β
σηθος και προσενησα και ουθεις αντελαμβανετο και ερρυσατο αυτους ο βραχιων μου και ο θυμος
μου επεστη⁶ και κατεπατησα αυτους τη οργη μου και κατηγαγον το αιμα αυτων εις γην⁷ τον ελεον κυρ
ιου εμνησθη τας αρετας κυριου εν πασιν οισ ο κυριος ημιν ανταποδιδωσιν κυριος κριτης αγαθος τ
ω οικω ισραηλ επαγει ημιν κατα το ελεος αυτου και κατα το πληθος της δικαιοσυνης αυτου⁸ και ειπ
εν ουχ ο λαος μου τεκνα ου μη αθετησωσιν και εγενετο αυτοις εις σωτηριαν⁹ εκ πασης θλιψεως ου π
ρεσβυς ουδε αγγελος αλλ' αυτος κυριος εσωσεν αυτους δια το αγαπαν αυτους και φειδεσθαι αυτων
αυτος ελυτρωσατο αυτους και ανελαβεν αυτους και υψωσεν αυτους πασας τας ημερας του αιωνο
ς¹⁰ αυτοι δε ηπειθησαν και παρωξυναν το πνευμα το αγιον αυτου και εστραφη αυτοις εις εχθραν και
αυτος επολεμησεν αυτους¹¹ και εμνησθη ημερων αιωνιων ο αναβιβασας εκ της γης τον ποιμενα των
προβατων που εστιν ο θεος εν αυτοις το πνευμα το αγιον¹² ο αγαγων τη δεξια μουσσην ο βραχιων της δ
οξης αυτου κατισχυσεν υδωρ απο προσωπου αυτου ποιησαι αυτω ονομα αιωνιον¹³ ηγαγεν αυτους δι
α της αβυσσου ως ιππον δι' ερημου και ουκ εκοπιασαν¹⁴ και ως κτηνη δια πεδιου κατεβη πνευμα παρ
α κυριου και ωδηγησεν αυτους ουτως ηγαγεσ τον λαον σου ποιησαι σεαυτω ονομα δοξης¹⁵ επιστρεψ
ον εκ του ουρανου και ιδε εκ του οικου του αγιου σου και δοξης που εστιν ο ζηλος σου και η ισχυς
σου που εστιν το πληθος του ελεους σου και των οικτιρμων σου οτι ανεσχου ημων¹⁶ συ γαρ ημων ει π
ατηρ οτι αβρααμ ουκ εγνω ημας και ισραηλ ουκ επεγνω ημας αλλα συ κυριε πατηρ ημων ρυσαι ημα
ς απ' αρχης το ονομα σου εφ' ημας εστιν¹⁷ τι επλανησας ημας κυριε απο της οδου σου εσκληρυνας
ημων τας καρδιας του μη φοβεισθαι σε επιστρεψον δια τους δουλους σου δια τας φυλας της κληρο
νομιας σου¹⁸ ινα μικρον κληρονομησωμεν του ορουσ του αγιου σου οι υπεναντιοι ημων κατεπατησα
ν το αγιασμα σου¹⁹ εγενομεθα ως το απ' αρχης στε ουκ ηρξασ ημων ουδε επεκληθη το ονομα σου εφ'
ημας εαν ανοιξης τον ουρανον τρομος λημμεται απο σου ορη και τακησονται

Chapter 64

¹ως κηρος απο πυρος τηκεται και κατακαυσει πυρ τους υπεναντιους και φανερον εσται το ονομα κυ
ριου εν τοις υπεναντιοις απο προσωπου σου εθνη ταραχθησονται² οταν ποιησ τα ενδοξα τρομοσ λημ
ψεται απο σου ορη³ απο του αιωνος ουκ ηκουσαμεν ουδε οι οφθαλμοι ημων ειδον θεον πλην σου και
τα εργα σου α ποιησεις τοις υπομενουσιν ελεον⁴ συναντησεται γαρ τοις ποιουσιν το δικαιον και των
οδων σου μνησθησονται ιδου συ ωργισθησ και ημεις ημαρτομεν δια τουτο επλανηθημεν⁵ και εγενηθη
μεν ως ακαθαρμοι παντες ημεις ως ρακος αποκαθημενης πασα η δικαιοσυνη ημων και εξερρυημεν
ως φυλλα δια τας ανομιας ημων ουτως ανεμος οισει ημας⁶ και ουκ εστιν ο επικαλουμενος το ονομα
σου και ο μνησθεισ αντιλαβεσθαι σου οτι απεστρεψας το προσωπον σου αφ' ημων και παρεδωκας η
μας δια τας αμαρτιας ημων⁷ και νυν κυριε πατηρ ημων συ ημεις δε πηλος εργων των χειρων σου παν
τες⁸ μη οργιζου ημιν σφοδρα και μη εν καιρω μνησθησ αμαρτιων ημων και νυν επιβλεψον οτι λαος σ
ου παντες ημεις⁹ πολις του αγιου σου εγενηθη ερημος σιων ως ερημος εγενηθη ιερουσαλημ εις κατα
ραν¹⁰ ο οικος το αγιον ημων και η δοξα ην ηυλογησαν οι πατερες ημων εγενηθη πυρικαυστος και παν

τα τα ενδοξα συνεπεσεν¹¹ και επι πασι τουτοις ανεσχου κυριε και εσιωπησασ και εταπεινωσασ ημασ σφοδρα

Chapter 65

¹εμφανησ εγενομην τοισ εμε μη ζητουσιν ευρεθην τοισ εμε μη επερωτωσιν ειπα ιδου ειμι τω εθνει οι ο υκ εκαλεσασ μου το ονομα²εξεπετασασ τασ χειρασ μου ολην την ημεραν προσ λαον απειθουντα και αντιλεγοντα οι ουκ επορευθησαν οδω αληθινη αλλ' οπισω των αμαρτιων αυτων³ο λαοσ ουτοσ ο παροξυνων με εναντιον εμου δια παντοσ αυτοι θυσιαζουσιν εν τοισ κηποισ και θυμιωσιν επι ταισ πλινθοισ τοισ δαιμονιοισ α ουκ εστιν⁴και εν τοισ μνημασιν και εν τοισ σπηλαιοισ κοιμωνται δι' ενυπνια οι εσθοντεσ κρεα υεια και ζωμον θυσιων μεμολυμμενα παντα τα σκευη αυτων⁵οι λεγοντεσ πορρω απ' εμου μη εγγισησ μου οτι καθαροσ ειμι ουτοσ καπνοσ του θυμου μου πυρ καιεται εν αυτω πασασ τασ ημερασ⁶ιδου γεγραπται ενωπιον μου ου σιωπησω εωσ αν αποδω εισ τον κολπον αυτων⁷τασ αμαρτιασ αυτων και των πατερων αυτων λεγει κυριοσ οι εθυμιασασ επι των ορεων και επι των βουνων ωνειδισαν με αποδωσω τα εργα αυτων εισ τον κολπον αυτων⁸ουτωσ λεγει κυριοσ ον τροπον ευρεθησεται ο ρωξ εν τω βοτρυι και ερουσιν μη λυμνηη αυτον οτι ευλογια κυριου εστιν εν αυτω ουτωσ ποιησω ενεκεν του δουλευοντοσ μοι τουτου ενεκεν ου μη απολεσω παντασ⁹και εξαξω το εξ ιακωβ σπερμα και το εξ ιουδα και κληρονομησει το οροσ το αγιον μου και κληρονομησουσιν οι εκλεκτοι μου και οι δουλοι μου και κατοικησουσιν εκει¹⁰και εσονται εν τω δρυμω επαυλεισ ποιμινων και φαραγξ αχωρ εισ αναπαυσιν βουκολιων τω λαω μου οι εξητησαν με¹¹υμεισ δε οι εγκαταλιποντεσ με και επιλανθανομενοι το οροσ το αγιον μου και ετοιμαζοντεσ τω δαιμονι τραπεζαν και πληρουντεσ τη τυχη κερασμα¹²εγω παραδωσω υμασ εισ μαχαιραν παντεσ εν σφαγη πεσεισθε οτι εκαλεσα υμασ και ουχ υπηκουσατε ελαλησα και παρηκουσατε και εποιησατε το πονηρον εναντιον εμου και α ουκ εβουλομην εξελεξασθε¹³δια τουτο ταδε λεγει κυριοσ ιδου οι δουλευοντεσ μοι φαγονται υμεισ δε πεινασετε ιδου οι δουλευοντεσ μοι πιονται υμεισ δε διψησετε ιδου οι δουλευοντεσ μοι ευφρανθησονται υμεισ δε αισχυνησασθε¹⁴ιδου οι δουλευοντεσ μοι αγαλλιασονται εν ευφροσυνη υμεισ δε κεκραξεσθε δια τον πονον τησ καρδιασ υμων και ι απο συντριβησ πνευματοσ ολολυξετε¹⁵καταλειψετε γαρ το ονομα υμων εισ πλησμονην τοισ εκλεκτοισ μου υμασ δε ανελει κυριοσ τοισ δε δουλευουσιν αυτω κληθησεται ονομα καινον¹⁶ο ευλογηθησεται επι τησ γησ ευλογησουσιν γαρ τον θεον τον αληθινον και οι ομνυοντεσ επι τησ γησ ομουνται τον θεον τον αληθινον επιλησονται γαρ την θλιψιν αυτων την πρωτην και ουκ αναβησεται αυτων επι την καρδιαν¹⁷εσται γαρ ο ουρανοσ καινοσ και η γη καινη και ου μη μνησθωσιν των προτερων ουδ' ου μη επελθη αυτων επι την καρδιαν¹⁸αλλ' ευφροσυνην και αγαλλιαμα ευρησουσιν εν αυτη οτι ιδου εγω ποιω ιερουσαλημ αγαλλιαμα και τον λαον μου ευφροσυνην¹⁹και αγαλλιασομαι επι ιερουσαλημ και ευφρανθησομαι επι τω λαω μου και ουκετι μη ακουσθη εν αυτη φωνη κλαυθμου ουδε φωνη κραυγησ²⁰και ο υ μη γενηται εκει αωροσ και πρεσβυτησ οσ ουκ εμπλησει τον χρονον αυτου εσται γαρ ο νεοσ εκατον ετων ο δε αποθνησκων αμαρτωλοσ εκατον ετων και επικαταρατοσ εσται²¹και οικοδομησουσιν οικιασ και αυτοι ενοικησουσιν και καταφυτευσουσιν αμπελωνασ και αυτοι φαγονται τα γεννηματα αυτων²²και ου μη οικοδομησουσιν και αλλοι ενοικησουσιν και ου μη φυτευσουσιν και αλλοι φαγονται κατα γαρ τασ ημερασ του ξυλου τησ ζωησ εσονται αι ημεραι του λαου μου τα εργα των πονων αυτων παλαιωσουσιν²³οι δε εκλεκτοι μου ου κοπιασουσιν εισ κενον ουδε τεκνοποιησουσιν εισ καταραν οτι σπερμα ηυλογημενον υπο θεου εστιν και τα εκγονα αυτων μετ' αυτων εσονται²⁴και εσται πριν κεκραξαι αυτουσ εγω επακουσομαι αυτων ετι λαλουντων αυτων ερω τι εστιν²⁵τοτε λυκοι και αρνεσ βοσκηθησονται αμα και λεων ωσ βουσ φαγεται αχυρα οφισ δε γην ωσ αρτον ουκ αδικησουσιν ουδε μη λυμανουνται επι τω ορει τω αγιω μου λεγει κυριοσ

Chapter 66

¹ουτωσ λεγει κυριοσ ο ουρανοσ μοι θρονοσ η δε γη υποποδιον των ποδων μου ποιον οικον οικοδομησετε μοι η ποιοσ τοποσ τησ καταπαυσεωσ μου²παντα γαρ ταυτα εποιησεν η χειρ μου και εστιν εμα παντα ταυτα λεγει κυριοσ και επι τινα επιβλεψω αλλ' η επι τον ταπεινον και ησυχιον και τρεμοντα τουσ λογουσ μου³ο δε ανομοσ ο θυων μοι μοσchon ωσ ο αποκτεννων κυνα ο δε αναφερων σεμιδαλιν ωσ αιμα υειον ο διδουσ λιβανον εισ μνημοσυνον ωσ βλασφημοσ και ουτοι εξελεξαντο τασ οδουσ αυτων και τα βδελυγματα αυτων α η ψυχη αυτων ηθειλησεν⁴καγω εκλεξομαι τα εμπαιγματα αυτων και τασ αμαρτιασ ανταποδωσω αυτοισ οτι εκαλεσα αυτοουσ και ουχ υπηκουσαν μου ελαλησα και ουκ ηκουσαν και εποιησαν το πονηρον εναντιον μου και α ουκ εβουλομην εξελεξαντο⁵ακουσατε το ρημα κυριου οι τρεμοντεσ τον λογον αυτου ειπατε αδελφοι ημων τοισ μισουσιν ημασ και βδελυσσομενοισ ινα το ονομα κυριου δοξασθη και οφθη εν τη ευφροσυνη αυτων κακεινοι αισχυνησονται⁶φωνη κραυγησ εκ πολεωσ φωνη εκ ναου φωνη κυριου ανταποδιδοντοσ ανταποδοσιν τοισ αντικειμενοισ⁷πριν η την ωδινουσαν τεκειν πριν ελθειν τον πονον των ωδινων εξεφυγεν και ετεκεν αρσεν⁸τισ ηκουσεν τοιουτο και τισ εωρακεν ουτωσ η ωδινεν γη εν μια ημερα η και ετεχθη εθνοσ εισ απαξ οτι ωδινεν και ετεκεν σιων τα

παιδια αυτησ⁹εγω δε εδωκα την προσδοκιαν ταυτην και ουκ εμνησθησ μου ειπεν κυριος ουκ ιδου εγω γεννωσαν και στειραν εποιησα ειπεν ο θεος¹⁰ευφρανθητι ιερουσαλημ και πανηγυρισατε εν αυτη παντες οι αγαπωντες αυτην χαρητε χαρα παντες οσοι πενθειτε επ' αυτησ¹¹ινα θηλασητε και εμπλησθητε απο μαστου παρακλησεωσ αυτησ ινα εκθηλασαντες τρυφησητε απο εισοδου δοξησ αυτησ¹²οτι ταδε λεγει κυριος ιδου εγω εκκλινω εις αυτους ωσ ποταμοσ ειρηνησ και ωσ χειμαρρους επικλυζων δοξαν εθνων τα παιδια αυτων επ' ωμων αρθησονται και επι γονατων παρακληθησονται¹³ωσ ει τινα μητηρ παρακαλεσει ουτωσ και εγω παρακαλεσω υμασ και εν ιερουσαλημ παρακληθησεσθε¹⁴και οψεσθε και χαρησεται υμων η καρδια και τα οστα υμων ωσ βοτανη ανατελει και γνωσθησεται η χειρ κυριου τοισ σεβομενοισ αυτον και απειλησει τοισ απειθουσιν¹⁵ιδου γαρ κυριος ωσ πυρ ηξει και ωσ καταιγισ τα αρματα αυτου αποδουναι εν θυμω εκδικησιν και αποσκορακισμον εν φλογι πυροσ¹⁶εν γαρ τω πυρι κυριου κριθησεται πασα η γη και εν τη ρομφαια αυτου πασα σαρξ πολλοι τραυματια εσονται υπο κυριου¹⁷οι αγνιζομενοι και καθαριζομενοι εις τουσ κηπουσ και εν τοισ προθυροισ εσθοντες κρεασ υειον και τα βδελυγματα και τον νυν επι το αυτο αναλωθησονται ειπεν κυριος¹⁸καγω τα εργα αυτων και τον λογισμον αυτων επισταμαι ερχομαι συναγαγειν παντα τα εθνη και τασ γλωσσασ και ηξουσιν και οψονται την δοξαν μου¹⁹και καταλειψω επ' αυτων σημεια και εξαποστελω εξ αυτων σεσωσμενουσ εις τα εθνη εις θαρσισ και φουδ και λουδ και μοσοχ και θοβελ και εις την ελλαδα και εις τασ νησουσ τασ πορρω οι ουκ ακηκοασιν μου το ονομα ουδε εωρακασιν την δοξαν μου και αναγγελουσιν μου την δοξαν εν τοισ εθνεσιν²⁰και αξουσιν τουσ αδελφουσ υμων εκ παντων των εθνων δωρον κυριω μεθ' ιπων και αρματων εν λαμπηναισ ημιονων μετα σκιαδιων εις την αγιαν πολιν ιερουσαλημ ειπεν κυριος ωσ αν ενεγκαισαν οι υιοι ισραηλ εμοι τασ θυσιασ αυτων μετα ψαλμων εις τον οικον κυριου²¹και απ' αυτων λημψομαι εμοι ιερεισ και λευιτασ ειπεν κυριος²²ον τροπον γαρ ο ουρανοσ καινοσ και η γη καινη α εγω ποιω μενει ενωπιον μου λεγει κυριος ουτωσ στησεται το σπερμα υμων και το ονομα υμων²³και εσται μηνα εκ μηνοσ και σαββατον εκ σαββατου ηξει πασα σαρξ ενωπιον μου προσκυνησαι εν ιερουσαλημ ειπεν κυριος²⁴και εξελευσονται και οψονται τα κωλα των ανθρωπων των παραβεβηκοτων εν εμοι ο γαρ σκωληξ αυτων ου τελευτησει και το πυρ αυτων ου σβεσθησεται και εσονται εις ορασιν παση σαρκι